



# Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

## Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

**Danskernes Historie Online** er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

### Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

### Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

### Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>



DEN JYSKE  
IDRÆTSSKOLE  
VEJLE

---

1963

Statens pædagogiske Studiesamling  
København



# ÅRSSKRIFT

UDGIVET AF  
DEN JYSKE IDRÆTSSKOLES  
ELEVFORENING

Statens pædagogiske Studiesamling  
København

Titelblad og vignetter  
af *Viggo Kragh-Hansen*

Konrad Jørgensens Bogtrykkeri A/S, Kolding.

## JULEFREDEN

Fred er det, han har lovet  
til vor gamle jord;  
men hvem af os har vovet  
at tro ham på hans ord?

For hvor er den at finde,  
den fred, vi håber på?  
Hvem møder nogen sinde  
den fred, vi råber på?

Algier og Frankrig! Nasser  
og Israel! Congos sag!  
Det er nok det, der passer  
om freden af i dag;

og Øst og Vest, der skændes,  
som gadedrenge gør,  
atombomber afbrændes  
ret uden for vor dør;

min nabo har beklippet  
mit før så gode navn,  
og flammerne har slikket  
Mau-Mauers fødestavn;

mens juleklokker kimer  
om fredens dyre ord,  
må flygtninge i stimer  
forlade hjem og jord.

— — —  
Så stands da disse klokker,  
som kimer om en løgn,  
så hold da mund, for pokker,  
hver helligdag som søgn

med al den præk om freden,  
 som fredløs vandrer om;  
 forladt i ensomheden  
 den dør i fattigdom.

— — —  
 Men før vi kapper tovet  
 til klokken, hør hans ord,  
 hvad er det, han har lovet  
 om freden her på jord?

»Al verden skal nu fredes,  
 min fred jeg giver jer;  
 men den er anderledes,  
 end denne verdens er;

for den er ikke flygtig,  
 som freden her på jord,  
 nej, den er levedygtig  
 selv midt i krig og mord,

for den er ikke bundet  
 til verdens lov og bud;  
 men den er fast begrundet  
 i ord, jeg har fra Gud,

et ord om kærligheden,  
 der sletter skylden ud  
 og derfor skaber freden  
 for evighed — med Gud!«

— — —  
 Når juleklokken klinger  
 trods denne verdens nød,  
 er det, fordi den bringer  
 Guds fred — trods skyld og død.

*R. Münster.*

## KULTURPAUSE?

I denne vinter er vi så heldige her på skolen at have en elev fra Tanganyika, en moden elev, som allerede i flere år har studeret her i Europa, bl. a. også tidligere her i Danmark. Han har herigennem tilegnet sig en ganske grundig opfattelse af europæiske og ikke mindst danske levevilkår og livsgoder.

Han må være imponeret.

Nej, ikke spor. Vel, der er ting her, han værdsætter, forhold han sympatiserer med, men dog mest, som han sætter fingeren på og mener burde være anderledes.

Nu kunne man vel finde alt dette begrundet i et fremmed land, fremmede skikke, andre mennesker og en helt anden kulturel udvikling og deraf følgende kulturelt stade.

Noget af det, han mindst forstår er, at mange danske bryster sig af en såkaldt højtstående kultur, at vi finder, vi er særdeles kultiverede mennesker.

Han siger tværtimod, at vi i dag rangerer forholdsvis lavt på den kulturelle rangstige. Dette kan naturligvis her på stedet — ikke mindst eleverne imellem — sætte vældig gang i diskussionen.

Vil man nu nogenlunde subjektivt bedømme denne opfattelse, kan den så afgjort give stof til eftertanke.

Hvad er kultur?

I egentlig forstand går alt kulturarbejde ud på at forøge livsgoderne — i første række de materielle goder, at sikre livet mod sygdom og nød.

Men på baggrund af denne materielle kultur hæver sig en

åndelig, der går ud på at finde et stadig bedre og varigt udtryk for de grundtanker, hvorefter det materielle skal ledes. Derfor bliver åndskulturen den egentlige målestok — på vore breddegrader den egentlige kulturelle faktor, idet ingen vel vil finde på at beklage sig over de materielle livsgoder, der står til vor rådighed.

Vil man dele det kulturelle åndsliv op, kan det gøres i mange faktorer, men vil man gøre det kort, kan man sige, at det er livet gennemtrængt af kunstnydelse samt videnskabelige, filosofiske og religiøse interesser. Jo større sans for nuancerne i den gennem disse faktorer bestemte personlige udvikling, jo bedre vil man kunne fornemme det samspil af følelser og stemninger, som danner baggrund for den egentlige menneskelige grundfølelse, lykke eller ulykke.

Det menneske, som i egentlig forstand kan registrere dette, er i besiddelse af en høj kultur — er kultiveret.

Denne korte udredning lyder vel nok lidt indviklet, men kan også omskrives til, at det at blive et kultiveret menneske forudsætter, at man livet igennem arbejder sig hen imod at kunne fornemme så mange som muligt af de faktorer, der gennem følelser og stemninger danner baggrunden for livslykken.

Nu kan man vel ikke altid sætte lighedstegn mellem et — i populær forstand — lykkeligt og glad folk og så en høj kulturel standard, men jeg tror alligevel på, at flertallet af glade mennesker også tilkendegiver en vis kultur. For ikke at drage slutningen modsat, at der, hvor en høj kultur blomstrer, ser man lykkelige og glade mennesker.

Det kan være farligt at simplificere begreberne alt for meget, men følger vi udviklingen hos såkaldte kulturfolk, vil meget af ovenstående blive bekræftet.

Når kultursamfund derimod er gået i forfald, er årsagen altid, at menneskets dårligste egenskaber er kommet i forgrunden, at egoisme, magtbegær, ondskab m. m. bliver sat i højsædet.

Der, hvor virkelig kulturel udvikling pågår, må individualiteten ganske vist sættes i højsædet, den enkelte må kunne



udvikle sig i henhold til sin natur, udvikle sit særpræg, men altid under hensyntagen til helheden, almenvellet — samfundet. Denne individualitet kan imidlertid udvikle sig i to retninger, der kan blive tale om en god og positiv originalitet — naturlig, og en sygelig og negativ forskruethed — unaturlig, som tillige giver plads for afløb for menneskets dårligste instinkter.

Tilsyneladende er det sådan, at der, hvor de materielle livsgoder er blevet en selvfølgelig del af den enkeltes tilværelse, der stagnerer udviklingen for menigmand, der er der ikke rigtig mere at kæmpe for, der stagnerer også den åndelige — den menneskelige udvikling, den kulturelle udvikling nedbrydes.

Der, hvor der virkelig er noget at kæmpe for, hvor eksistensen simpelthen kræver kamp af det enkelte menneske, der befordres en kulturel udvikling i positiv retning, der brydes de bedste kræfter, der lever den enkelte med — engageres uvilkårligt i samfundets problemer.

Den passive går simpelthen til grunde.

Uden tvivl er det — på alle områder — sundest for os mennesker at vokse op og leve under forhold, der kort og godt kræver, at vi vil kæmpe.

Kultur — kulturel udvikling — kræver kamp. Kamp med tilværelsens problemer, kamp med os selv, at vi er indstillet på at yde, hvad vi kan. I et kultursamfund kan der ikke tåles passivitet, ligegyldighed, overfladiskhed og laden stå til, der skal den enkelte og helheden være indstillet på at yde en indsats — også i åndelig henseende.

Begynder man nu på baggrund af ovennævnte at efterspore f. eks. passivitet, ligegyldighed og overfladiskhed i det danske samfundsbillede i dag — vurderer man tillige vort forhold til kunst, videnskab, filosofi og vel ikke mindst religion, kan det for mig at se ikke andet end give stof til alvorlig overvejelse og eftertanke.

Menigmands manglende interesse for de nævnte faktorer vil være let at finde overalt i samfundsbilledet.

For os, der er vokset op med den herhjemme pågæede

udvikling, kan det — fuldt forståeligt — have sin vanskelighed at se de uheldige ting, men for dem, der kommer med et fremmed og uhildet syn, er det uden tvivl lettere at se problemerne. Nu er det jo langtfra givet, at den fremmede — præget af sit personlige syn — har ret i alt, hvad vedkommende påpeger, men det kan altid lukke øjnene op hos os at prøve en ransagning af det påpegede.

Den slags bør man tage sig tid til.

Ved at gøre dette rinder således H. V. Kaalunds: Jeg elsker den brogede verden — mig i hu. Han siger heri bl. a.:

Var livet en dans på roser,  
 mon alt da var bedre end nu?  
 Hvis ej der var noget at kæmpe for,  
 hvad var da vel jeg og du?

Og videre:

Kamp må der til, skal livet gro,  
 ej kamp blot for dagligt brød,  
 men kamp for frihed i liv og tro, —  
 thi evig stilstand er død!

Disse verslinier kan til enhver tid give stof til eftertanke, men siger også noget centralt om en kulturel udvikling — *kamp må der til, skal livet gro*.

Mange andre steder vil vi finde noget tilsvarende påpeget, men vi afviser det som oftest med, at det gælder ikke mig.

Dette at møde en sådan livsvisdom burde i stedet ruske os op — det er ikke nok at nikke bifaldende, man skal omsætte det i handling, det skal efterleves.

Hvor mange af os gør det i dag?

Af og til er det fremført, at der i dag er et svælg imellem den tekniske udvikling (den materielle kultur) og den menneskelige udvikling (den åndelige kultur) til stor skade for helheden — samfundet. Dyrkelsen af det faglige — den tekniske dygtighed — specialiseringen og den deraf følgende ensretning er uden tvivl en stærkt medvirkende årsag til denne uddybning.

Nuvel — vi kan ikke stampe imod udviklingen, vi må følge med, men vi kan dog prøve at medvirke til at præge udvik-

lingen ved først og fremmest at arbejde med os selv, forvalte vort eget talent så godt som menneskeligt muligt ved at kæmpe i dette ords bedste betydning.

Historiens strøm river os ubønhørligt med ind i fremtiden, derfor må vi ikke stagnere. Alt for mange er tilbøjelig til at forbinde tryghed med bevarelsen af det bestående, men intet består uændret -- heller ikke mennesker -- derfor må vi kæmpe, derfor må vi udvikle os.

Den styreform, vi her i landet er underkastet, demokratiet, kræver også kamp af os. Dette styre er ikke et en gang for alle fastlagt system, som består uændret, det er snarere en levende tro i stadig vækst. Det er en evigt fremadskridende tilpasningsproces, et vekselspil mellem frihed og retfærdighed, mellem det enkelte menneskes rettigheder og samfundets krav.

Denne tilpasning bliver aldrig fuldkommen, den er et altid bestående problem, som vi mennesker må løse om og om igen.

Det kan vi imidlertid ikke gøre, hvis vi ikke ved, hvad vi vil -- hvis vi ikke vil kæmpe for selvstændighed, frihed, retfærdighed, medmenneskelighed og meget, meget mere. Man kan vel også omskrive dette til: at kæmper vi ikke på baggrund af en vis kulturel standard, kan vi ikke udnytte demokratiets muligheder og skabe ordnede og menneskeværdige forhold.

Når det så kraftigt i det foranstående er pointeret, at vi skal kæmpe -- kæmpe med os selv for at udvikle os, kæmpe for derigennem at komme i besiddelse af kultur, ved enhver, at kamp giver knubs, giver nederlag, skuffelser m. m., men forhåbentlig også sejre.

Hvad lærer vi mest af?

Meningerne vil være delte. Dog tror jeg, vi lærer mest af nederlagene og skuffelserne, de modner og udvikler, dem kan vi simpelthen ikke være foruden, de afbalancerer tilværelsen.

Nogle linier af Carsten Hauch kan det måske i forbindelse med det sidste være klogt at erindre sig. Han siger:

Vender sig lykken fra dig,  
bli'r du i støvet trådt,  
og bli'r af fjender spottet,  
af venner selv forrådt,

du skal det lidet agte,  
når du dig selv ej sveg,  
vi sendtes hid til arbejd',  
og ej til lyst og leg.

Ja, *når du dig selv ej sveg*, selvagtelsen, den er vel, når alt kommer til alt, vort egentlige barometer her i tilværelsen, den er vor egentlige rettesnor. At bevare den er den reelle baggrund, vi skal kæmpe på.

Digtning f. eks. er kunst, derfor de anførte citater. Viden-skaben hjælper os til at gøre nye landevindinger. Filosofien hjælper os, når vi grunder over tilværelsen, og hvad livet har at byde os på. Religionen sætter brikkerne sammen i denne verdens store mosaik, som vi mennesker med vor forstand ikke kan fatte i sin helhed, den giver os et fast holdepunkt at leve livet ud fra.

Disse før nævnte fire faktorer sammenfatter vor åndelige kultur, der sammen med den materielle skaber helheden for os. Som nævnt beklager sikkert ingen vor materielle standard.

Jeg skal overlade til jer selv at bedømme vor åndelige kultur — din åndelige kultur, mon ikke der er en del at spekulere på og rette?

Vor afrikanske ven har i hvert fald fået os til at spekulere.

*Tage Søgård.*

## UNGE OG KRISTENDOMMEN

**M**ange mennesker tror, at vi præster er blandt dem, der bedst ved, hvordan folk tænker og tror. Det er en stor misforståelse. Naturligvis er der dem, der lukker sig op, men langt de fleste lukker sig i, enten fordi man anser præsten for sagkundskaben, og så må man hellere lade den tale, eller fordi man har den opfattelse, at præsten er uselvstændig, han skal jo tro det hele, når han er præst, så han er usaglig.

Ikke mindst ungdom er vanskelig at komme på tale, når man ikke vil plage. For da at få lidt at vide om, hvordan ungdom ser på kristendom, udnyttede jeg kort før jul min stilling som lærer ved Idrætsskolen. Ganske uventet gav jeg hver af eleverne et stykke papir og en konvolut, ens for alle, og så fik de til opgave at besvare spørgsmålet: Hvad er kristendom? — idet jeg frabad mig underskrifter.

Nu skal det lige bemærkes, at her er tale om ganske almindelig ungdom fra alle lag og alle dele af landet, idet dog ca. 15 af de 61, der svarede, var norske. Holdet bestod af såvel unge mænd som unge kvinder, antagelig med en gennemsnitsalder af ca. 20 år.

Og hvad var så resultatet? I hvert fald overraskende, ja, for mig endda særdeles overraskende. Nu kan man ikke uden grund sige, at dette er noget mærkeligt noget at lave statistik over, og det indser jeg tilfulde, men jeg ser ingen anden fremgangsmåde, hvis udfaldet skal interessere.

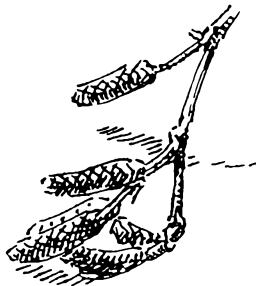
Der var ikke mange, der besvarede spørgsmålet, kun 13; resten beskæftigede sig ikke med, hvordan den sande kristendom er, men des mere med, om kristendommen er sand-

heden, hvilket i og for sig har langt større interesse for bedømmelsen af de unges indstilling.

Jeg havde ventet, at mange ville benytte denne lejlighed til at udtrykke foragt og afvisende overlegenhed; i virkeligheden var der kun 2 af den type og ialt 8, der afviste kristendommen (tallet er sat højt). Positivt indstillet var 14, som direkte erklærede, at kristendommen har ret (heraf var 3 nordmænd). Af de resterende var 3 besvarelser så hjælpløse, at de ikke lader sig bedømme, men resten var, hvad jeg vil kalde velvillige tvivlere, de ville gerne tro, men kunne ikke. Dette var altså langt den største gruppe, 23 ialt.

To ting kendetegnede de unges udtalelser. For det første fik jeg indtryk af, at spørgsmålet om forholdet mellem tro og videnskab beskæftiger dem meget, langt mere end i hvert fald jeg har forestillet mig. For det andet var det forbausende, hvor man manglede forståelse for det kristne fællesskab, individualismen slog gang på gang igennem med den ikke ukendte vrangforestilling, »man kan godt være en god kristen uden at gå i kirke«. Dette var det nedslående ved denne undersøgelse. Men stort set rokkede de mange positive og velvillige ved min hidtil indgroede opfattelse: at de unge er ganske uinteresserede i kristendom. Jeg fik et stærkt indtryk af den levende interesse, hvormed man gik op i denne uventede situation.

*Rud. Münster*  
(efter »Hover Sogn«).



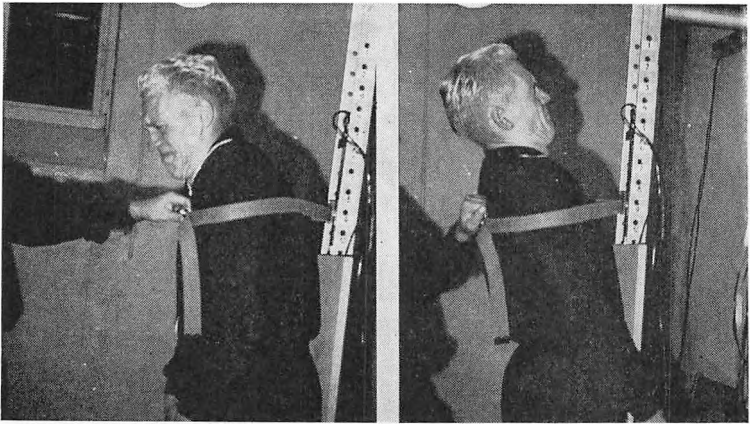
## LIDT OM UNDERSØGELSE AF IDRÆTSUDØVERES YDEEVNE

(Testning)

I løbet af året, der er gået, har Den jyske Idrætsskole fået indrettet et — ganske vist beskedent — arbejdslaboratorium. En del af vævestuen er blevet adskilt ved en mur, og i det nye lokale er blevet opstillet en række apparater.

Dansk Idræts-Forbund og Danmarks olympiske Komité har i fællesskab stillet et strain-gauge dynamometer til rådighed. På dette apparat kan man måle muskelstyrken. Her kan man undersøge lige fra styrken af fingrenes muskler til benenes samlede styrke.

Indtil nu har det først og fremmest været brugt til undersøgelse af de idrætsfolk, der er udtaget til den påbegyndte olympiadetræning, samt de håndboldspillere, der er udtaget med henblik på verdensmesterskaberne i 1964. Disse undersøgelser har givet mange nyttige oplysninger, der har gjort tilrettelæggelsen af træningen lettere. For eksempel er det blevet konstateret i 2 tilfælde, at 400 m løbere har haft op til 25 pct. større styrke i deres venstre ben i forhold til det højre. Når man, som 400 m løbere skal gøre det, løber venstre om i en kurve på løbebanen, vil et stærkere venstre ben hele tiden tvinge løberen ud af banen. Begge løbere havde da også altid haft vanskeligheder med at følge banens inderkant i kurven. Nu har de fået anvist øvelser til optræning af deres højre ben, og det skal blive interessant at se, om den øgede muskelstyrke i højre ben også vil hjælpe dem i løbet i kurverne.



*Måling af forsidens muskelstyrke (til venstre) og af ryggens (til højre).*

Da håndboldspillerne blev testet, viste det sig meget tydeligt, at de af dem, der havde den største styrke i de muskelgrupper, der er aktive under et kast, også var dem, der havde det hårdeste skud. Der er tilsyneladende en ret nøje sammenhæng mellem muskelstyrken og den idrætslige formåen i de fleste idrætsgrene.

Endnu har vi ikke haft tid og lejlighed til at gennemføre nogle nøje tilrettelagte forsøgsrækker, men ud over de ovenfor nævnte testninger er ca. 200 andre idrætsfolk samt elever blevet undersøgt, og det skal nok vise sig, at der er interessante forhold at finde frem til, når dette materiale bliver bearbejdet.

Således kan det blot nævnes, at det ser ud til, at kajakroers styrke i mavemusklerne ligger væsentligt over, hvad andre idrætsfolk kan fremvise. Man regner med, at det er normalt, at ryggen har større styrke end bugen, men hos kajakroerne synes det omvendte at være tilfældet.

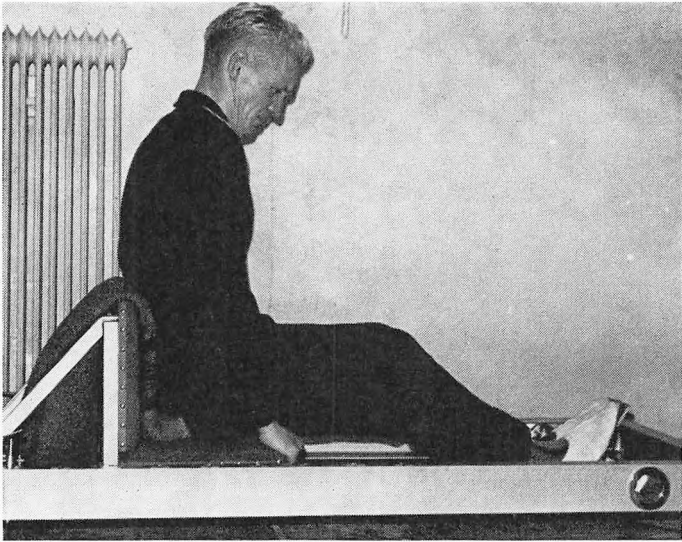
Endnu er materialet for lille til, at man kan slutte noget endeligt, men måske i løbet af nogle år bliver det muligt at samle så mange tal, at man kan sige noget sikkert om, hvad det er det ideelle for en kajakroer.

Desuden har Dansk Idræts-Forbund placeret et cykleergometer på skolen. På dette er vi i stand til at måle den maksi-





*Pulstalling under arbejdet på cykleergometret.*



*Testning af benenes samlede styrke under strækning.*

male iltoptagelse, det vil sige, vi kan få noget at vide om hjertets og lungernes funktion.

Ved at lade idrætsudøveren køre på cyklen, der er afbremset med en bestemt belastning, kan det konstateres, hvor meget pulsfrekvensen forøges ved dette arbejde. Hvert minut tælles pulsen, og når den bliver konstant (som regel efter ca. 6 minutters forløb), noterer man sig dette tal. Ud fra nogle tabeller kan man derefter aflæse, hvad vedkommende maksimalt kan optage af ilt pr. minut. Imidlertid tages der til slut hensyn til legemsvægten. Ligesom en tungt lastet bil kører færre kilometer pr. liter benzin i forhold til en tom vogn, på samme måde kommer en let mand længere på en liter ilt end en tung mand.

Slutresultatet opgives som antal ml ilt, der kan optages pr. kilo legemsvægt hvert minut. Dette »konditionstal« har vist sig at svare ganske godt til de idrætslige præstationer. De højeste værdier er målt hos folk, der var i absolut verdensklasse.

I øvrigt har det vist sig, at de af skolens elever, der er



*Vitalkapaciteten måles.*

holdt op med at ryge, på 14 dage har opnået samme fremgang i deres »konditionstal«, som de øvrige elever var ca. 2 måneder om at opnå. Så snart en elev for eftertiden giver oplysning om, at han vil holde op med at ryge, tester vi ham for at undersøge, om det har almen gyldighed, at tobaksrygning har så stor skadelig indflydelse på udholdenheden.

Idrætslægen i Horsens, Frode Henriksen, har foræret skolen et spirometer, hvor vi kan måle lungekapaciteten (vitalkapaciteten). Dette er imidlertid sket for ganske nylig, så nogen særlig erfaring med hensyn til disse målinger har vi endnu ikke, men enhver idrætsudøver, der kommer til testning, får nu også sin vitalkapacitet målt.

Endelig har Dansk Idræts-Forbund lånt skolen en electrocardiograf, der kan registrere hjertets arbejde. Det er endnu ikke taget i brug, og det fordrer sagkyndig bistand af en læge, hvis electrocardiogrammet skal tydes. Dette apparat vil sikkert kun blive anvendt i særlige tilfælde, hvor idrætsudøveren for eksempel på cykleergometret har vist så unormale udsving, at en nærmere undersøgelse er påkrævet.

Nogle vil måske ved læsningen af dette ryste på hovedet og sige: »Hvad har dette med en idrætsskole at gøre?»

Dertil kan svares, at vi i virkeligheden her har fået et apparatur i hænde, der kan fortælle os, om vore træningsmetoder er rigtige. Forhåbentlig kommer vi dertil, at nogle af vore elever er villige til at underkaste sig forskellige former af for eksempel styrketræning, hvorefter det er muligt ved eksakte målinger at undersøge, hvilken træningsform der er bedst.

Disse resultater kan selvfølgelig komme idrætsfolk og skolens elever til gode, men i virkeligheden kan de måske komme til at betyde meget mere. Måske kan de fortælle os, hvordan man i løbet af kortest mulig tid kan genoptræne rekonvalescenter, bl. a. ofre for trafikuheld. Hver eneste unødvendig dag, der erklæres for sygedag, koster den enkelte og samfundet mange penge, og hvis vore erfaringer kan hjælpe patienten til hurtigere at kunne vende tilbage til sit erhverv, synes vi, et stort mål er nået.

Vi takker Dansk Idræts-Forbund, Danmarks olympiske Komité og idrætsslæge Frode Henriksen for den tillid, de har vist skolen ved at give os dette apparatur i hænde. Vi håber til gengæld at kunne udnytte det, så det bliver til gavn for dansk idræt, for samfundet og for skolen.

*Aksel Bjerregaard.*



## OM AT VÆLGE OG TRIVES

**V**i kan lige så godt indrømme det. For at trives må vi have en gerning — et arbejde — vi er glade for.

Om vi trives i vort arbejde, afhænger for en stor del af, om det giver os »livsrum« til at yde en personlig indsats, som vi kan se resultater af, og — at vi mærker, at nogen sætter pris på os for det, vi yder. Det sidste skal man bare ikke forvente på samme måde som normal lønforhøjelse. Men følelsen af at være værdsat kan kun få mennesker undvære.

Få er de mennesker, der kan omtale deres arbejde som en livsstilling. De fleste må nøjes med »et erhverv«, »en beskæftigelse«, »et job«.

Det betyder uendelig meget for vor trivsel, at vi har eller vælger et arbejde, en livsstilling, vi egner os til. Et arbejde, hvor det gør det muligt at bringe en anselig del af de evner og anlæg, behov, færdigheder og kundskaber, som man har, til udfoldelse samtidig med, at man sikrer sig økonomisk tryghed. Men er målet alene økonomisk tryghed, hæmmes udviklingen af det bedste i det enkelte menneskes oprindelige natur, thi —

det værste, man kan komme ud for,  
er at have mere end nok at leve af,  
men intet at leve for.     *(Fosdick.)*

Erfaringerne viser, at der både blandt de unge og de voksne ved valg af erhverv er tilbøjelighed til at begå den fejl at lade et enkelt motiv: »at tjene penge«, »honnet ambi-

tion«, »at være noget for andre« o. l. være afgørende ved valget.

Valget bør overvejes ud fra flere synspunkter. Først og fremmest forhåndskendskab til arbejdet. Dernæst, inden valget træffes, det man ved om sig selv: Har jeg de fornødne evner? Vil helbred og fysik slå til? Har jeg fritidsønsker og livsmål, der kan komme i modstrid med de pligter og opgaver, arbejdet pålægger mig? Kan mine evner og interesser for sport, ungdomsarbejde, kunst og litteratur, teknik, politik, logisk tænkning osv. komme mig til gode, når valget skal træffes? Hvordan er mit temperament? Har jeg let ved at omgås andre? Kan jeg skabe respekt? Holde disciplin? Er jeg hurtig eller langsom, såvel i handling som i tænkemåde? Betyder det noget for mig, om jeg kommer til at bo på landet eller i en storby?

Kort og godt: Find frem til et arbejde, hvor flest mulige medfødte og skolede evner, anlæg og interesser kommer til udfoldelse. Lyt til erfarne menneskers objektive råd; men vælg selv, da det er en kendsgerning, at et og samme arbejde kan udløse livsglæde, interesse og forøget produktivitet hos det ene menneske og lade det andet uinteresseret og indifferent. Som eksempel kan nævnes læreren, der pædagogisk går op i sit arbejde som »et kald«, og læreren, for hvem undervisningen blot er et trælsomt rutinearbejde.

Søger man at efterspore årsagen til denne væsentlige forskel, vil man ofte finde, at den hænger sammen med et misforhold mellem menneskets evner og anlæg og arbejdets krav. Det kan dog alligevel hænde, at arbejdet ikke lykkes eller giver livsindhold, selv om evner og anlæg, interesse, forståelse og indsats er til stede. Da kan selvfølgelig til enhver tid sygdom, ulykke, store sorger og skuffelser være hæmskoen. Eller det værste, der kan ramme et menneske, at selve viljen til at ville yde sit bedste er svækket. Men da er mennesket psykisk ude af balance.

Til syvende og sidst er vi i betydelig grad selv herre over, hvad det arbejde, vi finder eller vælger — eller har valgt — kommer til at betyde for os. Vi må møde det positivt, vi må

være produktive. Vi må have forståelsen af, at arbejdet må have et mål ud over det lønmæssige for at give os livsindhold. Vi må tillige møde vort arbejde med den livsholdning, at det gælder ikke alene om:

at finde et arbejde,  
man har lyst til at gøre,  
men også at have lyst til det,  
man har at gøre.

I sangen »Nu skal det åbenbares» siger Grundtvig:

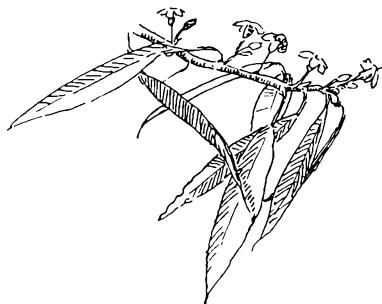
Thi den har aldrig levet,  
som klog på det er blevet,  
han først ej havde kær.

Tanken er rigtig, men den ville ikke være mindre rigtig, hvis man vendte den om til en påstand, der gik ud på, at man først må »blive klog« på en ting, før man får den kær.

Så sendes I da hermed vore bedste ønsker om en god jul og et trygt og lykkeligt nytår.

Tak for 1963!

*Troels og Signe Troelsen.*



## SPECIEL STYRKETRÆNING FOR HÅNDBOLDSPILLERE

I nden for al slags idræt i dag gælder det, at det foreberedende arbejde op til konkurrence- eller turneringsstart spiller en uhyre vigtig rolle. Dette gælder i høj grad også for håndboldspillere, og både trænere, ledere og spillere må se i øjnene, at skal et hold nå videre fremad, og det må jo dog være målet, så er et grundigt forarbejde en nødvendighed. Hvor skal man så sætte ind, og hvor lang tid skal man bruge? Det må være klart, at under et forberedende arbejde til en turneringsstart, er det konditionstræningen, man må koncentrere sig om. Så må tekniktræning og spil vente. Det er nu ikke alm. konditionstræning, vi skal beskæftige os med her, men derimod en ny ting, som er forsøgt overført fra andre idrætsgrene, nemlig speciel styrketræning (vægttræning). Formålet er at styrke de muskler, man bruger mest under håndboldspil, nemlig de forskellige muskelgrupper, der medgår til alle hop, og de muskler, der indgår i et alm. stødkast, f. eks. skud på mål. Ved gradvist at belaste disse muskler, vil de blive stærkere. Denne vægttræning, kombineret med en fornuftig løbetræning, hvor der lægges vægt på både udholdenhed og hurtighed (spurter), kan, gennemført på den rigtige måde, give os den spillertype, vi så gerne vil have frem, nemlig en hurtig og udholdende spiller med et godt skud.

Her følger så seks vægttræningsøvelser for håndboldspillere:



*Fig. 1.* Her øves skudbevægelsen med belastning. Bevægelsen skal udføres så korrekt som muligt, d. v. s., man skal huske kropsvridningen, albuen godt fremover — overarmsrotation (se fig.) og husk lige håndledsvippet til sidst. Det vil være passende at begynde med ca. 15 kgs belastning. Øvel-

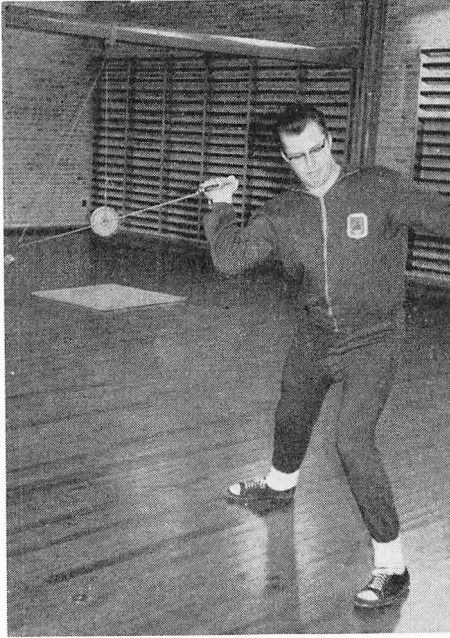


Fig. 1.

sen går over tre omgange med et minuts hvile imellem. Hvis ens maximalydelse f. eks. er 8 træk første gang, 7 anden gang og 5 tredje gang, er vægten passende. Når man kan yde idealet, nemlig 10 — 10 — og over 15 træk tredje gang, forøges belastningen med 5 kg, o. s. v. Vægten skal ikke øges over 30 kg, da man ellers ikke kan stå fast på gulvet; man må da nøjes med lige så mange gentagelser, man kan, tredje trækomgang.

Læg mærke til opstillingen! I stedet for begge trisser kan man nøjes med den øverste. Har man ikke lige de viste rekvi-

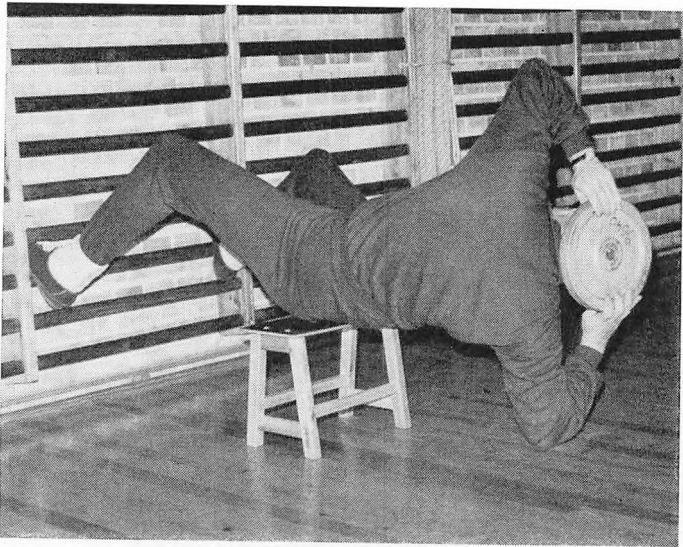


Fig. 2.

sitter, kan man med en smule opfindsomhed nemt efterligne opstillingen på fig. 1. NB. Hvorfor ikke også prøve med den »gale« hånd; tænk hvis man kunne skyde lige hårdt med begge hænder.

*Fig. 2.* Her har vi en meget kraftig øvelse for de skrå bugmuskler, som jo indgår i bevægelsen ved stødkastskuddet. Udgangsstillingen er alm. siddende på skammelen, bredfodstøttet med højede knæ og holdende vægten med begge hænder på nakken. Herfra bøjer man sig bagover og rører med højre arms albuespids gulvet lige bag skammelen (se fig.). Herfra trækker man med et hurtigt ryk kroppen op således, at højre albuespids rører venstre knæ. Derefter bøjer man igen bagover og rører denne gang med venstre albuespids gulvet lige bag skammelen og rykker herfra hurtigt op og rører med venstre albuespids ved højre knæ. Dette var een gang. Øvelsen går lige som den første over tre omgange. Begynd med 5 kg. Når man op på idealet, 10 — 10 — og over 15 gange sidste omgang, forøges vægten med  $2\frac{1}{2}$ —5 kg. Husk 1 min. pause mellem hver omgang. Har man hver-

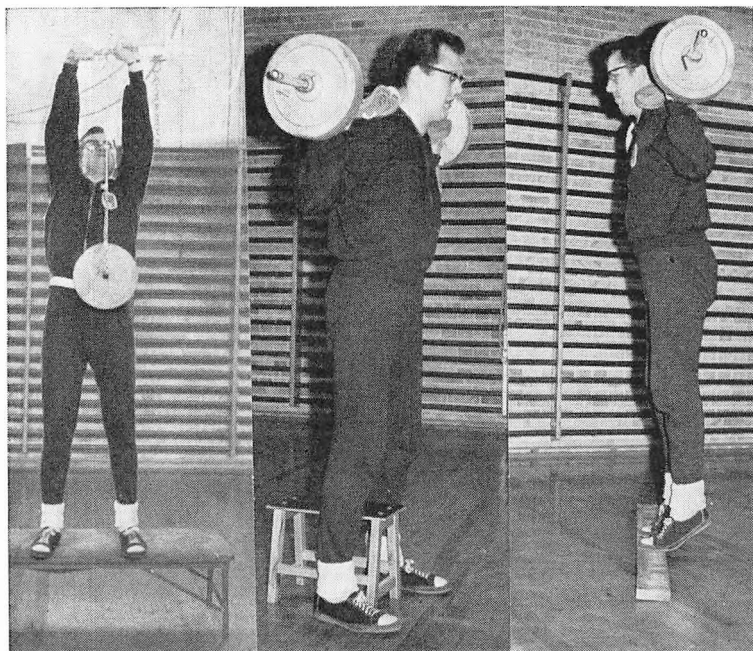


Fig. 3.

Fig. 4.

Fig. 5.

ken ribber, skammel eller vægt, så brug en sæk med sand, sid på gulvet og lad en kammerat holde fødderne fast.

*Fig. 3.* Håndrullen. Her vægttrænes håndledsvippet, som jo skal give bolden det sidste tryk ved stødkastskud. Udstyret er blot en træpind med en fastgjort line (ca.  $1\frac{1}{2}$  m), hvorpå man kan hænge vægtene. Udgangsstillingen er stående på en forhøjning med armene så nær strækstilling som muligt. Det gælder nu om så hurtigt som muligt at rulle snoren helt op på træpinden. Derefter lader man vægten trække snoren helt ud igen, og så forfra så mange gange i træk som man kan. Begynd med 5 kg. Kan man mere end 10 gange i træk, øges vægten med 2—3 kg. Husk at denne øvelse udføres maksimalt antal gange *uden pause*.

*Fig. 4.* Her er vi nået til knæstrækkerne. Udgangsstillingen (se fig.). Nu går det løs med knæbøjninger og -strækninger *maximalt antal gange*. Forsøg at holde kroppen så lodret

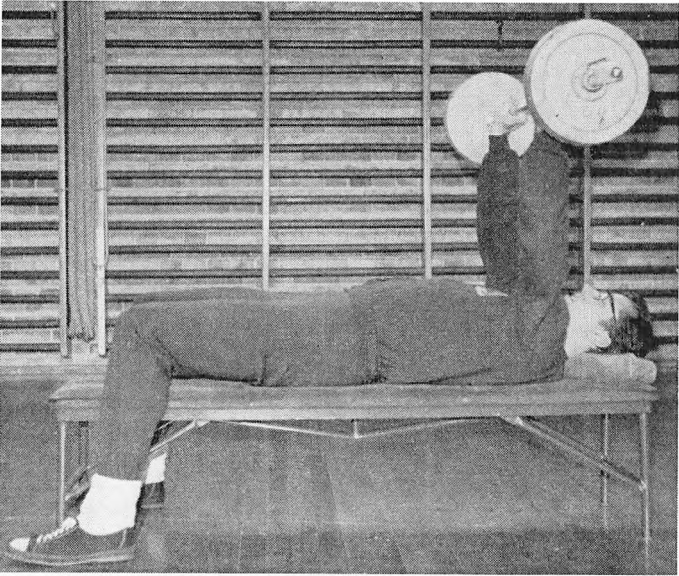


Fig. 6.

som muligt, og bøj knæene så meget, at man netop ikke kan røre ved skammelen. Skammelen skal kun være et sikringsmiddel, man kan sætte sig på, når man ikke orker mere. Begynd med ca. 50 kg. Når maximum er mere end 25 gange, forøges vægten med 10 kg. Har man ingen vægtstang, så vej en sæk til med sand.

*Fig. 5.* Så er det fodvipninger, det gælder. Det kan måske se mærkeligt ud, at denne øvelse tages lige ovenpå den foregående meget anstrengende øvelse, men det gør ikke noget; årsagen er, at vi dels nu allerede har vægten oppe, og dels nu skal øve en helt anden muskelgruppe, som er helt frisk og udhvilet. Sørg for en lille forhøjning til tæerne, og se så at komme helt op på tå hver gang (se fig.) Der øves maksimalt antal gange. Begynd med 50 kg. Hvis antallet af fodvipninger overstiger 50 gange i træk, forøges vægten med 10 kg. Lad en kammerat eller to hjælpe med at få vægten på og af. Læg et håndklæde eller lign. mellem vægtstangen og skulderpartiet.

Øvelserne 4 og 5 er øvelser til optræning af springkraften.

*Fig. 6.* Så er vi nået til sidste øvelse, liggende armstrækninger. Armstrækningen indgår i skudarmens bevægelse, derfor en nyttig øvelse. Øvelsen tages maximalt antal gange i træk. Start med ca. 30 kg. Overstiger maximum 50 strækninger forøges vægten med 5—10 kg. Lad en kammerat hjælpe med vægten.

På en træningsaften gennemgås alle 6 øvelser een gang med et minuts pause mellem hver øvelse. Varigheden for hele programmet er ca.  $\frac{1}{2}$  time, og flere kan jo nemt være sammen og hjælpe hinanden. 2 gange om ugen vil være passende for dette vægttræningsprogram, og der skal startes minimum to måneder før turneringens begyndelse, for at det skal hjælpe noget rigtigt.

Hvis I trænere kan gennemføre et sådant vægttræningsprogram med jeres spillere kombineret med det nævnte løbetræningsprogram, så er jeg sikker på, at de andre hold i kredsen, når turneringen kommer, vil få en meget ubehagelig overraskelse, når de skal møde netop jer.

Med ønsket om en glædelig jul samt et godt nytår.

*Inge og Flemming Blach.*



Sangen har lysning, og derfor den gyder  
over dit arbejde' forklarelsens skin;  
sangen har varme, og derfor den bryder  
stivhed og frost, så det tør i dit sind.  
Sangen har evighed, derfor den skyder  
fortid og fremtid i hob for dit syn,  
tænder uendelig attrå og flyder  
bort i et lyshav af længsler og lyn.

*Bjørnson.*

Sangen er en gave, vi har fået til at bruge både i glæde og sorg, i lyst og nød. Så langt tilbage, som vi kan granske både i vor egen og andre folks historie, har sangen været brugt. Skulle der gives udtryk for glæde, da skete det gennem sang; men også den store sorg og den dybe vemod kunne man tolke gennem sangen. Blev man betaget af noget stort og skønt, ja, da måtte man have udløsning gennem ord og toner.

Sangen har en underlig og uforklarlig magt over sindet; den kan neddæmpe vrede og mildne sorg; den kan knytte vidt forskellige mennesker sammen, så glæden ved et samvær bliver rigere og stærkere.

Vi danske har en særlig rig sang- og salme-skat. Måtte vi stadig benytte den mere og mere.

Glemmer vi at synge, bliver livet fattigere for os, og vi mister en mulighed for at gøre livet lysere og mere værdifuldt.

Vi nærmer os nu julen. Måtte vi alle være med til at synge julens sange i kirke og hjem, være med til at skabe højtid og glæde i såvel andres som i vort eget sind.

Med denne lille hilsen sender jeg alle gamle elever ønsket om en rigtig glædelig jul og et godt nytår.

*Astrid Hartvig.*

## KÆRE GAMLE ELEVER

**E**t tilbageblik på udviklingen siden sidste verdenskrig fortæller os om en vældig forandring i vore levevilkår, i tidens krav til os og dermed store ændringer i hele vor daglige tilværelse. Der vendes op og ned på mangt og meget — vi må følge udviklingens lov.

Vi kan hver især have vore meninger, om de mange forandringer er til det bedre, men kæmpe imod udviklingen, forsøge at standse den — ja, det må vel nærmest betegnes som galmandsværk.

Derfor må vi følge med i udviklingen og tilpasse os denne.

Når jeg indledningsvis fremfører disse korte tanker her, har det sin årsag i, at dette tilbageblik over årets gang her på skolen let kommer til at give indtryk af, at det ene år er en gentagelse af det foregående, at vi lever videre i de samme traditionelle baner, de samme begivenheder og oplevelser gentages fra år til år.

Nu kan der vel ikke herske megen diskussion om, at en institution som højskolen må bygge på traditioner, må videreføre sine grundtanker, må og skal være forpligtet af såvel Grundtvig som Kold, men dette kræver ikke, at alt udelukkende skal køre i de een gang afstukne baner.

Ligesom det enkelte menneske skal tilpasse sig tiden, må højskolen tilpasse sig denne, eller mere regelret tilpasse sig den ungdom, den ønsker at få i tale.

Dette betyder heldigvis ikke, at man skal lefle for ungdommen — det vil sund ungdom nemlig meget have sig fra-

bedt, men man må møde ungdommen, hvor den står, man må kunne udfordre den, man må kunne stille den opgaver og befordre dens fortsatte udvikling. Kort sagt: ungdommen vil se og mærke resultater.

Dette har unge mennesker altid villet, når der var noget ved dem.

Står vi derfor på en skole som denne over for nogen ny opgave?

Ja, det gør vi — så at sige over for hvert nyt elevhold.

Vi skal til enhver tid arbejde med ungdommen af i dag.

Et brev til jer gamle elever afspejlende årets gang vil vel så automatisk blive forandret fra år til år. Det gør det faktisk ikke, da forandringerne ikke så meget vil spores i de ydre rammer, i fagene og det daglige skoleliv. Nej, forandringerne sker mere i den enkelte time, i behandlingen og fornyelsen af stoffet.

Derfor har også meget — som ikke her kan komme frem — forandret sig i årenes løb, skolen er blevet en anden, uden at det måske er blevet så mærkbart i det ydre. Men lad mig tilføje, at dette også må være skolens simple pligt, hvis den vil løse sin opgave.

De mange nuancer, der vil kunne støtte ovenstående, ser jeg mig desværre ikke i stand til at tage med i det følgende, da det vil føre for vidt. Vi må endnu en gang nøjes med de store træk.

Inden vi tog fat på sidste vinterskole, lykkedes det os at forny lærerstaben med to lærere fra Jelling Seminarium, Poul Bødker, som nogle af jer kender fra hans tidligere medvirken her, og Ernst Nygaard. Disse to kapaciteter tog sig på strålende måde af gymnastikken og den dermed forbundne lederuddannelse. Endvidere fik vi som ung højskolelærer Erik Høgsbro fra Svendborg. Som rosinen i pølseenden lykkedes det os at knytte Astrid Hartvig til det faste lærerpersonale som sang-, musik- og gymnastiklærerinde. Astrid Hartvig har bl. a. været med Flensted Jensen på en af hans turneer til Amerika — den læste I om sidste år.

Det faste og for nogles vedkommende mangeårige lærer-



personale fortsatte alle, så vi stod godt rustet til at tage mod et stort vinterhold, der undtagelsesvis mødte den 4. november, da dette var en søndag.

Vi kørte hårdt på fra starten og var snart fast forankret i et stabilt skoleliv.



*Vort traditionelle »Luciaoptog«.*

Det første friske pust udefra fik vi af Richardo, der kom her med Jens Bjerres farvefilm, der berettede om de endnu eksisterende »stenalderfolk« i Afrika (Kalahari) og i Australien. Der var vist ikke mange af eleverne, der havde tænkt sig, at der endnu levede så isolerede og primitive folk i denne verden, men der er også kun forholdsvis få tilbage. Et billede af en lille australsk stenalderdreng, der med næ-

verne gravede larver op af jorden og straks spiste dem med stort velbehag, gjorde et stærkt indtryk — ikke mindst på pigerne.

Som sædvanlig fløj tiden af sted mod jul, men idrætsmærkeprøverne blev klaret — af de fleste.

Vor trofaste gæst, Tage Albertsen, kom her og indviede os i økonomiens verden på sin altid levende og belærende måde. Måtte den side af vor tilværelse, som han berører, vinde et stærkere indpas i fleres tilværelse, det ville stabilisere privatøkonomien.

Atter i år holdt vi julestue, hvor den enkeltes fantasi kunne boltre sig. Et sådant arrangement beforder julestemningen og hjælper os til at få skolen julesmykket.

Dermed oprandt julen, og vi synes selv, vi fik meget ud af vinterskolens første to måneder — ikke mindst takket være et virkelig godt og arbejdsomt elevhold.

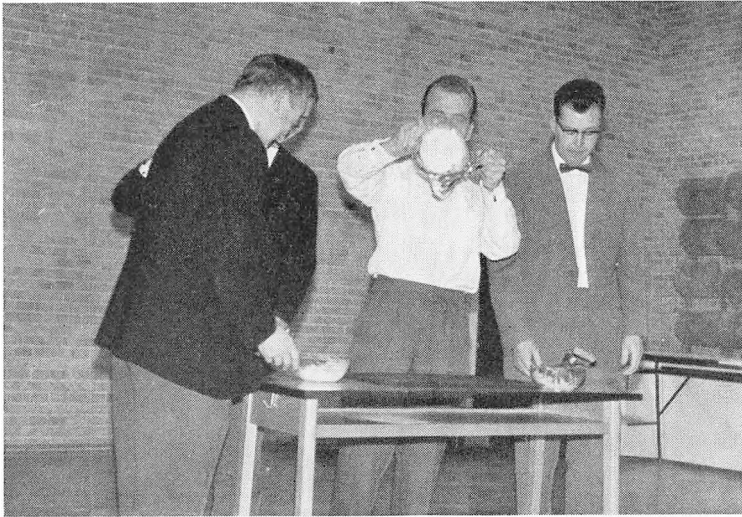
Efter jul lagde vi ud med den traditionelle hyggeaften, hvor vi jo bl. a. plyndrer juletræet, og så var vi klar til at tage fat igen med fornyede kræfter.

Det nye års første gæst var vor gode ven Elmo P., som indviede os i musikkens forunderlige verden. Desværre kniber det jo med at finde plads til alt det, han gerne vil fortælle og spille for os.

Den første lørdag i det nye år arrangerede vi en travetur i den mest vidunderlige, ja eventyragtige rimskov, vi endnu har oplevet på disse kanter. En fantastisk oplevelse.

Landsdelingsførerforeningens bibliotek forevist af vor trofaste ven, Killelose, havde vi naturligvis også besøg af. På sin inciterende måde berettede Killelose om sine oplevelser som delingsfører og sit syn på det frivillige ungdomsarbejde. Utrolig energi og gåpåmod møder man hos denne »gamle kæmpe« — et godt eksempel.

Gode elevunderholdninger krydrede også vinterskolen. Det er jo ikke altid lige rart at sidde i underholdningskomiteen, men vi havde indtryk af, at opgaven ikke var værst denne vinter. Adskillige talenter fandtes blandt eleverne, og de var ikke karrige med at give et nummer.



*»Grin« med lærerne.*

Reumert Rasmussen besøgte os igen — denne gang med sin fremragende film »Smilets land« fra Bagindien.

En helt ny og sjælden gæst havde vi også lejlighed til at stifte bekendtskab med, idet vi havde besøg af en koreansk præst ved navn Kim, som ved sin umiddelbarhed, livsglæde og begejstring var et helt kapitel for sig. Hvor var han et inciterende og livsbekræftende menneske at møde. Han fortalte os om sit land og folk og sang flere af sit hjemlands sange for os — jeg havde fornøjelsen at forsøge at være tolk, vel nok en af mine hidtil sværeste opgaver. — En serie udmærkede lysbilleder supplerede pastor Kims beretning.

Endelig oprandt vinterskolens højdepunkt -- for eleverne da — den obligatoriske fastelavnsfest. Som sædvanlig var der smukt og iderigt pyntet overalt, og en udmærket underholdning var med til at løfte arrangementet op på et fint plan. Det eneste, der i år svipsede, var tøndeslagningen — enten var tønderne for dårligt afstivede, eller også var deltagerne for stærke. Det blev vist den hidtil korteste tøndeslagning, hvor herrerne ikke engang nåede raden rundt. En



»Katte«konge og -dronning.

meget udsøgt skare af gæster var inviteret, det opvejede tøndeslagningen.

Midt under dansen oprandt aftenens højdepunkt, idet skolens nye mandlige elitehold gav en strålende opvisning, som der ikke hidtil er set mage til. Med en præcision og elegance, der trodser enhver beskrivelse, gennemførte de et meget vanskeligt program til en helt enestående musikledsagelse. For første gang kan man sige, at musik og gymnastik i enhver detaille harmonerede. Hele opvisningen blev konstant applauderet, så man vanskeligt hørte musikken, men det var absolut fortjent bifald.

Vi har så ofte her på skolen følt savnet af et virkeligt elitehold, men nu har vi fået det, og vi venter os meget af det i fremtiden.

Det blev hverdag igen. Arbejdsintensiteten steg, jo længere vi nåede frem på vinteren, dog afbrudt af behagelige stunder, hvor vi kunne slappe af.

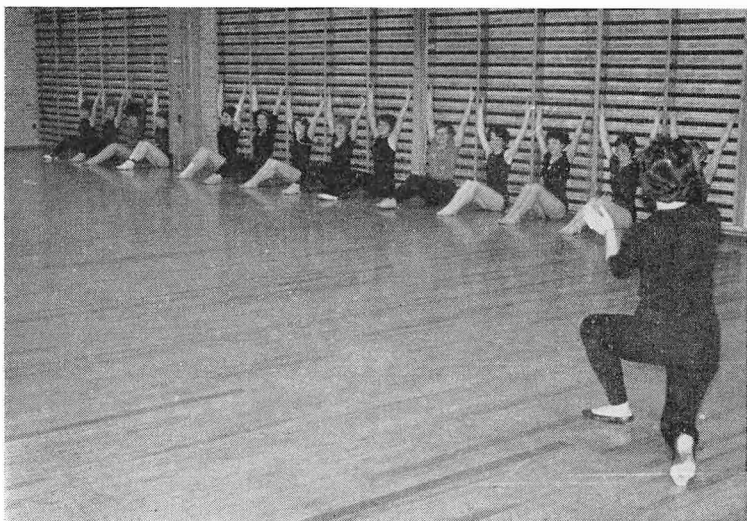


»Elitchholdet« klar til opvisning.

Kolding seminarium besøgte os med et mandligt og kvindeligt håndboldhold — ubeskedne, som vi næsten altid er, løb vi vist endnu en gang af med sejrene. Men vore kunne nu også det lille spil.

Sundby KFUM, som nu hvert år lægger en forårstur her omkring og viser resultatet af vinterens arbejde, besøgte os påny og gav en fin opvisning med deres unge mennesker. Et besøg, vi er meget glade for — i øvrigt har det givet det håndgribelige resultat, at en af gymnasterne, som i flere år har været med, i vinter er elev her sammen med en kammerat.

Heldagsturen til Århus fulgte i år samme plan som udførligt beskrevet sidste år, hvorfor jeg denne gang kun skal nævne, at den sædvanlige store gæstfrihed oplevede vi påny såvel hos FDB, Coca-Cola, Stadion som hos Klostergården. Dagen sluttede traditionen tro i Århus Teater, hvor vi så Chorells: Kattene med Nina Pens i hovedrollen. Et problemstykke — som måske var lidt tungt, men som greb ved sin gode opsætning og udførelse og i alt fald gav de tænk-



*Signe underviser.*

somme stof til eftertanke — den egentlige mening med et teaterbesøg.

Vores nye arrangement — vinterelevstævne — løb af stabelen midt i marts, og mon ikke vi må sige med succes — i hvert fald har vi fået mange og kraftige opfordringer til at lade det blive en årligt tilbagevendende begivenhed.

Mange gamle elever fandt denne weekend vej til skolen. Elevstævnet ligger på en måde nært op ad elevmødet om sommeren, men vi lægger deciderede undervisningslektioner ind, så der er lejlighed til at hente nye impulser til instruktionsarbejdet derhjemme — dette vil også fremover blive en af hovedlinierne. Det er nemlig ikke meningen, at dette vinterstævne skal afløse »det rigtige« elevmøde.

Ved dette stævne havde vi lejlighed til at afsløre et billede af Svend Aage Thomsen — skænket af fotograf Frode Andersen på initiativ af elevforeningen, som i øvrigt bekostede rammen. Ved denne højtidelighed havde vi den glæde at se såvel fru Thomsen som Birte med hendes mand og Bjarne. Billedet blev ophængt i Havestuen på den endevæg, der dannes af gavlen på den gamle hovedbygning. Afsløringen

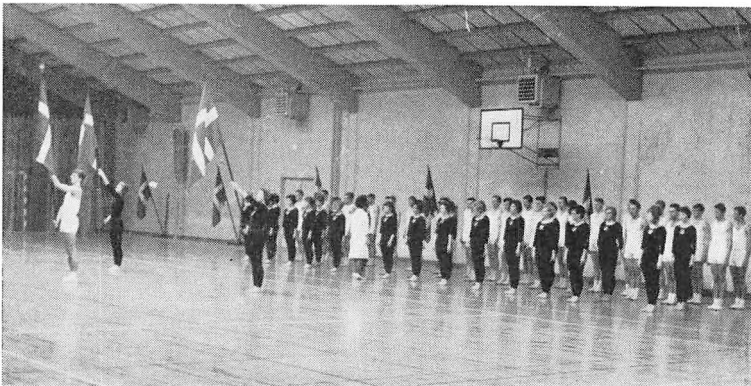


*Ved »Mindemuren« i Marselisborgparken.*

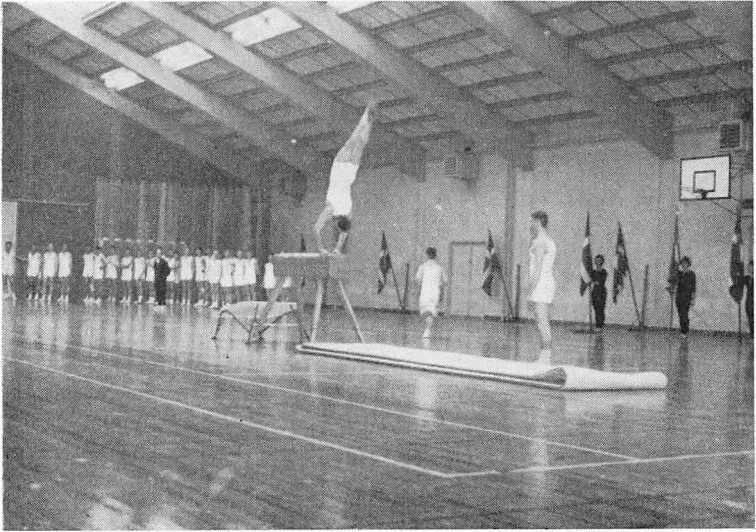
blev foretaget af daværende elevforeningsformand Preben Thornhøj, der i smukke og dybtføjte ord talte om Svend Aage Thomsen. En højtidelighed, der var med til at skabe ramme om dette elevstævne.

Som nævnt blev det et særdeles vellykket arrangement, og vi agter da også at følge det op, så længe der er interesse for det hos I gamle elever. Se venligst annonceringen af næste års vinterstævne andet steds i årsskriftet.

Nu oprandt »prøvernes« tid, der alle forløb på udmærket måde.



*Vinterholdet opstillet til flaghilsning.*



*Dygtige vinterdrengene.*

En god forældredag med ny rekordtilslutning savnedes naturligvis heller ikke. Det er opmuntrende at se forældre rejse fra de fjerneste egne af landet — ja, endda fra Norge — for at se deres voksne børns præstationer og danne sig et indtryk af den skole, hvor børnene har tilbragt en vinter. Vi opfatter dette som et håndslag og en tak.

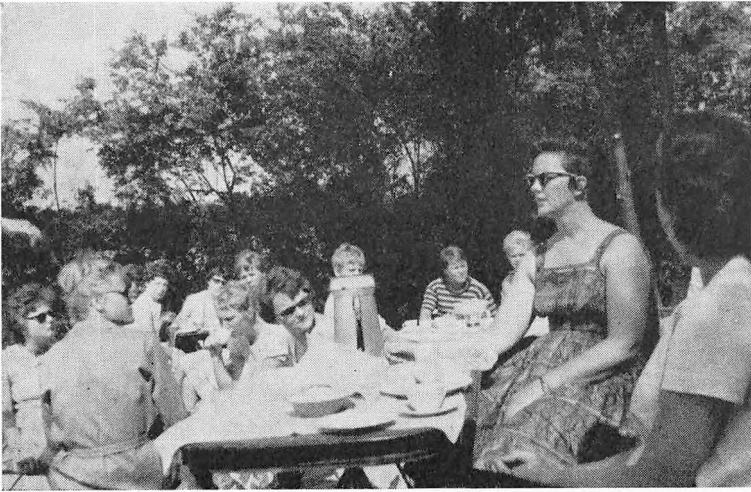
Hærvejsturen var lagt som en behagelig afveksling i den sidste tids opvisninger og slid med prøver og lignende. Hvor er der en vidunderlig natur derinde omkring den gamle »hovedvej 1«, stilhed og skønne landskaber spækket med historie — her skulle man ikke tilbringe timer, men dage.

Så oprandt afskedens time — sådan må det jo være.

Vi måtte sige farvel til en ny flok unge, som vi var kommet til at holde af — en flok unge, som vi var stolte af at sende ud i livet til en gerning, vi følte, de kunne magte. Mange af dem har absolut evnerne til at kunne gå foran og være ikke alene et eksempel for andre, men et samlingspunkt for andre. Vi tror, de lever op til vore forventninger.

April — foråret så sagte kommer. Vi skal samle kræfter til en ny tørn. Lidt ferie snupes — sjældent solskinsferie,





*Sommerpigerne i parken ved fru Hess' »Drømmen«.*

men dog afslapning og rekreation, medens vi så småt begynder at tænke på sol og sommerpigerne. Ja, april flyver af sted, og inden vi får set os om, har vi den 3. maj.

Lokket af sommerpigernes søde smil smøger vi ærmerne op og tager fat påny. Der skal jo ske noget på en sommerskole — vi har kun 3 måneder til næsten samme pensum som om vinteren, men noget må glide ud. Vi har f. eks. ikke så mange »gæste«-optrædender.

Dog, Tage Albertsen vil ikke lade os være ene om vore piger, men mener, at de har lige så meget brug for orientering om økonomiens problemer — det er måske også dem, der oftest kommer til at sidde på pengekasen. Som vanlig høres han med største interesse — ikke mindst i kraft af hans livfulde og inciterende måde at lægge tingene frem på. Han ved, hvordan den sag skal gribes an.

Agder Folkehøgskulas elever og lærere var her på et besøg og syntes vældig godt om stedet, sagde de da. Rødrussen fra Kongsvinger kommer her også hver sommer og svaler sig i bassinet. Ja, Norge nyder vi en meget stor bevågenhed fra.

Mange andre gæster fra ind- og udland havde vi besøg af — adskillige gamle norske elever besøgte os på tur i som-

mer, flere havde aldrig set den nye skole og blev vældigt imponerede.

Allerede i juni fik vi chance for at arrangere vor todages-tur, idet Blach igennem en læsekammerat, som er lærer i Hatlund i Sydslesvig, skaffede os invitation til en st. Hans fest dernede. Vi skulle naturligvis give opvisning, men blev så privat indkvarteret til gengæld.

Det lød spændende, vi slog til og fik travlt med at få pas bragt i orden. For første gang skulle vi på tur uden for de nuværende landegrænser. Pigerne trænede som gale, men fik dog i de sene nattetimer lejlighed til at sy rejseuniform — fine grønstribede nederdele med tilhørende hvid bluse. Mange helt nye »modeller« så dagens lys ved denne lejlighed. Også lærerinderne og lærerfruerne blev uniformeret.

Kun vi mandlige måtte troppe op i vort mer eller mindre spraglede dress.

Tidligt lørdag morgen var alt klappet og klart, og vi besteg en af Svends biler og rullede mod grænsen, der passeredes uden besvær. Et kort ophold i Flensborg, inden vi tog fjordbåden til Lyksborg, og bussen kørte ad landevejen. Bjerregaard og Signe kørte af nødvendige grunde i egne vogne.

Flensborg Fjord er vidunderlig set fra land, men absolut ikke mindre fra søsiden — kun savnede vi solskinnet, der ved denne anledning var afløst af regndis.

Velankommet til Lyksborg blev vi på molen modtaget af Bjerregaard og fik straks et udmærket indtryk af dette dejlige ferieparadis. Store flotte hoteller »garneret« med luksuriøse rigmandsvillaer, parkanlæg, smukke haver og en dejlig skov. På stranden de typiske små kombinerede omklædningskabiner og slikkesolskins-kurvestole — transportable. Det småregnede stadig, så badning stod ikke på ønskedlen. Vi besteg i stedet bussen og kørte til Lyksborg slot — fødestedet for vor nuværende kongeslæggt. En belærende rundvisning her understregede til fulde det nære tilhørsforhold til Danmark og det danske kongehus, selv om en del var let tilsløret med tyske islæt. Det gamle slot er absolut et besøg værd og kan anbefales de af jer, der ikke har været der.



*Friluftsfrokost i Hatlund.*

Sulten begyndte at melde sig — vi besteg igen bussen og kørte til Hatlund, en snes kilometer sydligere. Her fik vi tilholdssted det følgende døgn. Den danske skole er omgivet af et stort og skønt parkanlæg, som den tidligere lærer personligt har anlagt — et kæmpearbejde, også at holde for efterfølgeren, men alt var gjort fint i stand. Vi slog os ned på en af plænerne og gik i gang med vores medbragte friluftsfrokost. En anden stor plæne skulle være aftenens opvisningsplads, og her vimsede Signe rundt med et stykke mad i den ene hånd og målebåndet i den anden — hun spiste skiflevis af begge hænder, måske mest af målebåndet.

Efter at have slået mave skulle vi bruge eftermiddagen til en tur gennem Angel og til Slesvig. Hvor er der skønt derude på Angel. Folk, der jagter syd på uden at dreje den vej, ved ikke, hvad de går glip af. Vi sugede til os, men måtte skynde os til Slesvig. Her ventede vandrelærer Jørgensen på os. Han tog os først med til Danevirke og fortalte strålende om dette gamle forsvarsværk. Hvor bliver Danmarkshistorien levende, når kyndige folk på de historiske steder beretter om fortidens hændelser. Derfra til Slesvig domkirke, som er et kapitel for sig. Blandt det meget, der er at se her,

skal jeg kun fremdrage Brüggemans imponerende billed-skærerarbejde, den storslåede altertavle.

Næste besøg aflagde vi på Gottorp slot, dette fantastisk velordnede museum, hvor meget af Danmarkshistorien ligeledes lader sig genopfriske. Desværre skal der jo bruges dage sådan et sted for at få noget ud af det — et kort besøg som vort kan ikke blive andet end en appetitvækker.

Vi måtte skynde os fra Slesvig tilbage til Hatlund, hvor kvarterværterne ventede på os med aftensmaden. Allerede kl. 19 skulle vi mødes igen for at gøre klar til aftenens opvisninger. Vejret var som tidligere nævnt ikke det bedste — det truede med regn, hvorfor Signe på den stedlige kro havde arrangeret indendørs opvisning samt herset med kromanden og ungdomsforeningens formand, så alle tiders afmærkning var bragt i orden. Imidlertid klarede vejret op, og bl. a. af hensyn til bål og båltale blev opvisningen flyttet udendørs — skønne spildte kræfter.

Vore piger klarede på en meget ujævn græsplæne en nydelig opvisning og høstede da også fortjent bifald. Efter at bål og båltale var overstået, blev residensen forlagt til kroen, hvor dansen gik lystigt til ud på de små timer. Vore piger var fantastisk omsværmede, og jeg tror ikke, nogen af dem var af dansegulvet hele aftenen, men i passende tid stoppede vi dem alle i bussen sammen med Blach og kørte dem hjem på skolen. Vi andre blev indkvarteret på kroen.

Næste morgen var der fælles morgenkaffe på skolen — enorme mængder af rundstykker blev sat til livs. På trods af fru Brodersens sygdom nød vi utrolig gæstfrihed hos lærerparret Brodersen under hele vort ophold, således var Brodersen også mødt op ved vor ankomst til Flensborg. Da Brodersens portemonnæ var blevet slidt op under vort ophold, benyttede vi lejligheden til at forære ham en med påtrykt kliche af skolen her, men dette var kun en ringe tak for stor hjælp ved denne turs tilrettelæggelse og gennemførelse.

Efter søndag-morgen-kaffen tog vi afsked og kørte igen mod grænsen, hvor der blev tid til et lille provianteringsstop

med strengt pålæg om ikke at købe forbudne varer; dette blev overholdt. Signe og Astrid ankom lidt senere end os med fin eskorte fra Hatlund, dog var det tilsyneladende andre, der interesserede mest — til stor skuffelse for de to. Signe blev så fortørnet, at hun måtte søge trøst, men tolderne var i »dårligt« humør, og det kostede stakkels Signe 46 kr. — ak ja.

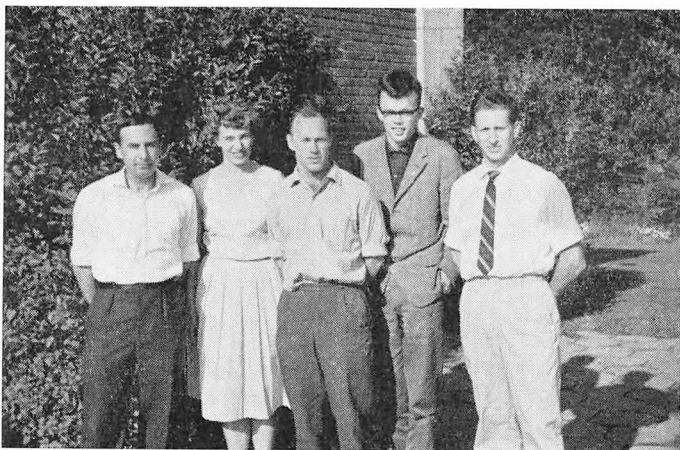
Bussen kom fint over, og nu gik det langs Flensborg Fjord til Gråsten, hvor vi beså slottet. Videre til Dybbøl, hvor Blach fortalte og viste rundt. Også denne dag kørte vi fra det ene historiske minde til det andet, idet vi fra Dybbøl tog til Sønderborg slot — et efter undertegnedes begreber af vore allerbedste museer, specielt under kyndig vejledning, så genstandene kan komme til at tale til os. Da tiden var knap, blev det kun til en ny appetitvækker, men pigerne kunne efterhånden sikkert også dårligt absorbere mere historie.

Sidste besøg på turen var Idrætshøjskolen i Sønderborg, hvor vi havde fået lovning på varm aftensmad samt invitation til at deltage i deres St. Hans bål mod, at jeg skulle holde båletalen. Det gør jeg ikke mere efter to sådanne dage. Hyggeligt var besøget, og vi siger hjertelig tak til vore venner i Sønderborg for altid gæstfri modtagelse — vi har nydt godt af denne adskillige gange nu.

Efter at have taget pænt afsked i Sønderborg besteg vi trætte og søvnige bussen og kørte i mere eller mindre sovende tilstand hjem til Vejle — en storartet oplevelse og en dejlig tur rigere. Tak til værtsfolk og arrangører og ikke mindst tak til sommerpigerne for højt humør og eksemplarisk optræden — I var gode repræsentanter for skolen.

Vi fandt hurtigt den daglige rytme igen og begyndte forberedelserne til elevmødet, som blev næste milepæl.

Igen oplevede vi et oplivende og bestyrkende elevmøde med god tilslutning — selv fra Norge kom en fyldig repræsentation. Meget kunne skrives om dette års møde, men da vi stort set fortsætter i de traditionelle baner, skal kun anføres, at lørdag aften holdt Arne Knudsen, Dalum, fore-



*Den nuværende elevforeningsbestyrelse.*

drag om sit ophold i Indien samt viste os en serie dejlige billeder fra sin storslåede tur. Også her var der stof til eftertanke. Dette års komedie var »Kanariefuglen« i ny opsætning ved Blach og fint spillet af sommerpigerne.

Regnen havde desværre i år ødelagt vort afsluttende bål, vi fik ikke engang ild i det, men dette skal dog ikke have lov at karakterisere mødet, som vi synes levede op til de tidligere. Dejligt at se, hvor trofast I møder op, når vi kalder. Tak for det og vel mødt næste gang. Reservér med det samme dagene, som I vil kunne finde averteret andet steds i årsskriftet.

En ny vellykket forældredag fulgte søndagen efter. Her gav sommerpigerne absolut deres flotteste opvisning denne sommer — fint klaret, piger. Var det respekten for mor og far?

Jens Bjerres dejlige farvefilm »Kalahari« kom Richardo også og viste os en dag.

Tilbage — ud over aflæggelsen af de respektive prøver — var nu kun halvdagsturen til Jelling og Hærvejen. Den dag var vejret heldigvis med os, sådan at turen også af den grund blev særdeles vellykket.

Så oprandt afskedens time. En god og begivenhedsrig som-



*Så er der friske »boffer«.*

mer med et hold friske og villende piger var dermed forbi. Vi synes, takket være jer piger, at vi nåede meget — håber, I deler vor opfattelse. Tak for en virkelig god sommer.



*Sommerpigeopbrud (hvor skal det være, far?)*



*Vort søde pige-personale.*

For år tilbage oplevede vi her på skolen perioder, hvor der var fred og ro til at få ferier, hovedrengøring og lignende overstået. I dag er vi i den situation — som også kursusberetningen vil understrege — at vi ikke har en eneste ledig dag året rundt.

Derfor oplevede vi igen et meget travlt efterår.

Gennem hjælp af en række meget dygtige timelærere har vi indtil nu klaret undervisningen, men bedst for os vil det være at have et større fast lærerpersonale. Derfor har vi også i længere tid arbejdet med spørgsmålet om at rejse et par nye lærerboliger — forhandlingerne befinder sig allerede på et ret fremskredet stadie, så at vi inden længe håber at have dem til rådighed.

Selv om vi på en vis måde i dag synes at have en stor skole til vor rådighed, mærker vi dog på nogle områder pladsmangel, hvorfor vi, når forholdene måtte tillade det, skal til at arbejde med visse ændringer (og udvidelser).

I øjeblikket er vi i gang med et nyt stort hold — 36 af hvert køn — et hold, der lover godt, og som vi venter os meget af. Vi har atter været heldige med at skaffe dygtige



lærerkræfter, idet vi ud over den faste stab har formået Poul Andersen, som mange af jer kender, Gunnar Henriksen, Kolding, og Jørgen Bendixen, Fredericia, samt som ung lærer Willy Poulsen, Kolding, til at hjælpe os i vinter. Bedre lærerkræfter kunne vi ikke have ønsket os, men de er også udvalgt med omhu.

Mange detaljer fra livet her i årets løb må I undvære og nøjes med disse hovedtræk. Vi her på skolen siger tak til alle de mange, som efterhånden — på den ene eller anden måde — er med til at skabe skolelivet her, uden deres hjælp gik det ikke. Vi siger sidst, men ikke mindst tak til alle I gamle elever, der trofast værner om jeres gamle skole, I har fortsat meget stor betydning for os. Tak for håndslag og hjælp. Vel mødt i året, der kommer.

Ligeledes tak for mange besøg, breve og hilsener — besvarelsen kan det af og til trække lidt ud med, men det er os altid en glæde og berigelse at følge jer.

Alle vi her på skolen ønsker jer en rigtig glædelig jul og et lykkebringende nytår.

Jeres

*Ella og Tage Søgaard.*

*Nuværende og tidligere lærerpersonale  
ved Den tyske Idrætsskole ønsker her-  
igennem at sende gamle elever de bedste  
ønsker for julen og det nye år.*

## SKOLENS KURSUSVIRKSOMHED

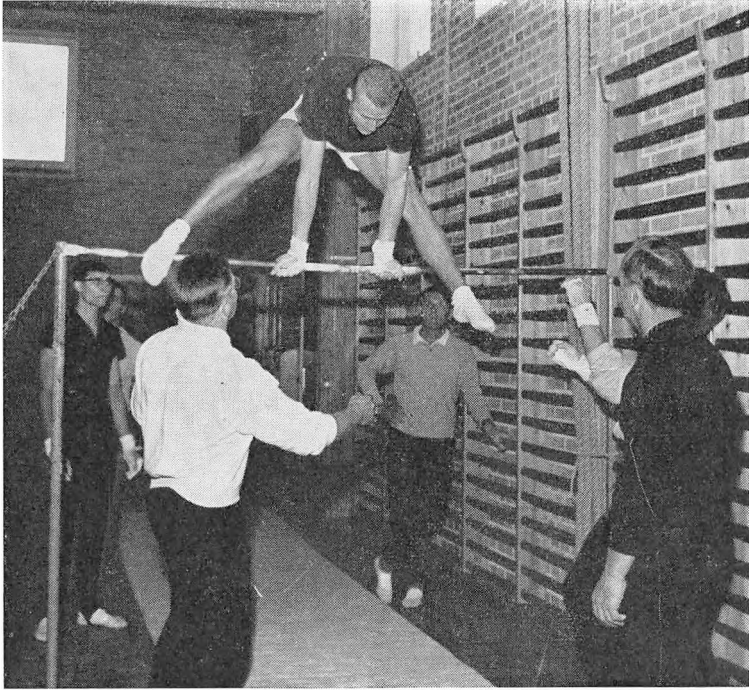
Igen kan vi her på Den jyske Idrætsskole se tilbage på et godt kursusår. Dette gælder både antallet af kursus, men i ikke mindre grad kvaliteten af disse. Flere og flere forbund gør en virkelig påskønnelsesværdig indsats for at skaffe ledere og instruktører til deres foreninger, og der er ikke tvivl om, at dette vil sætte sig spor i det daglige arbejde i foreningen, både når det gælder arbejdet for at få mange med i foreningens arbejde, og når det drejer sig om dygtiggørelse af de bedste idrætsfolk.

Da olympiadetræningen startede her på skolen i foråret 1963, og da den mere koncentrerede træning begyndte på Forsvarets Gymnastikskole i København i begyndelsen af oktober, var det ganske tydeligt, at træningstilstanden var mærkbar bedre, end da olympiadetræningen indledtes før olympiaden i Rom 1960.

Det er en glæde at se, med hvilken iver og alvor der arbejdes ved arrangementerne her på skolen, og det gælder såvel ledere og instruktører som idrætsfolk. Tidligere hændte det ikke sjældent, at idrætsfolk »tog til byen« og kom sent i seng. I dag hører det heldigvis til sjældenhederne. Ikke mindst de unge viser en selvdisciplin, som nok i fremtiden skal afspejle sig i form af idrætslig fremgang.

Måtte denne gode idrætsånd i de kommende år vise yderligere stigning!

I det forløbne år har følgende kursus været afholdt på Den jyske Idrætsskole:



*Carl Ilsoe i recken ved Dansk Gymnastik-Forbunds kursus.*

*Januar:*

- 3.—5. Tilsynet med den tekniske Undervisning, konference.
- 5.—6. Dansk Cycle Union, træningskursus.
- 5.—9. Dansk Boldspil-Union, konditionskursus.
- 11.—13. Venstres Ungdoms Landsorganisation, fagligt kursus.
- 26.—27. Dansk Kano og Kajak Forbunds jyllandskreds, træningskursus.
- 26.—27. Jydsk Boldspil-Union, trænerkursus.
- 30.—3. februar. Danmarks olympiske Komite, OL-træning for kano- og kajakroere.

*Februar:*

- 2.—3. Dansk Ride-Forbund, kursus for skoleridningsdommere.

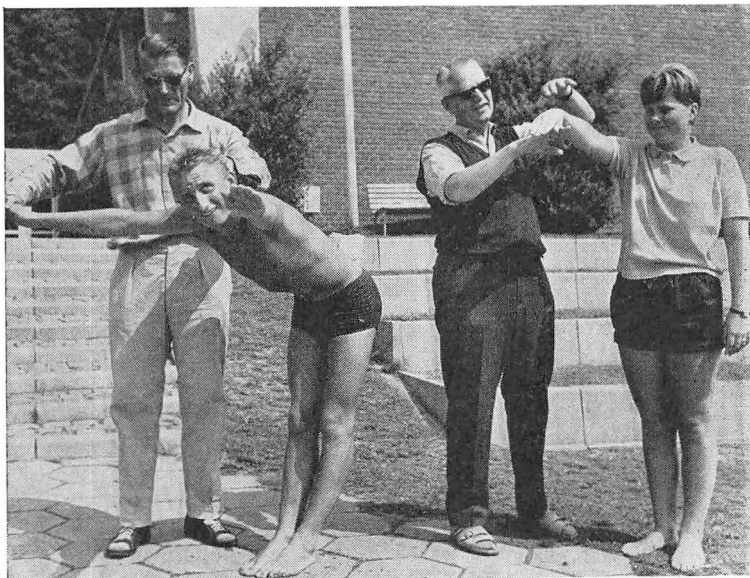
- 3.—7. Dansk Teglmesterforening, fagligt kursus.
- 7.—10. Danmarks olympiske Komite, OL-træning for roere.
- 10.—12. Danmarks olympiske Komite, OL-træning for jollesejlere.
- 10.—14. Dansk Teglmesterforening, fagligt kursus.
- 12.—19. Danmarks olympiske Komite, OL-træning for cykleryttere.
- 15.—17. Jysk Ride-Institut, kursus for landboryttere.
- 17.—23. De danske Gymnastikforeninger, håndboldkursus.
- 18. Vejle Amts Børneværnsforening, fagligt kursus.
- 24.—2. marts. De danske Gymnastikforeninger og De danske Skytte-, Gymnastik- og Idrætsforeninger, atletik-kursus.

*Marts:*

- 2.—3. De danske Gymnastikforeninger, formandsmøde.
- 7.—10. Danmarks olympiske Komite, OL-træning for hockeyspillere.
- 9.—10. Tekstilhandlere uden for Købstæderne, fagligt kursus.
- 11.—15. Gnosjö Idrottsförening, træningsophold.
- 13.—22. IF Kamraterna, Norrköping, træningsophold.
- 13.—20. Arbejdernes Bicycle Club, træningsophold.
- 23.—31. »Cyklisten«, Haderslev, træningsophold.
- 23.—2. april. Cykleklubben »Kronborg«, træningsophold.
- 30.—31. Centralforeningen af Snedkermestre i Danmark, fagligt kursus.

*April:*

- 1.—7. Holbæk Cykle Club, træningsophold.
- 1.—7. IF Kamraterna, Sunne, træningsophold.
- 5.—7. Foreningen af Oversergenter og Underofficerer, fagligt kursus.
- 6.—7. Dansk Cycle Union, instruktørkursus.
- 7.—14. Idrettsforeningen Vestar, Oslo, træningsophold.
- 11.—15. Københavns Idræts-Forening, træningsophold.
- 11.—15. Dansk Cycle Union, træningsophold.



*Poul Magelund og K. V. Mortensen med to af deres elever  
ved Jysk Svømme-Unions kursus.*

- 11.—15. Jysk Ride-Institut, ridekursus.
- 11.—15. Hillerød Cykle Klub, træningsophold.
- 27.—28. Landsforbundet Danmarks Filmamatører, fagligt kursus.
- 27.—28. Vejle Amts Gymnastikforening, håndbolddommerkursus.
- 27.—28. Jysk Ride-Institut, kursus for springdommere.
- 28.—5. maj. Dansk Atletik-Forbund, instruktørkursus.

*Maj:*

- 4.—5. Dansk Bueskytteforbund, instruktionskursus.
- 6.—9. Sct. Knuds Gymnasium, Odense, lejrskole.
- 10.—12. Danmarks socialdemokratiske Ungdom, fagligt kursus.
- 10.—12. De danske Skytte-, Gymnastik- og Idrætsforeninger og Dansk Atletik-Forbund, dommerkursus.
- 13.—16. Sct. Knuds Gymnasium, Odense, lejrskole.
- 18.—19. Dansk Håndbold-Forbund, VM-træning.

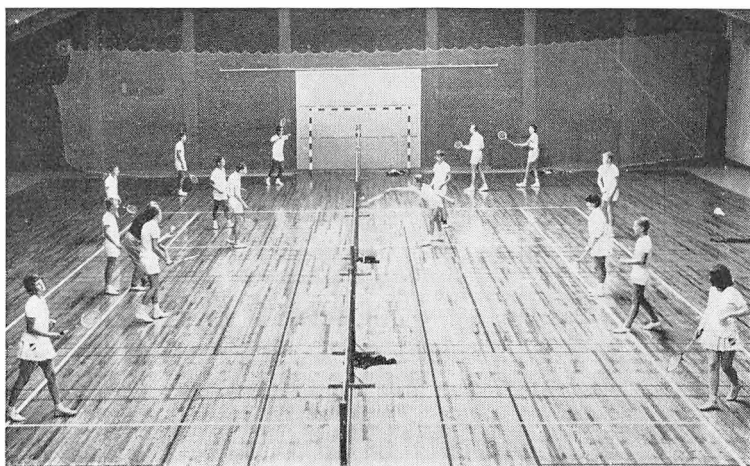
- 18.—19. Sct. Georgs Gilderne i Danmark, ledertræningskursus.
- 19.—1. juni Statens tilsyn med handelsskolerne, kostskolekursus i apotekslære.
- 22.—23. Jydsk Boldspil-Union, juniortræningslejr.
- 25.—26. Dansk Gymnastik-Forbund, fællestræning og dommerkursus.
- 25.—26. Vejlbys Idrætsklub, træningsophold.
- 30.—5. juni. Danmarks olympiske Komite, OL-træning for atletikfolk.

*Juni:*

- 8.—9. »Frem« og KGI, Odense, træningsophold.
- 8.—9. Arbejdernes Oplysnings Forbund, Århus, fagligt kursus.
- 9.—22. Statens tilsyn med handelsskolerne, kostskolekursus i apotekslære.
- 22.—30. Københavns Svømme-Union, kursus i synkroniseret svømning.
- 23.—29. Gymnastikinspektionen, boldspilkursus.
- 23.—30. Jysk Ride-Institut, ridekursus.
- 23.—30. Dudde Bidstrups Gymnastikinstitut, gymnastik-kursus.
- 24.—28. Dansk Boldspil-Union, kursus I.
- 28.—2. juli. Dansk Boldspil-Union, kursus I.
- 30.—7. juli. Dansk Arbejder Idrætsforbund, instruktørkursus i fodbold og håndbold for mænd.
- 30.—6. juli. Jysk Svømme-Union, instruktionskursus.

*Juli:*

- 1.—7. Jysk Ride-Institut, ridekursus.
- 1.—14. Arbejdernes Bicycle Club, træningsophold.
- 2.—6. Dansk Boldspil-Union, kursus I.
- 2.—6. Dansk Boldspil-Union, kursus II.
- 6.—10. Dansk Boldspil-Union, kursus II.
- 7.—13. Idrætsforeningen »Fremad«, Holbæk, træningsophold.
- 7.—13. Silkeborg Badmintonklub, træningsophold.



*Silkeborg Badmintonklub træner i idrætshallen.*

- 7.—13. Dansk Arbejder Idrætsforbund, instruktørkursus i håndbold, kvinder.
- 7.—14. Jysk Ride-Institut, ridekursus.
- 14.—20. Dansk Boldspil-Union, Kursus III.
- 14.—21. Jysk Ride-Institut, ridekursus.
- 15.—21. Dansk Håndbold-Forbund, instruktørkursus.
- 15.—26. Holbæk Cykle Klub, træningsophold.
- 17.—21. Ben Hur, København, træningsophold.
- 21.—27. Lolland-Falster Svømme-Union, træningsophold.
- 21.—28. Jydsk Bord-Tennis Union, instruktionskursus.
- 21.—28. Dansk Bord-Tennis Union, instruktørkursus.
- 21.—28. Jysk Ride-Institut, ridekursus.
- 28.—1. august. Dansk Boldspil-Union, kursus I.
- 28.—4. august. Dansk Idræts-Forbunds ungdomsudvalg, lederemnekursus.
- 28.—4. august. Dansk Håndbold-Forbund, instruktørkursus.
- 28.—4. august. Jysk Ride-Institut, ridekursus.

*August:*

- 4.—8. Dansk Badminton-Forbund, kursus for ungdoms-elitespillere.

- 4.—11. Dansk Badminton-Forbund, instruktørkursus.  
 4.—10. Dansk Amatør Bokse-Union, instruktørkursus.  
 4.—10. Dansk Boldspil-Union, talentkursus.  
 4.—11. Dansk Athlet-Union, instruktionskursus.  
 4.—11. Jysk Ride-Institut, ridekursus.  
 10.—18. Ungdomsringsens Idrottsklub, Karlshamn, træningsophold.  
     11. Jydsk Athlet-Union, dommermøde.  
 11.—17. Dansk Amatør Bokse-Union, instruktørkursus.  
 11.—17. Dansk Cricket Forbund, instruktionskursus.  
 18.—24. Dansk Amatør Bokse-Union, instruktørkursus.  
 18.—25. Dansk Aften- og Ungdomsskoleforening, instruktionskursus for broderilærerinder.  
 18.—31. Dansk Aften- og Ungdomsskoleforening, instruktionskursus for kjolesyningslærerinder.  
 24.—25. Det Kooperative Fællesforbund i Danmark, fagligt kursus.  
     25. Jydsk Amatør Bokse-Union, dommerkursus.  
 25.—30. Dansk Amatør Bokse-Union, instruktørkursus.  
 25.—31. Skolens old-boys kursus.  
 31.—1. september. Jydsk Boldspil-Union, dommerkursus.

*September:*

- 1.—8. V & IF Matteuspojkerne, Handboldsektionen, træningsophold.  
 1.—14. Statens tilsyn med handelsskolerne, kostskolekursus i apotekslære.  
 8.—6. oktober. Foreningen af danske Materialister, Materialisternes Fagskole.  
 9.—28. Dansk Tekstilindustri, fagligt kursus.  
 14.—15. Dansk Gymnastikforbunds sydjyllandskreds, kursus for kvindelige og mandlige ledere.  
 14.—15. Dansk Håndbold-Forbund, VM-træning.  
 17.—27. Kredit- og Hypoteksforeningsfunktionærerne, fagligt kursus.  
 28.—29. »Fremad«, Århus, træningsophold.  
 28.—29. Dansk Gymnastik-Forbund, fællestræning.





*Fra Danmarks olympiske Komites OL-træning for atletikfolk.*

- 28.—29. Dansk Atletik-Forbund, instruktørkursus.  
 29.—12. oktober. Statens tilsyn med handelsskolerne, kostskolekursus i apotekslære.

*Oktober:*

- 6.—12. De døves Idrætsforbund, træningsophold.  
 6.—12. Det Kooperative Fællesforbund i Danmark, fagligt kursus.  
 13.—20. Esperantokursus.  
 13.—20. Jysk Ride-Institut, ridekursus.  
 14.—19. Danmarks Sportsfiskerforbund, juniorlederkursus.  
 18.—20. Vejlbj-Risskov Idrætsklub, træningsophold.  
 25.—27. Landsforeningen af Vanføre, fagligt kursus.  
 27.—2. november. Dansk Atletik-Forbund, instruktørkursus.

*November:*

- 1.—3. Danmarks Sportsfiskerforbund, repræsentantskabsmøde.

- 2.—3. Danmarks olympiske Komite, OL-træning.
- 2.—3. Dansk Cycle Union, trænerkursus.
- 9.—10. Dansk Gymnastik-Forbund, topmøde.
- 16.—17. Dansk Gymnastik-Forbunds sydjyllandskreds, kursus for kvindelige ledere.
- 16.—17. Dansk Håndbold-Forbund, VM-træning.
- 17.—19. Dansk Atletik-Forbund, nordisk trænerkongres.
- 23.—24. Venstres Ungdoms Landsorganisation, fagligt kursus.
- 23.—24. Jydsk Atletik-Forbund, formandsmøde.
- 25. Seminariernes Gymnastiklærerforening, årsmøde.
- 25.—29. Arbejdernes Oplysnings Forbund, Århus, fagligt møde.
- 30.—1. december. Dansk Atletik-Forbund, repræsentantskabsmøde.
- 30.—1. december. Dansk Cycle Union, instruktionskursus.

*December:*

- 1. Dansk fodboldtrænersammenslutning, Jylland, træffestævne.
- 7.—8. Dansk Boldspil-Union, kursus for ungdomsledere.

Her ved kursusårets afslutning går tankerne tilbage til de mennesker, som i 1963 søgte her til skolen, til ledere, til instruktører og til kursusdeltagere. Hvor mange inspirerende timer, vi har haft lejlighed til at tilbringe sammen, er ikke til at gøre op, men at de har været af værdi for os her på skolen, kan der ikke herske tvivl om — og vi siger tak for dem.

Vi glæder os til i det kommende år at møde gamle bekendte igen, gerne fulgt af nye, som ønsker at lære livet her på skolen at kende.

Gamle elever, kursislærere og kursister beder vi modtage vore bedste ønsker om en god jul samt et nytår med lykke, fred og fremgang.

*Ruth og Aksel Bjerregaard.*

## NYT FRA GAMLE ELEVER

Kære kammerater vinteren 1945—46!

Vi sender hermed jer alle de bedste ønsker om en god jul og et lykkeligt nytår. Vi har haft svært ved at få noget fra jer de sidste år, men vil atter forsøge til næste år, og så håber vi ikke, at I svinger. Så må der være samlet meget nyt op, som vi alle gerne vil høre om.

Mange hilsener

*Willy Wilstrup — Niels Peder Knudsen.*

Kære kammerater 49—50!

Endnu engang har Henning og jeg forsøgt at samle lidt nyt fra gamle elever, men let er det ikke at holde sammen på stumperne.

Jens Miller bor stadig i Sønderborg, men har ellers fartet meget omkring i landet; men nu regner han med, at det er slut med det, da han fra januar overtager pladsen som regnskabsfører i Padborglejren.

Preben Tornhøj er stadig bestyrer på Borreby Mejeri pr. Fangel og går til gymnastik en gang om ugen. — Han har opgivet posten som formand for elevforeningen, men er stadig medlem af bestyrelsen.

Arne er stadig medlem af håndboldudvalget i Aarhus amt, men beklager sig over, at hallerne i Aarhus er optaget af jydsk håndboldforbunds turneringer. Søg om tipsmidler, Arne, og byg jer en hal ude på landet.

Robert opholder sig i Vejle og arbejder på slagteriet. Tak for kortet, Robert, håber at vi nu får livstegn fra dig i årene fremover.

Poul Erik har nu efter flere års tavshed endelig ladet høre fra sig igen.

Han skriver, at han har været gift i ti år og har to raske drenge, som er ivrige idrætsudøvere; desuden leder han også gymnastik om vinteren og atletik om sommeren, og i vinter er der to af hans gymnaster, Ib og Jens, der er elever på »den jyske«, og som han herigennem ønsker at sende en hilsen til.

Jens Chr. Møller har svigtet os i år; men vi håber at høre fra dig næste gang.

Henning har afskaffet sine kreaturer og har kun grisesøer, så nu har han lidt tid til at spille badminton, den øvrige tid ofres på familien.

For mit eget vedkommende arbejder jeg stadig med mit landbrug, og desuden har jeg taget mig noget arbejde i et træindustriforetagende.

Jeg har ledet gymnastik i en del år, ligesom jeg er formand for sognets idrætsforening.

Jeg har således nok at tage vare på.

Ellers alt vel, de bedste hilsener og tak til jer, der har sendt os en hilsen.

En glædelig jul og et godt nytår ønskes gamle og nuværende lærere og elever på »den jyske«.

*Henning og Svend.*

Kære kammerater 1950—51!

Et beskedent bidrag fra os.

Preben driver stadig en service-station i Ilskov. Det optager ham i næsten samtlige døgnets 24 timer. Slapper dog af med badminton, gymnastik og fodbold. Beder mig hilse fra sin kone og ungerne Ole og Lene.

Grundet mangelen på medhjælpere i landbruget må Svend Aage selv passe bedriften hjemme i Spøttrup. Han har derfor til dels trukket sig tilbage fra idrætsligt arbejde. — Var til elevmødet, hvor han traf Børge og Peter. Om Børge fortæller han, at han har købt en ejendom et idyllisk sted langt ude på landet, uden el-lys eller telefon.

Fra Herstedøster meddeler Carl Holger, at alt er ved det gamle. Har holdt såvel sommer- som vinterferie i fjeldene.

Paul er stadig meget aktiv inden for idrætten i Hyllinge, og derudover har han en masse brødløse ben, som han selv siger.

Om mig selv er der kun at fortælle, at jeg har fået en søn i år.

Med ønsket om en glædelig jul og et godt nytår.

*Paul og Ville.*

Kære sommerpiger 1951!

Mange tak for hilsenerne, der er dog stadig en trofast flok, der svarer på vore henvendelser.

Alice hjælper derhjemme både ude og inde. Gymnastikken holder hun stadig ved, deltager selv både sommer og vinter. Hun leder et hold piger, men har måttet sige nej til børneholdene på grund af manglende tid.

Birthe og familie har det godt i Borreby på Fyn. De to store piger går i skole, den lille har de hjemme hos sig endnu. Hele familien går til gymnastik, så der er gang i det, skriver Birthe, desuden leder hun et hold unge piger i Fangel.

Karen fik en søn den 26. april, en herlig lille Peter på 5 kg, til lykke Karen! Pigerne er nu 8½ og knap 7 år, de går i Nr. Broby friskole. Karen efterlyser vandrebogen, håber at synderen melder sig.

Lisbeths efternavn og adresse kender vi ikke, men Karen har besøgt hende, og igennem hende kan vi fortælle, at også Lisbeth er nedkommet med en søn i foråret, til lykke med ham.

Hos Dorthe går det ved det gamle, har ingen pigehjælp, men trods det leder hun alligevel to børnehold, hvoraf det ene er på over 30 deltagere, går selv med på et fruehold, så også deroppe er der gang i foretagendet.

Marie er ikke til at kue, hun er stadig med til gymnastik trods den lange vej på cykel og ingen at følges med, men Marie er glad for at være med. Deres ældste pige begyndte i skolen efter sommerferien. De har haft besøg af Karen med familie i sommer, de havde en god dag sammen.

I stedet for at skrive ringede Hanne i år, og vi fik en dejlig lang og hyggelig sludder. Hanne er på det samme kontor endnu. Om aftenen hygger hun sig på sit værelse med at brodere og høre radio. Med alderen synes hun, at hun er kommet til at se mere fornuftigt på tingene.

Hertha har en energi uden lige, foruden sit job som socialrådgiver i Horsens har hun 4 hold gymnaster og er stadig kassererske i elevforeningen.

Fra Bjørg i Norge skal vi hilse alle sommerpigerne fra 1951 og sige, at hun ikke har glemte dem eller skolen. Bjørg er holdt op som gymnastiklærerinde og er begyndt på et tandlægekantor. Det hænger sammen med, at hendes far har solgt forretningen, og de er flyttet, så det var vanskeligt at kombinere gymnastiktimerne med et job hos fremmede. Men forandring fryder.

Hos Inga er alt vel, slider stadig i det med at lede gymnastik. Hun har været på instruktionskursus i Vejle et par gange og i sommer på kursus på Krogerup og Snoghøj.

Kortet, vi sendte til Lise, er kommet retur, det har været adresseret forkert. Bedre held næste gang. Håber du har det godt, Lise!

For mit eget vedkommende er der ikke stort at fortælle. Vi er alene på bedriften i vinter, så der er fuldt op at gøre. Gymnastikken ligger det noget tungt med at deltage i, da der slet

ikke er startet noget hold her i byen endnu. Men det er bestemt ikke lysten til at være med, der mangler.

Til slut sender vi de bedste hilsener og ønsker om en god jul og et godt nytår.

*Inga og Gerda.*

Kære sommerpiger 52!

Først må jeg sige tak til de af jer, der skrev til mig. Desværre fik jeg kun en hilsen fra to, men det er vel sådan for de fleste af os, at vi har nok at gøre med at passe hus og børn og ikke synes, at der er noget særligt at fortælle. Men en frisk hilsen er nu engang en opmuntring for mig, og jeg tror også en glæde for jer, når I sidder og læser kammeraternes afsnit i »Nyt fra gamle elever«. Altså næste år er vi fuldtallige igen.

Anna skriver, at hun nu er rask igen og atter kan begynde at dyrke lidt gymnastik. Tove på Alrø skriver, at de har det godt, og at Jette nu er en stor pige på snart 5 år, men stadig enebarn. Det dur ikke Tove! Fra Rita fik jeg sidste år julehilsen, og hun skrev da, at de havde det godt efter at have fået endnu en dreng, den 2. maj. Erna og hendes familie havde vi på besøg i sommer. De havde det godt, og I kan tro, at deres Hanne og Ole er et par dejlige børn. Her hos mig trives vi også alle godt. Vores to unger bliver både store og uartige, men de er dog lige dejlige.

Hermed mange hilsener og ønsker om en god jul til alle.

*Hanne.*

Vinterholdet 1952—53!

Tilslutter mig ganske tanken om at ophøre med nyt fra gamle elever efter 10 års jubilæet.

Det stopper jo egentlig sig selv, thi når ikke én eneste gider skrive et par ord, og jeg ikke har truffet en af holdet i de forløbne 10 år, de gange jeg har været til elevmøde, ikke engang i sommer, kan man vist godt gå ud fra, at interessen er lig nul. Så jeg slutter med en tak for tiden, der gik, samt ønsket om en god jul og et godt nytår.

*Peter Sørensen.*

Kære venner 1952—53!

I håp om å få et livstegn fra mine »sammensvorne« fra vinteren 52—53 har jeg utsatt min lille rapport til det aller siste. Kanskje det allerede er for seint?

Det er ikke mye nytt å fortelle i år. Vi kommer dessverre mer og mer bort fra hverandre, og i år har jeg ikke fått kontakt med noen av de andre nordmenn fra vinteren 52—53.

Selv driver jeg fortsatt som idrettskonsulent her oppe på nord-

toppen av Europa. Jeg liker arbeidet godt og er meget glad for, at min store hobby er blitt mitt arbeide.

I sommer fikk min kone og jeg vår førstefødte, en flott fyr, som selvsagt er verdens barskeste.

Kontakten med »den jyske« er fortsatt god. I fjor fikk jeg sendt en pike nedover, og i år har jeg hjulpet to gutter til et vinteropphold ved skolen.

Til slutt en gledelig jul og et godt nyttår til skolen og til mine hold-venner fra vinteren 52—53.

*Casper Øvre.*

Sommer 53!

Da det de sidste år har været vanskelig for os at få svar på vore henvendelser til de øvrige elever fra sommeren 1953, har vi efter telefonsamtaler med et par stykker af dem besluttet ikke at forsøge i år igen, hvorfor vi nøjes med:

Til sommerpigerne 1953.

I sendes alle de bedste ønsker om en glædelig jul og et godt nytår.

*Ruth og Henny.*

Kære kammerater 53—54!

Der er ikke mange nyheder i år, for kun én har ladet høre fra sig, nemlig Erik. Han har det ved det gamle, har ikke haft tid at spille håndbold i sommer, da han nu har tre børn fulde af spilopper alle tre, så dem skal der jo også tages hensyn til.

Karl spiller håndbold og badminton som sædvanlig. Han har også fået søn nr. 2 og er ved at bygge hus i Fåborg. Jeg selv bygger også hus i min fritid og håber at flytte ind til marts. Fodbolden ligger stille, håndbolden ruller stadig lidt. Jeg fik en lille pige i sommer, så nu har vi en af hver.

God jul og godt nytår!

*Hilsen Svend og Karl.*

Kære piger 1954!

Tak for jeres breve, det er ikke mange, som har svaret denne gang.

Inge skriver, at nyt hos hende er, at familien er forøget med en søn, som bliver 1 år til jul. Susanne vokser og er snart en stor pige.

Her går alt, som det plejer, skriver Julie. Ungerne bliver store. Fin er 5 år, Kim 3½ og Ine 2 år. Julie håber på at komme til at gå til gymnastik i vinter.

Store begivenheder er der ikke sket i det sidste år, og dog er det en stor omvæltning at få en lille Mette i huset. Hun kan bruge al sin mors tid, skriver Birthe. Birthe hjælper til ude i

landbruget i den travle tid, men ellers går tiden med at passe huset. Ingen gymnastik eller lignende. Regner bestemt med at komme til elevmøde til sommer.

Kirsten er i den syvende himmel, er i sommer flyttet ind i nyt hus, hele sommeren er gået med planering og anlæggelse af haven. Kirsten vil gøre et stort forsøg på at komme til elevmøde.

Her er der intet nyt under solen, vintermånederne er fuldt optaget af gymnastik, desuden har jeg fra sommerferien fået 6 timer skolegymnastik om ugen, så tiden kan sagtens gå.

Jeg er ked af, at så mange har glemt at svare på brevene i år, men med ønsket om, at I møder op til vores 10 års jubilæum til sommer, sender jeg de bedste hilsener til jer alle.

*Bodil.*

Kære alle sommeren 55!

Det bliver kun en lille hilsen, da der ikke er nogen, som har svaret mig; håber Lis har haft bedre held med sig. — Her hos os har vi det godt, vi har fået familieforøgelse, siden jeg sidst har skrevet her, nemlig to drenge, som nu er 1½ år, og store søster er 2½, så vi må ikke klage, når vi både har to karle og een pige. — Jeg går til motions-gymnastik hver mandag, det er helt sjovt, selv om man til daglig får nok motion, så er det jo altid godt at komme hjemmefra lidt. — Nu vil jeg så håbe, at I til næste år vil svare mig, men inden skulle I sende jeres ny adresse til elevforeningen (evt. også til mig), for de adresser, vi har, passer ingen steder.

Til slut vil jeg ønske jer alle en rigtig glædelig jul samt et godt nytår.

Hilsen fra *Ellen.*

Vinteren 1956—57!

Det bliver ikke noget stort bidrag i år, posten har været usædvanlig mager. Jeg har fået et kort fra Evald, han sejler jo stadigvæk på de store have og er sjældent hjemme.

Sverre arbejder stadig på skibsbyggeriet i Bergen. Han har fået en datter siden sidst — det er nr. 2. Sverre har deltaget i et instruktionskursus i kondition og styrketræning og leder to hold i samme idræt; desuden spiller han lidt håndbold. Hans kone har et hold husmødre til gymnastik, hvor der er stor tilslutning.

Hans arbejder stadig på keramikfabrikken i Sengeløse. Spiller fodbold og dyrker gymnastik som aktiv gymnast. Sidste år tabte de alle fodboldkampene, men i år har de vist vundet 2 kampe. De har dog den trøst, at de ikke kan rykke længere ned nu. Hans har endvidere købt byggegrund og er blevet forlovet — sød.



pige — i den retning har han været mere heldig, end hun har været med ham. Jeg har været sammen med dem begge i efteråret.

Hvad mig selv angår, arbejder jeg på Thyborøn; jeg har i sommer spillet håndbold, dømt nogle enkelte kampe samt været turneringsleder for hovedkredsen. I vinter spiller jeg lidt volleyball. Desuden er jeg begyndt at køre motororienteringsløb, en behagelig idræt.

De bedste ønsker for det nye år ønskes jer af

*Godtfred.*

Kære alle vinteren 56—57!

Tak for jeres brev. Hermed en smule nyt. — Sporten har jeg desværre ikke haft tid til i sommer, det er ikke sådan, når man først er blevet gift. Vi har i år prøvet at plante 15.000 sellerier, spændingen bliver snart udløst nu, da de skal tages op, om de er store og pæne. Ellers har vi nogle af alle slags husdyr. Til vinter skal jeg nok sidde inde og rulle med vuggen, da vi venter os en kommende idrætsmand.

Jeg vil slutte med at ønske alle kammerater af årgang 1956—57 samt alle, der er knyttet til skolen, en rigtig glædelig jul samt et lykkebringende nytår.

Med venlig hilsen fra

*Christa og Holger.*

Kære sommerpiger 1957!

Allerførst tak for brevene, det er altid spændende at høre nyt fra jer. Af de kort, jeg har sendt ud, er der kun Randi og lille Karen, der ikke har svaret. Der er måske nogle, der ikke har hørt fra Birte Th., men skylden alene er Herthas; Birte skrev over til Hertha for at få adressen, men har ikke fået svar. Men nu til nyt.

Først en tak til lille Kissers søster Lissie, der har sendt mig et par ord fra Kisser. Lille Kisser blev gift i marts måned. Til lykke, Kisser! Kissers mand er oberstløjtnant i det amerikanske flyvevåben. De er for tiden stationeret i England, men regner med at komme til Tyskland.

Bodil er stadigvæk i Grenå, hun har 1 pigehold til gymnastik foruden 13 ugentlige gymnastiktimer på skolen, derforuden husholdning i aftenskolen, så hun får både mad og motion. Bodil var 14 dage i Tyrol i sommer, så der blev ikke tid til elevmødet.

Kis-Marie og familie bor stadig på Darum Mark. Hun leder ingen gymnastik i år; de venter storkebesøg til foråret med lillebror. Kis-Marie svigtede også til elevmødet, det gjorde stør-

steparten; det er vist nemmere at fortælle, hvem der var der. Jeg selv ankom søndag formiddag, og jeg søgte overalt, men ikke een fra vores hold var der; først over middag kom Steffy, Birte og Kirsten T. og deres mænd, og ikke at forglemme Kirstens lille søn, den yndigste unge. Jeg synes, det er noget sløjt, kunne I ikke afse denne ene søndag om året, så vi kunne hygge os sammen?

Super har travlt. Hun dyrker håndbold i den helt store stil, spiller i dame-divisionen, derforuden træner hun junior og ynglinge piger. Super bor stadig i Odense og er glad for at være der.

Margit og familie har det godt. Ann-Vibeke er 2 år nu, så hun er en stor og sjov pige. De har bygget kostald i sommer, så de har haft travlt.

Corry blev gift den 25. august. Til lykke, Corry! Corry og mand bor i Herlev. Hun har det ellers godt.

Kirsten Th. går i 4. klasse på Kolding seminarium. Anders, deres lille dreng, bliver 1 år den 30. november.

Birte bor stadigvæk på Fyn. Hun har 80 gymnaster fordelt over 3 hold i vinter foruden sin gymnastik i skolen.

Når vi får elevskriftet, er Liv færdig med at læse til husholdningslærerinde, måske ikke med eksamen; vi siger pøj-pøj! Der skal være afslutning den 18. december. Liv har fået sig en stilling ved Telemark husmorskole. Vi ønsker dig alt held, Liv!

Lis og Ole bor i Egsmark, en lille by uden for Ebeltoft. De er begge lærere ved skolen i Ebeltoft. De har købt sig et lille hvidkalket, stråttækt hus med den skønneste udsigt over Ebeltoft vig.

Jeg selv har 2 motionshold, 1 fruehold på 30 og ungpigehold på 20. Vi har det ellers godt her i Langå. Familien er ikke blevet forøget, vi vil gerne snart have en lille søster, Bo er snart 2½ år.

Angående vandrebogen så kig en ekstra gang efter i jeres gemmer, men jeg tror nu ikke, den kommer frem mere, hvor den så er. Men noget andet er, som Bodil også skrev, skal vi så ikke starte en ny vandrehog, men prøv først at kigge efter, når I kommer hjem på juleferie, om den skulle være der, ellers send mig et nytårskort (eller vandrebog), De, der ikke er kommen med i elevnyt, kender jeg ikke adressen på, så hvis I vil være med, så grib pennen. Jeg skal nok lægge penge ud til bogen, så kan vi ordne det senere.

Nu vil jeg slutte med at ønske jer en rigtig glædelig jul og et godt nytår. — Min adresse er: B. Sørensen, »Bakkegården«, Langå.

Hilsen

*Birte og Birthe.*

## Sommeren 1958!

Ida er gymnastiklærerinde på Grindsted nye gymnasium; i sommer havde hun et hold atletikpiger, som blev danmarksmestre i skoleidræt. Hun er stadig selv aktiv inden for atletikken, desuden leder hun et hold motionsdamer.

Inger er for et par år siden blevet gift med en lærer og hedder nu Nielsen; de har en lille pige og bor i Esbjerg. Inger er med til gymnastik.

Rie er nu også svømmelærerinde; i januar blev hun færdig med sin lærerindeuddannelse og virker nu ved en landsbyskole i nærheden af Hirtshals.

Birgit er lige kommet til Holbæk, hvor hun er 3. års økonomaelev. Hun er med til gymnastik.

Ingrid har i sommer fået en lille Ole; tillykke! I år har hun opgivet at lede på grund af manglende tid, men hun deltager selv aktiv i gymnastik.

Hanne blev færdig på Engelsholm håndarbejdsskole til august. Nu fra november er hun gået i gang som håndarbejds- og gymnastiklærerinde ved Langelands husholdningsskole; der har hun 52 elever at undervise.

I sommer var Kirsten Langkilde på ferie hos Anne-Louise i Norge i 14 dage. I sommer havde de kredsstævne i Egersund med ca. 3000 deltagere. Anne-Louise havde et stort hold på ca. 500 piger fra 14—16 år. Hun underviser daglig på en skole i gymnastik og svømning; om aftenen træner hun et elitehold. Hendes dreng er nu blevet 2 år. Hun håber på, at det hus, de er ved at bygge, bliver færdig i løbet af 1964. I sommer var hun på ugekursus hos Lis Burmeister og ville gerne have været til elevmøde, men det kunne ikke lade sig gøre. Hun beder mig hilse alle og sige, at hvis nogen kommer til Norge, skal de endelig vende omkring Egersund; alle er altid hjertelig velkommen.

Jeg mangler nu 2½ år på seminariet. I år leder jeg kun 4 hold gymnaster, men deltager stadig selv aktivt.

Jeg ville gerne ønske, at der var nogle flere, som ville sende bidrag til elevskriftet. I må da opleve en del nyt. Det er jo vældig hyggeligt at kunne holde forbindelsen og kammeratskabet lidt ved lige gennem elevskriftet. Det kunne jo også være morsomt at høre, hvad de forskellige i tidens løb har beskæftiget sig med.

En glædelig jul og et lykkebringende nytår ønskes alle fra fjern og nær.

Hilsen *Lykke*.

Kære allesammen vinteren 58.—59!

Selvfølgelig ved jeg godt, hvad en vis persons oldemor døde af, men undskyld alligevel, fordi jeg ikke fik givet jer en længere frist til at svare på mine rykkerhilsener i år. Det er ganske vist ønsketænkning at tro, det ville have hjulpet på brevenes antal, men dog alligevel!

Egentlig er det Nina, som skal have æren af at have erindret mig om dette skriveri. Ganske uopfordret lå her en dag et langt brev fra hende om årets nyt. (Jovist ville det være nemmere for os stakkels indsamlere, hvis kort og breve kom af sig selv. Så kunne vi bruge tiden til hyggelige takkekort til jer i julen i stedet for kedelige rykkerkort i november!) Så tak for brevet, Nina, og tillykke med din livlige lille nyankomne datter! Nyd nu tiden, mens børnene er små, og lad være med at slide for meget med alt det arbejde (uha, det lyder som en hel damebrevkasse!).

Ane Grethe finder man fremdeles på Ryslinge. Var det forresten ikke muligt for dig at arrangere et kombineret undervisnings- og opvisningsprogram i en weekend for os gamle, der ikke er så særlig aktive i de store bevægelser? Vi imødeser med spændt forventning en invitation i det nye år, Ane Grethe!

At opremse alt det, som Henny har nået siden sidst, kunne næsten kræve en særudgave af skolehæftet. Gymnastik, håndbold, terrænsport, kursus tidligt og sent, ind imellem lottevæsen, stenograferen og alt det andet. Tak for brevet — også til Tove, der er blevet Samsø-pige siden sidst. Når du nu får tid igen, må du sørge for at give øboerne derovre nogle smidighedsøvelser, helst før kartoffelsæsonen sætter ind. Det lyder godt med invitationen, hvis der bliver en anledning, vil jeg meget gerne komme.

I sommer havde jeg en dejlig tur i Finland, et land som er vel værd et nærmere bekendtskab. Har I lyst til at se lysbilleder derfra, så stik indenfor, men skriv helst på forhånd til Th. Nielsensgade 29 B, Herning.

Glædelig jul og alt godt i det nye år.

*Hanna Merete.*

Kære sommerpiger 1959!

Det er vel nok dejligt, at så mange af jer stadig skriver og fortæller, hvad I oplever. Blot et lille hjertesuk til den, der har vandrebogen liggende: Skynd dig at få den sendt! — Her er nyhederne:

Esther er blevet gift og har skiftet efternavn fra Larsen til Hansen, samme adresse. Den 22. oktober fik hun en lille pige, så Esther har sin dag travlt optaget.

Det har Ninna også. Hun fik en søn den 3. april, så hun har ikke tid til hverken at spille håndbold eller gå til gymnastik. Ninna efterlyser også »Musen«, da det er over et år siden, hun har haft den.

Alice er lige vendt hjem fra Frankrig, hvor hun har været guvernante hos en grevefamilie. Det er stor forandring at komme hjem efter 1½ år i Marseille. Hun håber på at få et arbejde, hvor hun kan få brug for sine sprog, f. eks. i en reception eller ved SAS inden for tolden.

I Valby var der bryllup den 23. november. Det var Kirsten, der blev gift og fik efternavnet Kristiansen (samme adresse). Hun leder sine to sædvanlige gymnastikhold: 35 småpiger og 12 unge piger; hun går selv til gymnastik og håndbold. Kirsten arbejder i Helsingør Brugsforening, hvor hun sælger korn- og foderstoffer. Et ønske fra Kirsten er, at alle »musemedlemmerne« ville skynde sig at skrive i bogen og ikke lægge den på en hylde i 14 dage.

I Klovborg er der ikke sket store forandringer. Anna og hendes mand har det godt. Deres forretning går fint, og de klarer det stadig selv.

Lillian er for tiden ude som vikar i Lem. »Det er sjovt at undervise,« skriver hun, »men jeg mangler noget gymnastik; har kun to timer.«

Bodil er hjemme som karl. Hun har megen glæde af sin lille Frank, som nu er en kvik fyr på to år. Bodil har været på ferietur til Rhinen i sommer. Det var så dejlig en tur, at hun først vågnede 3 dage efter, hun var kommet hjem.

Ulla har nok at tage fat på. Hendes søn er nu 11 mdr. og render omkring og laver en masse »ulykker«. Hun går ikke til gymnastik, da de venter lillesøster til foråret. Ulla fortæller, at Birte er gift, hedder nu Johansen og bor i Vantinge pr. Ringe.

Marie er for tiden hjemme hos sine forældre, da de har brug for hende. I sommer har hun været på motel ved Lillebæltsbroen i 3 mdr.

På Grundtvigs højskole, Frederiksborg, tilbringer Kathrine stadig sin tid som lærerinde. Hun har foruden sine timer på skolen to aftenskolehold til broderi. I sin ferie har hun været på cykletur til Skanderborg, Århus og Samsø; 8 dage i Norge og 8 dage på håndarbejdskursus på Lolland.

Else befinder sig godt i Nordborg bank, så der bliver hun nok foreløbig. I sommer var hun på en tur til San Remo med Tjæreborg rejseselskab. Da hun ikke var så glad for at skulle af sted alene, spurgte hun mig, om jeg havde lyst til at tage med. Det havde jeg selvfølgelig, men da vi hele sommeren har ventet på

en løsning på vor fremtid, så vi kan blive gift, syntes jeg, at de penge, som turen kostede, måtte spares. Nu ser det ud til, at tingene klares for os, så det bliver nok til julebryllup. Har stadig mit arbejde i børnehaven.

I anledning af vi 1959-pigers 5 års jubilæum næste sommer vil jeg opfordre så mange af jer som muligt, ja alle, til at komme. Vi har tænkt os at arrangere lidt ud over det sædvanlige; derfor håber vi på at mødes med jer alle. Det ville da være sjovt, om vi alle kom.

De bedste ønsker om en glædelig jul og et godt nytår til jer alle.

*Edith.*

Kære alle sommerpiger 1959!

Tak for alle brevene. Det var dejligt at høre fra så mange; jeg håber, de sidste kommer med til næste år.

Inger skriver, at alt er ved det gamle. I sommerturneringen i håndbold blev de danmarksmestre i år igen, flot klarer; og da de i vinter spiller i fynsserien, går det meste af Ingers fritid selvfølgelig med håndbold. Gymnastik bliver der desværre ikke tid til.

Anette Brask blev udlært sidste efterår og er nu ansat i en afdeling af Handelsministeriet. Desuden er hun begyndt at læse til engelsk korrespondent og er meget glad for det. I sommerferien har Anette været i Athen.

Gurli, Karles og Bjarne er stadig glade for at bo i Tisvildeleje, der er jo ret fredeligt her i vintersæsonen, og salonen er derfor lukket tirsdag-onsdag. Gurli og Karles havde 6 dejlige dage til Rüdeshim, Tyskland, i oktober. De har i sommer fået en ny Volvo. Gurli er for tiden ved at lære at køre, så mon ikke det er lidt farligt at opholde sig i Tisvildeleje for tiden . . .

Karens mor har været så sød at sende en hilsen. Karen har været i Israel et år nu; men det er meningen, hun kommer hjem til jul. Vi glæder os til at høre en masse om det til næste år.

Hanne er jo nu i Herning og er hverken forlovet eller gift. Hanne har travlt med gymnastikken, hun leder et børnehold, et teen-agerhold og 2 motionshold. Samtidig har Hanne jo ulveungerne at se til, så jeg skal love for, der er nok at se til.

Grete, Alice Lene, Anne Grete, Lis og Bom har desværre ikke svaret; men Bom er stadig i Norge, ved jeg.

Fra Lise kommer et dejligt langt brev. Foruden Lone på 2 år har de nu en søn, Peter, der er født den 25. april i Kolding. Den 1. juli flyttede Lise & Co. til Terndrup, hvor de har en vidunderlig lejlighed. For tiden er Lises mand militærlæge i Hjørring, og familien har derfor taget midlertidigt ophold i en lejlighed der, de 8 måneder, det varer.

Birgit, Ole og Kim flyttede 1. november ind i eget hus, hvad de er meget glade for. Birgit leder også gymnastik. Det samme motionshold som sidste vinter og et stort børnehold på 30 piger i alderen 10—14 år, så der er også nok at se til.

Ingrid Nørby har skiftet erhverv og er nu på sagførerkontor i Lemvig, hvilket er meget interessant. Ingrid bor stadig hjemme og hører sandelig også til de flittige ledere. I Lemvig leder hun 3 børnehold, ialt 86 børn i alderen 4—12 år, samt et motionshold på 50 damer. Hjemme i Vandborg leder hun et ungpigehold. Endvidere er Ingrid blevet tilsynsførende i gymnastik i Ringkøbing amt, så fritiden er optaget.

Lise-Lotte, Oskar og Anette er flyttet til Munkebo den 15. aug. og bor i et dejligt hus. Lise-Lotte går stadig til gymnastik i Odense, da der ikke er noget i Munkebo.

Marie Heltoft arbejder stadig hele dagen på dommerkontoret og er glad for det. Hun har en dygtig ung pige, så huset og Jørgen bliver godt passet. Marie og Egon var i sommerferien en tur i Stockholm.

Hos Sonja og mand er der sket familieførøgelse siden sidste år. Den 1. april ankom lillesøster, Birgit, som Poul Erik på 3½ er meget glad for. Sonja har nok at se til med hus, have og to børn, men får dog tid til at gå til gymnastik.

Tove er nu bosat i Sverige, nærmere adresse Kathrinebjerg Box 34, Ullersæter. Tove og Jürgen blev gift den 2. februar i en lille kirke uden for Stockholm og var på bryllupsrejse til Danmark, Tyskland, Holland og Belgien; en dejlig tur, skriver Tove. Det forstår man, Tove og Jürgen er nu begyndt på noget gartneri i nærheden af Örebro, foreløbig som hobby; men de håber, det skal blive mere med tiden. Den 25. september fik de datteren Laila, som selvfølgelig er familiens midtpunkt.

Anna-Lise har intet særligt at fortælle, er hverken blevet gift eller har fået børn. Den første halvdel af året var Anna-Lise assistent på Hirschsprung, derefter har hun gået hjemme og nydt tilværelsen, af og til har hun hjulpet sin ven i hans slagterforretning.

Anny har fået en lille pige den 23. januar. Gymnastikken er der dog alligevel blevet tid til. I sommer var hun med på kredshold og var med i fjernsynsudsendelsen »To fynske amter viser gymnastik«. — Mon nogen så hende? — I vinter leder Anny et hold småpiger og går selv med på et ungpigehold.

Eva sender en masse hilsner fra Stenderup. Datteren Kirsten bliver stor og siger allerede meget, og der er bestilt en lillebror til hende. Eva håber, der vil komme rigtig mange af jer til vort 5 års jubilæum til sommer.

Og til sidst en lille hilsen fra mig selv. Claus er jo stor efterhånden, han glæder sig meget til lillesøster, som er stærkt på vej. Vi bygger hus i Esbjerg og regner med at flytte derned kort efter nytår, da Orla er blevet forflyttet dertil pr. 1. januar. Der er så mange, der spørger efter »Musen«. I den sidste tid har den opholdt sig i Norge; men den starter nok snart hos Inger på 3. omgang.

Glædelig jul samt godt nytår til alle.

*Ria.*

Kære kammerater 1959—60!

Hvor tiden dog flyver af sted. Nu sidder vi igen med en stor stak morsomme breve foran os med et væld af nyheder i, men tiden må jo også gå hurtigt for nogle af jer, siden I ikke alle har nået at svare os, inden tidsfristen udløb. Vi kunne sidste år prale med, at vi havde modtaget svar fra ca. 80 pct. af jer, men denne gang må vi desværre meddele, at tallet er dalet til 63 pct.

Vi begynder i år med »Benjamin«s brev, men for at han ikke skal føle sig »høj i hatten« af den grund, iler vi med at fortælle, at I kommer på tryk i alfabetisk rækkefølge. »Benjamin« går nu i 3. klasse på seminariet, og i fritiden har han nok at gøre: formandsposten i Dansk Seminarie Idræt, atletik-, håndbold- og volleyballtræning. Når han skal »på græs« i første halvdel af 1964, er der chancer for, at det bliver på »den jyske«.

Tove -- tidligere Dalum -- bor nu i Viby sammen med sin mand og lille datter. Vi ønsker hjertelig tillykke med den lille nyfødte.

Fra Miami skriver Drinkhouse, at han stadig læser til maskiningeniør, men foruden at passe sit studium må han arbejde 60 timer om ugen, så han vil søge ind på en anden skole, hvor staten betaler uddannelsen, for der at blive uddannet til »officer in the U. S. Merchant Marine«. Drinkhouse beder os hilse alle, han kender på og fra idrætsskolen.

Jytte Falk har nu rykket teltplokkerne op og er flyttet til København, hvor hun har fået et fint kontorjob, som hun er vældig begejstret for. I sin fritid dyrker Jytte gymnastik. Hele 4 aftener om ugen, så det skal nok give resultater. Jytte påtænker at tage en 3-årig uddannelse på et af gymnastikinstitutterne i København.

Grethe skriver fra Norge, at hun det sidste år ikke har dyrket idræt, da hun har fået en baby, som hun er meget lykkelig for. Grethe har fået plads i huset, for at hun kan have sin lille dreng hos sig, da det også deroppe er næsten umuligt at få en lejlighed. Vi ønsker hjertelig tillykke med sønnen, Grethe.

Pilegård arbejdede fra 1. april som journalist ved »Politiken«



Odense-redaktion, men fra 1. november har han været soldat i Varde. Hvad sporten angår, har han »kun« haft en del kampe på B 1909s seriehold, da meget aften- og søndagsarbejde i årets løb har optaget hans tid. Pilegård slutter således: »Har stadig bil — og kan ikke undvære den, er stadig ikke forlovet — og kan let undvære det.«

Ingrid er på kontor i Slagelse, og fritiden er optaget af gymnastik. Hun går på elitehold i Ringsted og skal med til opvisning ved indvielsen af den nye Ringsted-hal.

Ruth og hendes mand har meget travlt med at vælge inventar til deres nye hus, som de er ved at bygge i Grindsted. Ruth har været med til amts-gymnastik i sommer, men får desværre ikke tid til selv at lede hold i vinter.

Mette har travlt med skolearbejde, men det er jo dejligt arbejde, skriver hun. Fritid er der ikke meget af, selv »kaffeslabberaser« kan der ikke blive tid til. Hun har dog haft tid til at forlove sig. Tillykke med det, Mette! — Hun håber at komme til Esbjerg »på græs« til vinter.

Arne har i 1. halvdel af 1963 været »på græs« i Grindløse ved Bogense og er nu begyndt på sidste år på seminariet i Jelling. Han spiller håndbold for Foldingbro, men de måtte alligevel begynde turneringen med store nederlag. Kan man nu forstå det??

Ellen kan ikke få tiden til at slå til, skriver hun. — Fortvivl ikke, Ellen, det kan vi andre heller ikke. — Hun har 15 vikartimer om ugen og går i 3. klasse på seminariet, som også har trukket hende ind i en del foreningsarbejde. Ellen spiller badminton og volleyball og vandt i år jysk mesterskab i længdespring. Tillykke med det!

»Her i Århus går alt godt,« skriver Inger Margrethe. »For tiden går jeg på læsekursus, og derefter begynder jeg på 2. år af min elevtid som sygeplejerske.«

Martin Knudsen går i 1. klasse på Esbjerg Seminariums aftenafdeling og har af og til et job som vikar om dagen. Han spiller stadig en del fodbold, men uden at være i ordentlig træning. Resultat: En ødelagt menisken. Martin slutter således: »Jeg er stadig fri på det ægteskabelige marked og befinder mig udmærket ved det.«

Holger går i 2. klasse på seminariet i Jelling og spiller nu også fodbold for Jelling. Han får også tid til nogle timers gymnastik om ugen, selv om skolearbejdet i år tager mere af hans tid end sidste år.

Jonna er fornylig blevet gift. — Vi ønsker hjertelig tillykke! — Jonna og hendes mand bor i Birkerød, og Jonna vil søge at få et kontorjob der i stedet for det, hun hidtil har haft inde i

København. »Har desværre ikke haft tid til idræt i lange tider,« slutter Jonna.

Hans Marrebæk har været hjemme i sommer og været særdeles aktiv inden for rosporten. Det er blevet til 6 førstepladser og 4 andenpladser samt nogle 3. og 4. pladser. Heraf var den ene andenplads i landskampen i Norge. Vi ønsker tillykke med de flotte resultater, Hans. »Fra november skal jeg igen på skole, denne gang i Horsens,« slutter Hans.

Mattson er endnu sergent på Flyvestation Skrydstrup, men begynder at arbejde i sparekassen, når han bliver hjemsendt til februar. Han spiller håndbold og fodbold og er træner for et damehold i håndbold, som i år er rykket op i mesterrækken.

Annelise og hendes mand Erik har haft meget travlt i den sidste tid, for hendes mand skal begynde som chauffør inden for »De gule busser« i København nu først i november, og gården skal måske forpagtes ud til foråret. — Annelise skal bo hjemme, til Erik finder en lejlighed i hovedstaden. — Held og lykke med den nye tilværelse.

I Ågård og omegn går det stadig godt med det sportslige, for Doris tager sig rigtigt af de små og store piger. Det er en fornøjelse at høre, hvor mange aktive piger der er. — I sommer trænede hun et håndboldhold og ledede 2 gymnastikhold. I vinter leder hun 2 småpigehold og 1 damehold. — Doris har tænkt på at melde sig i KIF, da hun ikke selv er med til gymnastik i Ågård.

Hos Vagn i Rødebro kniber det endnu med at få gjort noget ved idrætten på grund af den vekslende arbejdstid, men han håber at kunne være med til lidt gymnastik i vinterens løb.

Vi ønsker Connie hjertelig tillykke med brylluppet og også tillykke med huset. Connie og hendes mand har købt hus i Hyrup.

Bent Rasmussen — af mange bedre kendt under pseudonymet »Fynbo« — er nu i fuld sving på seminariet i Jelling. Han går i præparandklassen og er vældig glad for det.

Schneider har været på landbrugsskole i Risskov indtil august, og som afslutning herpå var han på ekskursion til Holland. Han arbejder nu på en maskinstation i Bering mellem Hørning og Hasselager og spiller stadig håndbold i Kolt. Schneider har lige købt en varevogn og skal til januar begynde at arbejde med champignon. Schneider har også været på D. H. F.s 1. års instruktørkursus i Vejle.

I år har vi også nået at høre fra Rich i USA. Rich skriver: »De sidste to år har jeg været lærer på en skole i Maine, men nu er jeg begyndt at læse til »Masters Degree of biology« på

»University of Syracuse« i New York. For 4 uger siden blev jeg gift med en pige fra Texas. Hun hedder Linda og har været lærerinde i Colorado, men er nu på den samme skole som jeg. Vi vil meget gerne besøge Danmark så snart som muligt, men vi skal først være færdige med vore studier. Hilsen til alle, jeg kender, på og fra idrætsskolen.« — Vi ønsker hjertelig tillykke med brylluppet og håber, I snart kommer en tur herover.

Jytte Skipper og hendes mand har fået en anden lejlighed i Randers — 2½ værelse. Jytte er stadig på kontor, men efter at være flyttet får hun længere til sin kontorplads, men heldigvis har de fået en »Record«, så hun kører hver dag. — Den største nyhed: De venter sig en arving til foråret.

Martin Sørensen — af de fleste af os bedre kendt som »Martini« — har nu i et år arbejdet ved Jysk Telefon og befinder sig godt ved det. Han har spillet håndbold i sommer, og nu gælder det badminton og især gymnastikken, hvor han håber på lige så stor tilslutning som sidste år.

Også Niels Undall har nu sagt landbruget farvel. Siden foråret har han været i lære i Hornslet, og om godt 2 år bliver han udlært i bygningsartikler, kolonial og kontor. Niels har været meget aktiv inden for badminton og fodbold i sommer, men har ikke selv ledet nogle hold.

I »Pøt Mølle« går det godt, for »Kis« er nu hjemme igen. Der hersker stor travlhed. — »Kis« bliver hjemme i vinter. — Hun rider, så snart hun har en ledig stund. — For tiden er der efterårsjagter, så der er nok at få tiden til at gå med. »Kis« vil også spille badminton til vinter.

Peter har nok at se til, nu han går i 2. klasse på Emdrupborg Seminarium, og kunne tænke sig et døgn med 96 timer for at overkomme blot en lille del af alt det, han burde have gjort noget ved. I den fritid, han ikke har, leder Peter konditions-træning for en lille udvalgt flok rofolk.

Nu har I fået et lille udpluk af hvert enkelt brev, som Aase og jeg har modtaget, men vi kan ikke tage mere med, da der også gerne skulle være et par sider til overs til elevnyt fra andre årgange. — Til sidst kan jeg fortælle jer, at i august måned blev Aase og »Miller« gift. De har fået en ny og dejlig lejlighed i Kastrup, hvor de selvfølgelig har det bedre end nogensinde. Aase har stadig sit arbejde i skibsrederfirmaet, og i sommer har hun trænet 50 småpiger i atletik. »Miller« befinder sig stadig udmærket inden for politiet. Til januar skal han igen på skolebænken, men denne gang kun i 2½ måned. »Miller« spiller på politiets hold i fodbold, håndbold og badminton.

Jeg selv kan se frem til endnu 2 år på Århus Teknikum, og

i den tid bliver der desværre ikke tid til at dyrke nogen form for idræt.

Til sidst vil Aase og jeg ønske jer alle en rigtig glædelig jul og et lykkebringende nytår. — Vi håber at se mange af jer til elevmødet i Vejle.

De bedste hilsener til jer alle.

*Aase og Erik V.*

Fra de norske sommerpiker 1960!

Iår er det undertegnede som har fått jobben å skrive til D. j. I. For Ida venter en baby i disse dager. Etter jul begynner hun i sin jobb igjen som lærinne. Men hun underviser ikke i gymnastikk.

Brit er sekretær i Kommunens Filmcentral. Hun driver atletikk og spiller håndball. Samtidig som hun trener et dame og jr. lag i håndball, og et turnparti ialt 50 piker i aldren 6—13 år. Hun hadde tenkt seg på elevmøte 1964, men turen går til Island isteden, hvor hun skal spille håndball.

Kari arbeider som bokholder i Oslo Turnforening. I fritiden spiller hun håndball, (med Brit) turner og driver friidrett. På hennes turnparti turner ca. 270 stk.

Inger er fortiden i Gøteborg, hvor hun holder på med eksamenforberedelsen. Til jul er hun ferdig kjemi-ingeniør. Så det har blitt liten tid til idrett, når man studerer, sier Inger.

Dessverre har jeg ikke hørt noe fra hverken Hildur eller Sonja. Enda Sonja bor ikke langt fra meg.

For mitt vedkommende, så har jeg byttet navn og heter nu fru Wickmann. Og jeg har nylig fått en datter. Det siste året har jeg ikke undervist i gymnastikk. Men etter jul setter jeg i gang igjen.

Sender de beste hilsner til lærere og elever ved skolen sommeren 1960.

Med norsk hilsen fra

*Aase.*

Kære sommerpiger 1960!

Ja, så er tiden igen inde, og der er desværre mange, som ikke har ladet høre fra sig. Men der er da nogen, som er interesseret i på denne måde at bevare forbindelsen med kammeraterne.

Jeg vil begynde med brevet fra Kis. Hun skriver en masse om både sig selv og nogle af dem, hun har forbindelse med. Om sig selv fortæller hun, at hun nu også har en lille dreng, Michael. Hun og hendes mand er ved at bygge hus i Stenstrup. I er alle velkomne hos hende (tlf. Stenstrup 445). Om Bitten fortæller hun, at hun har en lille dreng, Niels, samt at Kirsten er rejst til Californien. Lilly hedder nu Skaarup og bor i Skovhuse ca. 10 km fra Vordingborg. Hendes lille pige hedder Annette. Ja, så

kommer brevet fra Dorte. Det er jo første gang, hun har nået at skrive, men tak skal du have, jeg blev meget glad for det. Dorte er jo sygeplejeelev på Farsø sygehus, hvor hun skal være ½ år. Hun har for nylig fået en »gylden ring« af en ung mand, der læser til ingeniør. Anna er en af de flittigste til at dyrke sport. Hun deltager i såvel gymnastik og håndbold som fodbold. Ingrid »F« er i Juelsminde på et børnehjem og blev ringforlovet til sin fødselsdag. Hun skal til at lede gymnastik i vinter og glæder sig til at komme i gang. Edel fortæller, at hun siden sidst har fået en lille dreng, Henrik. Hendes pige, Kirsten, er nu 18 mdr., og de skulle være et par pragtfulde unger. Hun skal lede gymnastik i vinter, 2 pigehold. Karen er der stadig fut i. Hun overkommer sandelig noget. Hun er nu kokkepige på børnehjemmet i Ollerup. Hun har ledet et hold gymnaster, som har været i Tyskland og give opvisning. I sommer var hun elev på husholdningsskolen i Rudkøbing, og om vinteren kokkepige på landbrugsskolen. Birthe L. skal også lede gymnastik til vinter. Hun arbejder stadig i Ulfborg, hvor hun nu har været i 3 år. Anne-Lise har ordentlig slået sig på folkedans. Hun har været med i Norge og give opvisning i sommer til Nordisk stævne. Hun går nu på fagskole i Sønderborg for at lære at sy. Birgit V's største sensation er »lillesøster«, som til jul er knap 3 mdr. Hun og Boje er nu også flyttet i eget hus, så de er glade og tilfredse. Esther er i England, og har lært og set en masse. Hun har holdt ferie i både Skotland og Wales. Til januar skal hun igen begynde på laborantkursus på Teknologisk Institut i Århus. Tove er stadig på Kolding Konfektionsfabrik, men vil nu gerne snart se noget andet. Hun har været 14 dage i Italien i sommer. Birthe N. arbejder nu på Stege sygehus. Hun har helt holdt sig fra gymnastikken i år. Hun spiller i stedet håndbold og har også 25 »ulveunger«.

Ja, det var nyt fra dem, som nåede at skrive til mig. Jeg er ked af, at der er så mange, som svigter, men alle jer, jeg hørte fra, siger jeg tak til.

Om mig selv kan jeg fortælle, at vi den 20. juni fik en lille pige, Lis. Kim bliver 2 år til jul, så der er nok at se til med sådan et par størrelser, når man samtidig går på arbejde.

Hvis nogen af jer er i København, må I ikke glemme mig. Til slut vil jeg efterlyse vandrebogen — hvem af jer er det, der har gemt den på kommodeskuffebunden. Nordmændene er mistænkt — men se nu at få den frem.

Sidst ønsker jeg jer alle en rigtig glædelig jul og et godt nytår.

På gensyn på »D. j. I.« til sommer.

*Ingrid »H.«*

Kære alle vinteren 1960—61!

Så er det igen på tide med en lille hilsen, og jeg kan jo lige så godt bide mine hentydninger til diverse personer i mig og gå til sagen straks:

Først *Kirsten*: Hun er nu færdig med sine gæstevisitter på forskellige højskoler og er blevet ansat på skolen hjemme i Taars. Hun har en eventyrlig bunke gymnastiktimer og nogle enkelte håndarbejdstimer. Desuden står der gymnastik på programmet 2 aftener om ugen og sløjde to andre. Kirsten er imidlertid glad for sit arbejde, skønt der ikke bliver så megen tid til fest og den slags!!! Mon dog ikke der bliver tid til det sidstnævnte også? — ellers skulle Kirsten vist have forandret sig meget. — — — *Ruth* er stadig hos Asani i Viborg. Hun skriver endvidere, at al sport er lagt på hylden. Hvorfor nu det, Ruth? — — — *Nete* er jo som nævnt tidligere på et apotek og glæder sig til, at hun er udlært til maj. Aarets sensation må da vist være, at Nete ikke længere spiller håndbold. Benene kunne ikke holde til det. Til gengæld står gymnastikken nu for tur. Det er blevet til tre hold, nemlig små piger, unge piger og »motionister«. Desuden bliver der tid til lidt amatørteater. Har I mon 48-timersdøgn på Sjælland? — — — I år vil *Sus* også være med i æresrunden, men der er jo også to års stof at tage af nu! *Sus* er foreløbig — siden den 26. august — faldet til »ro« på Ellen Poul-Petersens institut, og det er jo lige noget for hende. Det har ellers været to travle år siden vinteren på D. j. I. Først i huset, så et 8-måneders vikariat på gymnasiet i Thisted, hvor hun havde alle g-klasserne til gymnastik, og desuden — hold fast — har *Sus* ledet gymnastik, håndbold og atletik. Der har som sædvanlig været fart over feltet. — — — Så kommer turen til *Jette*, der som sædvanlig befinder sig sydpå. I år er adressen Perugia, Italien, hvor der bliver læst italiensk på universitetet, samt spist spaghetti. Jeg skylder nu vist *Jette* en undskyldning. Hun har været en tur i Danmark, men desværre i det kedelige ærinde, at pleje en regnbuehindebetændelse. — — — *Karen* blev færdig på Kerteminde Husflidshøjskole til maj i år og tog direkte på Hadsten højskole som lærerinde. I sommer underviste *Karen* i kjolesyning, håndarbejde, holiglære, gymnastik, folkedans og håndbold. I vinter er skemaet udvidet med et danskehold. Forhåbentlig bliver du ved at være glad for dit arbejde, og det må være meget interessant. — — — *Nanna* er nået op i 2. kl. på seminariet i Kolding og synes, at der er meget at se til. Gymnastik står desværre ikke på skemaet lige for tiden, idet *Nanna* humper rundt med en brækket fodrodsknogle. Det skete samme dag, som hun skulle begynde at lede gymnastik, så det må vente

til næste år. — — — *Anne* ville gerne have kunnet skrive noget rigtigt spændende, men hun synes ikke, hun oplever noget. Hun er stadig elev på Aarhus komm. hosp., men befinder sig for øjeblikket på Marselisborg hosp. for at blive udlært mediciner!! Derefter kommer der noget, der hedder praktisk eksamen. Mon så ikke det hjælper lidt med spændingen? — — — *Ingrid N.* nyder stadig at have jord under neglene som gartnerkone. Samtidig skal hun jo passe mand og datter, så gymnastikken ligger det lidt tungt med. *Ingrid* tilføjer, at det absolut ikke er lysten, der mangler, og det tror vi da gerne. — — — *Margrethe* har slået teltpælene ned i Sønderborg og passer også mand og barn

- en søn. Dog finder hun tid til lidt gymnastik og porcelæns-maling. *Margrethe* beder mig efterlyse »Vandrebogen«, så hvem der nu end sover på den, så vågn op og send den af sted straks. — — — *Tove* er stadig århusianer, og det må jo betyde, at hun har fundet sig tilrette der. Hun går til gymnastik, tager idrætsmærke og læser engelsk. Det er vel næsten en dårlig vits at fortælle, at *Tove* også i år har haft en spændende sommerferie - - - denne gang på Corsika. — — — *Birgit* er i København, nærmere betegnet på Frederiksberg. Hun er for tiden på en vuggestue og skal efter den 1. marts 1964 flytte over i en børnehave. Lige for tiden går *Birgit* til eksamen, men det går jo sikkert glat. — — — *Ingrid Th.* går på seminariet i Esbjerg i 1. aftenklasse og er meget begejstret for det. Hun spiller håndbold for seminariet, mens atletikken har måttet hvile et stykke tid.

- - - *Erna* har slet ikke tid til at opleve noget. Hun har dagen fuldt besat og går på handelsskole tre aftener om ugen og læser de øvrige. Kan det passe, at det er så slemt, at du også har svigtet håndholden? — — — *Gitte* er også sygeplejeelev og ligesom *Anne* på Kommunehospitalet i Århus. *Gitte* har heller ikke tid til meget andet end sit arbejde. Dog modtager hun gerne besøg, hvis nogen skulle komme gennem Aarhus. — — — *Selv* er jeg ved at være lumsk ked af at gå på seminariet og er da heldigvis også færdig til sommer. Om aftenen leder jeg et ungpigehold og to motionshold, så jeg stivner da ikke helt. *Mogens* sender mange hilsener til alle. Han er jo for længst i Danmark igen og slider nu i det med at lære skr. dansk, hvad enten det skal bruges til en fremtid som lærer eller translatør.

Ellers er det slut med nyheder for i år. Jeg håber, I alle -- fra 1960--61 -- må få en rigtig glædelig jul og et godt nytår.

Mange hilsener fra Ålborg.

*Inge-Lise.*

P. S. *Rie* -- sommeren 1958 -- sender hilsener til de mange, hun har lært at kende på de forskellige sommer- og vinterhold siden 1958.

Kære alle 60—61!

Så er det med at komme op af starthullerne, drenge; thi selv om vi her i det lille Danmark har et ordsprog, der lyder: »man oplever kun den evige kærlighed, når man elsker sig selv«, så er faktum det, at bryllupsklokkerne allerede een gang — som et slags startsskud --- har lydt ud over det ganske land og sammen-svejet Bent Jepsen til (når man bliver ældre i tjenesten hedder det »lænket til«) vores allesammens Elin Alsaker. -- Hermed siger vi i forening hjertelig tillykké!

Men lad os ellers, som traditionen byder det, begynde med Jens, der efter en forbavsende konstatering af, at undertegnede endnu eksisterer (man skulle virkelig tro, nogle havde glemt det!) har afsendt sit brev 2 timer efter modtagelsen af mit. Tak Jens. — Dine medbrødre viste næsten alle samme hurtige reaktion!! Om livet i Horsens (2½ år til, og der er en skolelærer mere!) kan der siges: alt normalt. Dog har dette været afbrudt af tur til Sverige, Finland, Tyskland og Holland.

Om Therkel, som jo fik en masse ros sidste år, vil jeg også kun sige pæne ting i år (jeg er rigtig i mit es!!!). Han læser med flid til student på Aarhus Akademi og dyrker af hensyn til en rygskade ingen større idræt.

Og så til de sædvanlige soldaterhistorier. I år lægger Knud for! Han er ved militæret i Holbæk, hvor han dyrker en smule sport: idræts- og svømmemærket samt noget håndbold. Af store oplevelser i det forløbne år fortæller Knud om hans lille glimt af Anne Lise i en rød folkevogn -- (ja, livet er rigt på glæder!) -- under efterårsmanøvren på Lolland — og om hans egen forlovelse. Tillykke!

Fra ungkarlen, Theodor (»hils de andre«) berettes der om afsluttet militærtjeneste og om sport af arten håndbold og idræt. Forøvrigt kan der til fraværendes oplysning meddeles, at Theodor hørte til dem, der var mødt op til elevmødet.

Og nu kan I godt stå ret, drenge, og gøre honnør, for hermed præsenteres løjtnant P. T. Eriksen, Holstebro, tilhørende Danmarks bedste »sabelsvingere« af reserven — til ære for vort eget kompagni, flotte piger og andre ligestillede. Desuden kan vi oplyse, at denne prægtige soldat er helt på toppen såvel i badminton som i erotikken, det sidstnævnte dog dyrkes efter princippet: »Sid din ven nær, men sid ikke låret af ham« (dvs. ikke forlovet!).

Dette kan jo til gengæld ikke siges om den næste — (det med låret!) - ; thi Aage Fink hører jo, som meddelt sidste år, også til dem, der frivilligt er gået i fangenskab. Han skal efter et endt landbrugsskoleophold og opgivet forsøg på at tage præli-



minæreksamen i København nok overtage bedriften hjemme, fordi forældrene køber ledig slægtsgård. --- Med sporten: lidt tungt!

Med Erik Groos' familieliv er der intet nyt sket; men som han selv skriver: »det kommer nok!« Ellers er året gået på landbrugsskolen i Malling (også gymnastik og håndbold) og i en plads nær Hammel. Er nu hjemme.

Og så til Sønderborg. Dernede slider Carl i det, så det »støver«! Hans installatøreksamen skulle helst være hjemme i januar-februar engang. Vi ønsker Carl alt muligt held og lykke dermed. --- Han har ellers her i sommer været på »studierejse«. Jo, tak; vi kender vist alle disse såkaldte oplysende rejser! Han skriver selv: »Det var vist nok til det pragtfulde Østrig med den dejlige hovedstad, Wien (udtales: vin!)...«

Fra Grønland skriver Hubert, at han glæder sig ganske voldsomt til at komme hjem — er sket når dette læses —, og at han muligvis kommer til København en gang i løbet af foråret. Hvad der så skal ske, fortæller han intet om, men fortsætter med at oplyse os om, at han, for at holde sig i form, dyrker bordtennis to gange om ugen samt går til »afskedsmikker«. — Det lyder til at være en yderst behagelig form for træning.

Fra Niels Due lyder det kort og godt, at han er blevet forlovet i pinsen (da har den kære sol nok rigtig danset!), og at han skal være soldat om et år. — Hjertelig tillykke -- med det første!

Så for pokker! Nu er han der igen! --- Om Bent Jepsen glemte jeg i indledningen at fortælle, at han og konen lever i bedste velgående i Østervinge 6, Esbjerg, og at han er ved at afslutte lærereksamen. Bents nye sport: kontrollør for E. f. B. Iøvrigt blev jeg bedt om at hilse fra ham og Elin.

Hans Skovridder, som, efter hvad jeg kan forstå, er udnævnt til »Silkeborgs stærkeste mand« ved en vægtløftningskonkurrence, prøvede i sommerferien at være bygningsarbejder til 6 kr. i timen. Det var et hårdt job, men Silkeborgs Tarzan klarede den. Lige for tiden bruger han så sine kræfter på seminariet . . . N. B. : et danmarksmesterskab i holdidræt inden for Danske Gymnastikforeninger, 14 dage i England og et vellykket elevmøde på »Den jyske«.

Også fra Silkeborg, fortæller Steen Otto Klercke om sit »hel-dige år«. Han har hverken rendt hoved, ben eller arme ind i noget. Han har været på »træskole« i København et halvt år og er nu efter lang tids eftersøgning og forfølgelse med trusler om ekstrarjeneste og politi blevet taget til soldat. Ellers alt ved det gamle.

Jan Larsen, Kastrup, fortæller med stor begejstring om en tur over de storslåede alper til kontrastbyen, Lissabon, med den uhyre fattige bydel som modsætning til den moderne nye del. Desuden nød Jan — fysikkens begavelse! — at nedsænke sit legeme (»taber lige så meget i vægt, som den fortrængte vædske vejer«) i Atlantens formodentlig blå bølger. Forøvrigt havde han også den oplevelse at se Benfica nedsable deres modstandere under portugisernes spontane vilde jubel. — N.B.: Ny klubrekord i 1500 m (4.12.4), 30 stk. til gymnastik og ligesom Hans Skovridder stor begejstring for elevmødet, der beklageligvis var hans første.

Hjemme fra Syd-Fyn skriver Asger, at alt er ved det gamle. Går til gymnastik og håndbold samt leder selv et drenge- og et karlehold i førstnævnte idrætsgren.

Giv agt! Boende i Nord-Jylland må særlig passe på! Thi endnu »knokler« sømanden rundt i sin gamle lastbil fuld af billige møbler. Han gav dog både sig selv og de andre ferie ved i sommer at drage afsted til Sverige og Norge med vadsækken på ryggen. Turen — benævnes: »operation ømme fødder« — var yderst vellykket — siger han selv! Af sport påtænkes at begynde gymnastiktræningen i Juelsminde hos Bent, hvor han jævnlige mellemlander.

Om Johannes — flhv. 517340 Nørgaard, Gaza — ved jeg en hel masse. Jeg har nemlig modtaget et dejligt langt brev — godt krydret! Pragtfuldt sprog, den dreng har! — Nå, han vendte hjem efter et halvt år i Gaza efterhånden godt gal på militæret, efterladende sig Arne Thrane. For Johannes var de eneste lyspunkter efterhånden kun orlovene med skønne og indholdsrige udflugter bl. a. til Jerusalem. Hans galhed på militæret må dog ikke forstås sådan, at han har fortrudt, at han tog turen til Gaza. Tværtimod. Nå, jeg må vist begrænse hans plads her i elevskriftet og kort og godt sige sammenfattende: Hans begejstring for de ægyptiske natklubber er stor! — Johannes er nu »plovforeingeniør« hjemme på Mors.

Næste! Kaj Påske er ved flyveåbnet — og nu inden for militærpolitiet i Værløse. Han udgyder som alle andre soldater stor glæde for militæret. Ak ja.

Fra Juelsminde fortæller tømreren, Bent P., at han regner med at blive der året ud. Desuden oplyser han, at han har fået en ny sweater til 49,85 (ren uld!), at hans træsko forlængst skulle have været beslået og at hans dejlige, berusende værtindes tyktarm er meget dårlig og beklageligvis ikke kan tåle deres fælles kaffedrikkeri. Sikke en undskyldning! Den er nu for åbenlys! — Bent, det er det, jeg altid har sagt: hold dig fra

piger! For selv om de er 78, kan du selv se, de alligevel ikke er spor stabile!!

Og så er der »Vasser« på vej hjem fra militærpolitiet til det kære Fyn igen. Han glæder sig meget. Og det kan forventes, at man derefter jævnlige kan se Erik helt pjattet gå og klappe sin fars kære lastbiler på kølerne og hviske små søde ord ind i motorhjælmen. Ja, Erik, det er godt at være glad ved sit arbejde.

Poul er også flot korporal (foto haves!). Også ligesom Erik i Aalborg; men han er jo lidt bagefter og må fortsætte noget ud over nytår — vist ca. 6 mdr. Hvilken energi!

Murerarbejdsmand Folmer, Langskov, beretter mest om fodbolden, og om hvordan de lige klarede frisag efter at ha' gået og drømt om at rykke op.

Endelig lykkedes det! For første gang har jeg hørt fra Birger. Han fortæller, at han er begyndt at læse på Handelshøjskolen i Aarhus, fordi han ikke mere må arbejde med landbruget på grund af dårlig ryg. Han er også blevet forlovet. Tillykke! Desuden mange tak for dit brev — og hjertelig velkommen tilbage, Birger!

Jens P. Rue er endnu ikke gået ind i den hellige ægtestand og får derfor lige tid til at lede gymnastik og håndbold (3 mesterskaber plus 2 andenpladser i Ribe amt).

Og så har jeg modtaget et brev fra Billesholm, Sverige, hvor Kaj Thomsen rigtig rører på sig. Han har oplevet en masse — bl. a. arbejder han nu på konservesfabrikken Findus; han har været forlovet op til flere gange — højst en uge ad gangen, spiller fodbold i halvprofessionel klub og dyrker gymnastik og håndbold. — Nå, jeg kunne egentlig fylde flere sider om Kaj; men jeg har højt og helligt lovet ikke at skrive noget ufordelagtigt om ham!! — Undskyld Kaj!

Journalisten, Tage W. skriver fra Holbæk: »Til foråret er det slut her på Sjælland, da jeg skal på kursus i Århus, hvorefter jeg snart kan kalde mig journalist. Jeg håber på stilling som sportsmedarbejder. Angående sporten er det på grund af manglende tid kun blevet til fodbold og en enkelt A-landskamp — som tilskuer!!!«

Arne Thrane — den lille fyr, der efter sigende er blevet kraftigere og mere bredskuldret end vi andre og også efter sigende har fået små hår på brystet — er jo i Gaza, men kommer nok hjem til foråret en gang. Vi ønsker ham en god jul ude i det fremmede land.

Om mig selv »ved jeg«, at jeg med sorg i stemmen kan sige, at jeg »desværre« er blevet kasseret som soldat, men dog lige akkurat kunne bruges til fritidshjems lærer. Vores stand hører

jo ikke til de højest ansete!! Og nu lever jeg så lykkeligt her i Fredensborg sammen med prinsesserne (sku' hilse!!) Og jeg er vældig glad ved det. Pragtfuld by, egn, fritidshjem, ungdomsklub og personale samt dejlige børn. Disse opdrages helst efter ordsproget: »at et barn kræver ømhed, behøver nødvendigvis ikke at betyde, at det er i haleregionen«!

Ja — og dermed færdig; thi dette var årets høst, som ikke alene tegnede ganske god, men skam også blev det. Jeg siger mange tak for jeres breve. I har endnu en gang glædet mig. En ting, som også har varmet mit aldrende hjerte, var at se hele 23 fremmødte 60—61ere ved vort sommerlevmøde.

Hermed slut med alles ønsker til alle om en god jul og et glædeligt nytår. Og fra Fredensborg en speciel hilsen om en god vind, der forhåbentlig 2. weekend i juli vil blæse i retning af »Den jyske Idrætsskole« i Vejle. — Vi ses!

Mine bedste hilsener

*Ove.*

Sommeren 1961!

Jyttes slutbemærkning til mig, om jeg sikkert har en masse breve at trave igennem, holder desværre ikke stik, idet jeg kun har modtaget svar fra 5 gamle elever, hvilket er meget sløjt. Desuden fortæller Jytte, at hun stadig tapper folk for blod i Skive. Sin store energi udviser hun ved at lede et par pige-gymnastikhold.

Karen er blevet bilejer og arbejder stadig på kontor. Hendes fritid er fuldt besat med engelskkursus og ledelse af gymnastik- og motionshold. Desuden får hun tid til at spille håndbold.

Både Karen og Jytte efterlyser synderen, der har vandrebogen liggende i dvale.

Mona opfordrer alle, der er interesseret i en ny vandrebog, til at fatte pennen og skrive til hende. Adressen er Arnborg. Mona ligger på den lade side med hensyn til gymnastik. Også hun er blevet bilejer, så pas på.

Ruth er blevet forlovet og lever i den syvende himmel. Hun underviser i syning og syr desuden børnekjoler for en fabrik. Gymnastikken i No leder hun også. Ruth har i den forløbne tid været elev og undervist på forskellige skoler.

Birgit er igen i Odense, men rejser til København til maj, og hun skal der undervise på en skole. Hun er forlovet og skal være københavnsk majbrud.

Jeg selv er igen lægesekretær på amtssygehuset i Farsø og befinder mig godt med det. Også jeg er blevet forlovet og bliver landmandskone engang. Al sport er desværre blevet lagt på hylden.

Som nævnt har jeg kun hørt fra 5, og det er jeg meget skuffet over. Har I i den forløbne tid skiftet adresse, bedes I tilsende mig den nye, så vi til næste år kan få noget mere nyt med.

Hermed god jul og godt nytår.

*Kts.*

### Sommerpigerne 1961!

Hvor i alverden er I henne? Det er et sørgeligt bidrag, undertegnede kan præstere, og jeg synes, det er *meget* for dårligt, at de resterende ikke har svaret mig!

Følgende takker jeg for deres svar og lader det samtidig gå videre:

Ellen Margrethe går stadig på seminarium, 2. klasse, og er heldigvis glad for det. I sommerferien har Ellen M. været at finde som servitrice på Storebæltsfærgerne.

Inge-Lise skriver, at hun vandrer trist og træt på seminariet hver dag og er glad for, at seminariedagene nu kan tælles — held og lykke Inge-Lise! Det er prisværdigt, at du kan nå at lede to hold gymnastik ved siden af.

Linda (Howlett), for sådan hedder damen nu, og vi kan vist godt være enige om at sende en samlet hilsen til Linda og Peter, som de fleste af os kender. Linda er en meget travl frue, idet der både er hus, have og gymnastik morgen, middag og aften, der skal passes — foruden Peter naturligvis, så der er sikkert drøn på i Esbjerg. Af Linda's brev til mig fremgår det, at Nanna og Helge har slået pjalterne sammen i Nr. Snede. TIL LYKKE! Det var en nyhed af de virkelig gode.

Mimi har forladt Fyn's land og sagt barneplejen farvel og har indtil videre taget ophold på Rønde Højskole. Ja, det er jo en lang uddannelse — sygeplejerske — Mimi går ind til, men lad os håbe, hun vil være at finde som elev på Århus kommunehospital fra efteråret 1964.

Ulla er én af dem, jeg ikke har hørt fra, men ad omveje ved jeg, at hun stadig er i live og endnu interesserer sig for fodbold!

Åse Sem, tak for dit hurtige svar. Åse er stadig på kontor, og så har Åse fundet sin tilkommende her i Danmark, til lykke med det, det tager vi til os som en kompliment.

Det var det sørgelige bidrag ud af 13 mulige, jeg håber på bedre held næste år. — Jeg slutter med at meddele, at jeg selv stadig befinder mig i hovedstaden og har det tilmed godt. I min fritid prøver jeg at få stoppet lidt mere stenografi ind i hovedet, lære lidt klaverspil og ikke mindst dyrke gymnastik, som i år sker på Liss Burmesters institut, som nogen af jer måske kender.

Til slut sender jeg jer alle ønsket om et godt nytår.

*Hanne Bjørn.*

Kjære danske venner — vinteren 1961—62!

Tiden flyr og vi med den. Det er utrolig at det er allerede over to år siden vi satt samlet for første gang i foredragsalen på D. j. I. mer eller mindre spente på hva de kommende fem måneder ville bringe oss. Vi fikk en herlig tid sammen selv om den bare gikk altfor fort, og nå ser vi nordmenn spent frem til å lese om hva dere i Danmark har drevet på med det siste året.

Dette året som nå har gått, har ikke vært særlig begivenhetsrikt for oss her oppe. Vel, unntak er det jo alltid og denne gang er det Lise som har gjort det helt store. I juni sto hun brud i Steinkjer!! Hennes utvalgte, Johan, traff hun mens vi gikk på D. j. I. Dere husker kanskje at hun ikke reiste hjem til Norge den julen, men til Hadsten og det var altså der hun traff den store kjærlighet. Ja, Lise er nok den av oss som fikk både i pose og sekk i løpet av den vinteren. Og lykkelig er hun. Da jeg fikk brev fra henne nå, fikk jeg inntrykk av at hun svevde på lyserøde skyer med harpespil som akkompagnement, og det skyldes nok også at det er en arving i vente — en gutt som allerede har begynt fotballtrening og sprintstart! Lise og Johan bor i Gentofte hvor de etter sigende har det alldeles praktfullt. Johan er lærer og Lise går på universitetet hvor hun leser engelsk på spreng. Neste høst vil hun så ta det siste året på Højskolen for Legemsøvelser.

Trine er fremdeles i København hvor hun tar annet år på broderlinjen ved Håndarbeidets Frenme. Hun har mye å gjøre, men har allikevel en gang i blant tid til å lære København »by night« nærmere å kjenne. Og hun er like iherdig som før — nå har hun til og med begynt å lese til realskoleeksamen gjennom en brevscole. Lykke til, Trine! I sommer var hun i Lises bryllup, det var en prektig opplevelse, skriver hun — ja, hvem tror ikke det.

Berit er det vanskelig å få tak i for tiden. Hun har fått sin forlovede, Bjørn, til Oslo og hadde det ikke vært for at hun fremdeles går på Mensendieckskolen, ville hun forlengst ha stiftet bekjenskap med ekteskapet. Men hun har allikevel begynt å tenke på sin tilkommende ektemanns ve og vel, hun er nemlig en meget ivrig elev (sier hun selv, men tro det den som vil!) på en av byens husmorskoler. Håndballen har hun lagt helt på hyllen. Siden Bjørn kom er fritidsinteressene kommet i et annet søkelys — forstælig nok.

Også Erik sitter og sliter på skolebenken. Han går på Statens Terapeutiskole i Oslo og akter å utdanne seg til miljøterapeut. Skolen varer i 16 måneder men allerede over jul skal han ut i praksis på et behandlingshjem. Han liker seg godt, selv om det

er mye å lese. Erik er den heldigste av oss alle sammen, han får nemlig lønn i skoletiden — ja, den gutten kan kunsten å innrette seg. Det er vel ikke mange som er så heldige å få betaling for å gå på en skole. I sommer var han fritidsleder på et behandlingshjem hvor han stortrivdes blant søte sykepleiersker. Han fortalte at treningen er det blitt så som så med hvad han nå måtte mene med det. Jeg vet ihvettfall at han har fått god trening i å dlåre pikehertene rundt omkring.

Fra Finn fikk jeg et hyggelig brev, og nå må dere gripe sjansen piker! Finn har nemlig begynt å interessere seg for det svake (?) kjønn! Personlig mener jeg at de interessene har han allerede vedlikeholdt i mange år. Men hva værre er — han er redd for ikke å bli gift!! Jeg sier det bare — kjære venninner — denne sjansen må dere ikke kaste ut av vinduet. Foruten sine »problemer« sliter han også på skolen — han går jo på gymnasiet. I sin fritid spiller han fotball, desuten drømmer han om sydens solfylte strender, dog har jeg en mistanke om at det ikke bare er de solfylte strender han så gjerne vil stifte nærmere bekjenskap med.

Per har jeg ikke hørt noe fra, men etter hva Erik fortalte er han i militæret her i Norge og går vistnok på befalskolen. Ellers lever han sikkert like »moralskt« som før. Ja, Per du får se å gi et aldri så lite livstegn fra deg.

Hva meg selv angår er det å fortelle at jeg nå er elev ved Statens Gymnastikkskole i Oslo hvor jeg tar gymnastikk grunnfag. I sommer var jeg på en aldeles vidunderlig ferie i Tyrkia, noe som førte til stor beundring av solens sønner, for jeg er jo ikke den typen som går av veien for et »lite« sommereventyr. Oh-la-la! — Jeg trives godt i Oslo — deler en stor leilighet med en annen pike fra Sarpsborg, i hvilken vi selvfølgelig slår oss løs en gang i blant. Det var trist at vi ikke kunne møtes på elevmøtet, men jeg håper at vi alle vil møte oppe til året med den samme livsglade innstilling og atter en gang få en uforglemmelig weekend sammen. Derfor gjenstår det bare å si: Vi sees . . .

*Anne-Grete.*

Kære kammerater vinteren 61—62!

Riktig mange tak for brevene. Jeg skrev til 28 og har hørt fra 15 — men det er selvfølgelig alltid noget. Det har været dejligt at læse om alle de forskjellige oplevelser. Men hvad med de resterende 13 stk. — har de allerede glemt opholdet på D. j. I.

Nå, men til sagen. Jeg vil begynde med at ønske Doris til lykke. Hun er blevet gift og har fået en søn! Den er der vist ingen af vi andre, som kan stikke. Derfor har hun ikke dyrket meget idræt — gik dog til gymnastik sidste vinter.

Karen P. har rigtig været flittig. Har været til delingsfører-møde med Signe, atletikkursus på D. j. I. og leder nu 20 unge piger i gymnastik.

Liselotte er i huset i Ålborg og tænker stærkt på at blive børnehavelærerinde. Hun spiller håndbold i Ålborg KFUM og K og leder desuden et hold ynglinge. Liselotte er også blevet forlovet!

Ulla går stadig på E. P. Petersens institut. Desuden leder hun ikke mindre end tre hold til gymnastik, går to aftener på danseskole, så der er mange jern i ilden. Hun har også fået kørekort, så pas på, hvis I færdes på Københavns gader.

Edel har efterhånden prøvet meget forskelligt: »Posekigger«, hotelstuepige og er nu på hulkortkontor i København, hvilket hun er meget tilfreds med. Sidste vinter ledede hun gymnastik, men har ikke noget at gøre med idræt for tiden.

Gunhild har fået ansættelse på Jysk Telefon i Nykøbing. Hun har haft et ungpigehold til gymnastik, som blev meget dygtige. Har desuden spillet komedie (spillede amerikansk filmsdiva!).

Kirsten Fr. er på Århus Kommunehospital og kan vældig godt lide det. Har I en blindtarm, der genener — så bare ta' til Kirsten! — Inge Gr. er begyndt samme sted som Kirsten. Har ellers været på kontor, men det var ikke den store interesse!

Hvad drengene angår, er de fleste »krigere«, mere eller mindre godvilligt.

Niels Friis: har været, er og skal være soldat! (citater). Ikke særlig begejstret for »det friske liv«. Er for tiden på »Kronborg« og skal (som han selv utrykker det) være »overkriger«!

Olav hører også med til »basserne« inden for militæret. Han har været gruppefører og med på øvelse i Tyskland. Sidst men ikke mindst er han blevet forlovet med Åse! Havde I ventet andet?

Peter er også i trøjen, CF. Dog har han ikke kunnet undvære sine gæs, så han har haft arbejdsorlov. De har heller ikke mindre end 13.000 gæs hjemme. Mon Peter kan styre dem! Desuden spiller han håndbold.

Jens Erik M. er for tiden også kun »et nummer«. Han er nemlig kommet ind til søværnet. Bare det går — det kunne ske, at de lærte ham noget galt! — Så ikke mere krigersnak!

Harald arbejder hjemme på gården. Han er formand i en ungdomsforening, trænede 4 håndboldhold i sommer, foruden at han selv spillede. Har nu i vinter hold i håndbold, gymnastik og bordtennis. Hvilken energi! Søren går i 1. klasse på Ålborg Seminarium. Spiller fodbold (serie I!), træner også drenge, fester o.s.v. Var i sommerferien på tur til Spanien. Ved sikkert



alt om spaniolere (især de kvindelige!). Ole W. er også seminarieelev. Han går i 1. klasse på Haslev Seminarium, leder atletik, gymnastik, volleyball. Spiller håndbold og — violin! Det lyder sikkert udmærket! — Og så er der mig selv. Jeg går i 1. klasse på Silkeborg Seminarium og kan vældig godt lide det. Arbejdede i sommerferien og var derfor ikke til elevmøde. Spiller håndbold på seminariet. Vi var til Danmarksmesterskab for seminariehåndboldhold og fik en tredjeplads. Det foregik på Sønderborg Idrætsskole. Går til badminton og gymnastik, men leder ikke selv i år.

Hvis der igen i år arrangeres et elevmøde i marts, vil jeg håbe, vi kunne mødes allesammen (eller næsten).

Til sidst vil jeg ønske jer alle en rigtig god jul og — på gensyn til elevmødet!

*Karen Mortensen.*

#### Nyt fra årgang 61—62.

Det er ikke fordi, jeg er imponeret over det antal breve, jeg har fået som svar på opfordringen til at fortælle lidt om jer selv. Men tak til dem, som har gjort sig ulejligheden.

Preben S. fortæller om en dejlig tid på Vejlbj Landbrugs-skole. I forbindelse med opholdet var han på en studietur til Holland for at se, hvordan »man malter kør dér«. Siden har han været traktorfører. Idrætten har der kun været lidt tid til.

Det har unægtelig været en bevæget tid for Anne Hellerup. Sidste år brændte en stor del af gården, desværre gik det ud over hendes rideheste. Mere glædeligt er det at høre, at hun er blevet forlovet. Til lykke! Iøvrigt er Anne selv meget forbausset over, at hun har vovet at lede håndbold.

Viggo føler sig lettet over at være kommet gennem nåleøjet, d.v.s. optagelsesprøven til Nr. Nissum Seminarium, hvor han nu går i 1. klasse og har nok at se til; dog er han igen udøvende idrætsmand.

Her er et brev helt fra England. Anette Hansen har i snart et år været i huset, først i Syd-England og nu i Ipswich nord for London, samtidig går hun i skole. Om en månedstid vender hun tilbage til Danmark.

Kort om mig selv. Jeg fortsætter på Ålborg Seminarium. For tiden er jeg »på græs« i nærheden af Løkken. Tilværelsen på landet er jo noget nyt for mig, men jeg befinder mig godt på stedet.

Desværre er der ikke mere at fortælle denne gang, vi må håbe, flere reagerer næste år.

*Sven Lundberg.*

Kjære dere fra vinterskolen 1962—63!

Har lyst til å starte med hun som bor lengst, lengst nord i Norge, nærmere bestemt hos Anne Lise i Alta.

Etter at vi sluttet på skolen, blev hun enda et par måneder i Danmark. Forsøkte seg i denne tiden som serverings-stuepike på restaurant Høyborg, Virklund, utenfor Silkeborg og likte det godt. Så en deilig dag i juni var hun atter hjemme i Alta. Sommeren gikk med til instruksjonsarbeid i et par leire, pluss til velfortjent ferie. Nå går hun på yrkesskole for å lære mere søm, mens hun ved siden av leder sine klassekamerater i gymnastikk. Om kveldene leder hun husmorgymn. og trener selv i svømmehallen. »Så tiden går og jeg stortrives«, skriver Anne Lise.

»For min del går livet som vanlig, eg er ikkje vorti gift, forlovet eller straffa på noko anna måte, så enda er da livet verdt å leve,« sitat slutt. Dette er altså John. Han driver med bygging og reparasjon av kraftledninger og trives med klatringen i de høje mastene. Litt idrett har han også fått tid til i sommer. Men da han har gått inn for 5 og 10 kamp, har ikke treningen vært slik at han har nådd noen særlige gode enkeltresultat påstår han selv.

På Eide skole i Nordmøre treffer vi en sløydlærer ved navn Kåre Bruaset. Foruten 24 timer sløyd i uken underviser han 1 time i tegning, 1 time i lesning og 4 timer i gymnastik. Særlig gym.timene er koselige synes han og har etterhvert fått riktig godt tak på de. Til sidst skriver han, at hans ønske om at vi alle var velkommen til et besøk i Romsdalen, fortsatt står ved makt.

Vi har nå kommet til Trondheim, men her er ingen Solveig. Nei, hun har nok gjort danske av seg for snart et ½ år siden. Og til dere som ennå ikke har hørt nyheden, forlovet Solveig og Eigil seg på elevstevnet i sommer. Gratulerer! Siden da har Solveig arbeidet i Svendborg og har det som plommen i egget, sier hun. Arbeider på en fabrikk og tjener godt, men det må også til, da hennes planer er å begynne på en håndarbeids-skole, når bare »pengesekken« blir tung nok. Kveldene går med til vevekurs, litt håndball-trening (men den er ikke som hjemme i Norge, hm.) og »litt« skal hun jo være sammen med Eigil også!

På Kongsberg finner vi Tore i full sving på en ferdighus-fabrikk. Før det, var han litt »hjemme på Saga.« Kann fortelle at han har gått helt over til å praktisere yoga nå og anbefaler det på det varmeste. »Kjøp boken Yoga og Helse, prøv å praktisere et ukeprogram som går over 21 uker og du vil bli forbauset over resultatet!« Lykke til!

Oslo neste. Her holder Anne til som gym.lærerinne på Sinsen-skole om ettermiddagen og på Njård som turn-instruktør om kveldene. På Njård har hun både små piker, gutter, store piker, ungdom, elite og damepartier, så ledige kvelder blir det ikke for henne. (Men det gjør jo ingenting for Per er i Tyskland.) Skulle si til deg Signe, at Anne har »knabba« noen av Jazzøvelsene dine og at de allerede har vært på oppvisning i Sverige i sommer. Ellers går det som vanlig på wienerbrød og cola, stort annet blir det ikke råd til, for det er dyrt å leve i Norges »Tigerstad«, klager Anne.

Så er vi hos Britten og Ingunn i Sandnes. Begge har tatt bilsertifikat i høst, så helt trygt å ferdes på gatene her, er det vel ikke, antar jeg! Britten går på handelsskole om formiddagene og er gym.instruktør hver tirsdag og fredag ettermiddag og kveldene med, da hun også turner litt selv. Hele tre pikepartier har hun med over 100 barn på hvert parti. Litt for mange på en gang, men veldig »kjekt« alligevel, skriver hun.

Ingunn treffer vi som ekspeditrise i familiens skotøyforetning. De savner begge skolen i Vejle og Britten sier, at om det så er det siste hun gjør — så skal hun på elevstevnet sommeren 1964.

»Tro meg eller ikke, men jeg har altså blitt folkeskole-lærerinne siden sist,« begynner Eva, som trives storartet med arbeidet. Har blandt annet også engelsk og tegning som fag. I en fjerde-klasse har hun både piker og gutter sammen til gymnastikk og det sier seg selv at det byr på mange problemer. Ville gjerne vite hvordan Signe ville grepet det ann? Hun får også tid til å være leder for et fortunerparti og driver litt konkuransen-turn selv.

Wenche har også helt gått inn for gymnastikken. Vikarierer rundt om i hjembygden som gym.lærerinne og er instruktør for mosjons og husmorpazier et par kvelder i uken. To kvelder går også med som håndball-trener. Den vidre utdanning er også sikret, da hun i sommer begynte på et kurs for lærere og lærerskole-elever (men p. g. a. at hun hadde gått på D. j. I., kom hun også inn.) Dette kurset tilsvarer 1. avd. på Statens Gymnastikk-skole og går over 2 sommerferier (1963—64,) fra 1. juli til 10. august, pluss juleferien 1963. Et eneste skår i gløden er det allikevel og det er at hun heller ikke til neste år kan komme til elevstevnet.

Tove bor fortiden i Larvik, en by ca. 40 km. fra Tønsberg. Her går hun på husflidskole og utdannes i kjolesøm og prydsøm — trives til og med med det! (hun må jo ha forandret seg — eller — kanskje hun har en Jette der?) Før det, nærmere bestemt da vannet var varmt, ble hun utdannet til svømme-instruk-

tør og prøvde seg også en stund som ekspeditrise i en kolonialforretning. Fritidsbeskjeftigelser er som før — turn og håndball.

Bitte fra nr. 18 er også i full sving. Formiddagene brukes til å gjennomgå et tegnekurs og om ettermiddagene har hun jobb på et vanførehjem, hvor hun hjelper barna med lekser. Kveldene går med til gymnastikk-instruksjon for piker 8—12 år og mosjonsdamer, samt som håndball-trener for pikelaget i turnforeningen hvor hun selv spiller. Jazzballett står visst også på tapetet. Ellers får hun, som i Vejle, tid også til å samle »skalper«!

Og så tilsist litt om meg selv. Dagene går med til husarbeid og masse »kos« med Pettergutt. Det var deilig å komme hjem igjen! Kveldene er altså den tiden av døgnet hvor jeg er opptatt og det til gagns. Det vekslor mellom gym.instruktør for 2 pikepartier, pluss mosjonsdamer og håndball-trener. Da jeg også spiller håndball, følger det trening og kamper. Et kurs i plastic og jazzgymn. har jeg og tatt i høst, så tiden flyr (nesten) fra meg.

Så gjenstår det bare å ønske dere alle en riktig, riktig god jul og et godt nyttår fra oss tretten nordmenn. Og et ønske fra samtlige om og mødtes til elevstevnet 1964!

Mange hjertelige hilsner fra

*Hanna.*

En hilsen fra vinterpigerne 1962—63!

Det var med blandede følelser, jeg skrev til jer alle — hvor mange ville mon svare? Lillian og jeg talte om det, og vi trøstede hinanden så godt vi kunne med, at der måtte da være mange, der ikke allerede hadde glemt den herlige vinter på D. j. I. Og ganske riktig — svarene var mange, dog er der tre, der ikke har ladet høre fra sig, det er Ingerlise, Birgit V. og Ulla; mon deres videre færden er af en sådan art, at vi andre ikke må høre noget om den? Eller er det mangel på blæk og energi?

Første offer må efter alfabetet være vores lille og noble Bente Dahl. Tænk engang, Bente er gået ind til politiet! Altså kun rent arbejdsmæssigt — idet hun fra 1. april blev pennevrider ved politiet i Lyngby. Uden for arbejdstid har den små Bente travlt, hun leder gymnastik i Lyngby, hvor hun har 2 børnehold, men desværre ingen musik til, det er nu ikke så spændende. Og så er Bente begyndt at drive journalistik — mon ikke en del husker hendes digterejvner? Men det går dog bedst, når hun har lidt faglig vejledning!

Bente Mads er stadig laborantelev, så pas på I ikke bliver syge og kommer til at ligge inden for Bentes rækkevidde, for tænk om hun fik givet saltvand i stedet for blod, hun var jo altid lidt forvirret, hvis Visti var i farvandet. Bente skriver videre, at hun og Visti blev ringforlovet på hendes 18 års fødselsdag —

til lykke med det! Foruden at passe Visti har Bente ledet både håndbold og gymnastik, begge dele er gået fint, og der har været en god tilslutning.

Og så var der bryllup! Den 6. maj 1963 kl. 16,30 blev Birgit Larsen gift og hedder nu Skovrup. Lillian, Bente D., Svend W., Preben og undertegnede var til »globryllup«, og det var alle tiders yndige brud, vi så — tænk hun var lige ved at tude, da hun så os — kan man forstå det? Nu har Birgit mere end nok at se til, idet Ole er bestyrer på den 450 tdr. land store gård »Ørumgård« — er navnet jer bekendt? — og Birgit må derfor give en hånd med. Dog ligger hun ikke på den lade side, hvad gymnastik angår, for hun har 2 børnehold at herse med. Kommer I forbi — så kig indenfor, Birgit gi'r gerne en kop kaffe.

Så er der Bodil, der nu bor i Århus, hvor hun læser til fysioterapeut ved »Institut ved Århus universitet for Terapiassistenter«, pulha for en smøre! Mon ikke de fleste fik gratuleret Bodil og Finni med forlovelsen, da vi var til elevmødet? ellers er her et forsinket »til lykke«.

Har nogle af jer forresten prøvet at skrive til Elisabeth? Har I også fået svar? — nej jeg tænkte det nok, for hun er noget af det mest sløve, hvad pennearbejde angår, men det sløve går af hende, når hun kommer en tur i Nyhavn!!! Nå, jeg havde ellers lovet ikke at fortælle om vores tur i Nyhavn, men alle tiders var det nu — spørg bare Astrid og Eigil L. Til daglig piller Lisbeth ikke næse, men tær — med andre ord så er hun fodplejerske. Efter 3 måneders elevtid i Horsens er kun kommet til København, hvor hun befinder sig godt, bare er der jo lidt langt til Viborg, hvor Kaj stadig er sergent. Hun går til gymnastik ude på Frederiksberg, hvor hun bor hos sin farmor, og ellers samler hun kræfter sammen til de weekender, hvor Kaj kommer på besøg!!

Vores spejderpige Grete er ganske tavs, ikke et ord til svar på min opfordring til »nyt fra gamle«, men hun er altså begyndt i 1. klasse på Jelling seminarium.

Rødtop — alias Grethe Schütz — er begyndt i børnehaven; det er hendes anden barndom, nej, så slemt er det nu ikke. Grethe vil være børnehavelærerinde og efter at ha' været i huset i sommer skal hun nu være i børnehaven et år, hvorefter hun skal læse i Odense. Hold jer godt fast! Grethe skriver, at hun har ledet håndbold!! — var der nogen, der sagde noget? Men det gik nu over al forventning, og nu er det gymnastikken, der er gang i. Grethe har 6 timer om ugen i Fredericia — 60 motionsdamer og et hold unge piger — så der er nok at se til.

Så er der Gokke — vores allesammens herlige sønderjyde

Gudrun — som skriver, at hun så sandelig ikke har bedrevet noget særligt, dog har en lille fugl fortalt mig om en »bøhmand«, der blev transporteret til Sdr. Sejerslev. Til hverdag er Gudrun karl hjemme på godset — mon hun har nogen at slås i vand med? Men det er hårdt at være karl hjemme, så hårdt, at Gudrun ikke har energi til hverken håndbold eller gymnastik.

Inger — tænk at der er nogen, der kalder hende »Thyss«!!! — det må da være sagt i spøg. Inger har været 3 måneder hos sin moster i Frederikssund for at læse — hed det sig; men der blev dog også tid til at besøge os uskyldige mennesker. Var der forresten ikke noget med et pantsat ur? Jeg har hørt lidt om det. Nå, Inger fik også læst, for hun klarede prøven og går nu i 1. kl. på Hjørring seminarium. Hendes kaffevaner er ikke blevet bedre, hun skriver, at hun nu vejer ... nej, det offentliggør vi ikke, vel Inger?

Clips og curler — hvem tænker I så på? Naturligvis vor uforlignelige damefrisør Jette, der er en meget optaget dame. Hun har ledet gymnastik i sommer, men nu er gymnastikken lagt på hylden, for hun har ikke tid mere. Hele sommeren har Jette boet ude på atomforsøgsstationen Risø, hvor hun har arbejdet i køkken og kantine, og dette fortsatte hun med, selv om hun begyndte i præp. i Holbæk, men nu her til november blev det ligegodt for meget, så Jette er atter hjemme hos far og mor i Himmelve. Så nu bliver der terpet noget i nr. 30.

Lene er skam også i live endnu — de arme englændere fik da ikke helt taget pippet fra hende. At Lene skulle i huset var vist ikke ventet af mange, men der er krummer i den pige — og det til andet end gymnastik. Dog tror jeg nok, at Lene fandt ud af, at der er en væsentlig forskel på tøndebånd og karklude, men Lene klarede alle skær som en svedske. Nu er Lene atter hjemme i Næstved, hvor hun fimrer rundt på et kontor og gi'r den noget — ikke på guitar, men på maskine. Som gymnastikleder har Lene også begyndt — jo, jo, hun når det hele! Sidste nyt er »de skrå brædder«, hvor hun havde debut den 7. december.

Lis J. kom tilbage til sin gamle plads i grønlandsministeriet, men hun er da ikke helt frosset fast, for hun skriver glædestrålende, at hun den 28. december skal giftes, hvorefter hun kommer til at hedde noget så fint som: Lis Bruce. De har fået en helt ny 2½ værelses lejlighed i Skovlunde, der er nogle, der er heldige — held og lykke fremover!

Lis K. er i fuld sving hos E. Poul Pedersen — heldige asen. Der er meget at se til, fortæller Lis, blandt andet har de anatomi-prøver på latin!! Foruden E. P. P. spiller Lis volleyball, og det gør hun så godt, at hun blev udtaget til landsholdet, der skulle

til Rumænien i 14 dage for at spille om europamesterskabet, men Lis kunne ikke få fri og måtte derfor pænt blive hjemme. Lis hjælper også til i en danseskole og ridningen må heller ikke forsømmes, jo, der er krummer i den lille Lis.

Lise var, som nok er alle bekendt, med til hovedrengøringen på skolen for derefter at starte som elev sammen med sommerpigerne, og mon ikke de fleste husker Lises flotte præstationer i svømmebassinet til elevmødet? — Og så kom Lise på hospital, altså dyrehospital!!! Hendes store kærlighed til dyr og især hunde gjorde, at hun søgte og fik plads på et dyrehospital i Ålborg --- en skam, man ikke er syg hund i Ålborg, så var man da sikker på en kærlig pleje. Naturligvis har Lise også spillet håndbold og gør det endnu, så det er bare med at komme af vejen, når hun svinger »den højre«.

Og så til Vendsyssel til Ruth. Hun har i sommer været hjemme i Hundborg, hvor hun har haft mere end nok at se til med både håndbold og gymnastik. Hun har haft flere opvisninger med sine piger, og der har været fuld tilfredshed på alle sider. Nu terper hun i Hjørring, hvor det gælder om at klare optagelsesprøven til første klasse på Hjørring seminarium. I advarselsmod at komme til Hjørring, når sådan et par som Inger og Ruth bor der, ja så kan der da ikke være andet end larm i gaden. Lille Ruth synes, hun er så dum, så dum, at hun slider og terper, så hun snart ikke er andet end et brystbillede.

Lillian har fået arbejde i en sparekasse; men tro mig, hun er ikke blevet sparsommelig af den grund. Arbejdet keder hende, men det skal jo til. Uden for kontortid går det straks bedre; her er Lillian rigtig i sit es, især når hun herser med sine håndboldpiger eller gymnaster; hun har et hold store piger og et motionshold, men desværre ingen musik.

Og jeg selv har også travlt. Jeg er ansat på socialkontor her i Hillerød — dog ikke som »socialvildleder« som Jens Jørgen skrev til mig. Jeg er meget glad for mit arbejde. Jeg har været ude som dommer op til flere gange her i sommer — både i håndbold og til idrætsmærkeprøverne. Nu er jeg i sving med gymnastik her i Hillerød, jeg har 57 børn fra 5--8 år på eet hold, så der er gang i fløjten, og så har jeg et damehold på en 40 stk., men jeg får dog også tid til selv at gå med. Nu er jeg flyttet herved og har fået en dejlig lille hybel, hvor der sagtens er plads til nogle stykker, hvis I skulle mangle logi.

Lillian og jeg har været en tur i Norge i 8 dage, og jeg synes lige, I skulle høre lidt om det. Vi kom til Horten søndag den 8. september kl. 5,30 morgen, og her blev vi hentet af Tove. Efter besøget hos Tove boede vi hos Bitte og hendes forældre

lige til torsdag morgen, og her blev vi rigtig forkælet. Hanna slap heller ikke for vores besøg, hun sagde endda, at hun var glad for at se os, kan man forstå det? — Nå, Hanna kørte os en dejlig tur bl. a. til Sandefjord. Men ak, tiden løb, og vi skulle videre — men herligt var det, og vi skulle hilse alle fra skolen og sige på gensyn til elevmødet.

Vi sad og talte op den anden dag, og resultatet, vi kom til, var, at der er 17, der har besøgt os to sjællændere her i sommer, og det siger vi så mange tak for, vi håber, at der kommer dobbelt så mange til næste sommer eller før.

Til slut vil jeg ønske jer alle en rigtig glædelig jul og alt godt i 1964. Tak for alle jeres breve. Og lad det være vores nytårsforsæt, at vi vil prøve at bevare forbindelsen lige så godt som indtil nu.

*Marianne.*

Kære 62--63ere!

Det har været dejligt at høre fra så mange af jer — syv har ikke svaret, men af dem er Egga og Hans Pauli undskyldt. I må undskylde, hvis jeg var for sent på den. Men her er, hvad resten har bedrevet siden hin »fugtige« martsdag:

Jens Jørgen har sagt farvel til postvæsenet i Århus, hvor han har været reservepostbud, og fordriver nu tiden som kurvefletter i Mundelstrup, mens han venter på at trække i trøjen til nytår. Axel har, siden han forlod skolen, været karl hjemme. 1. november fik han sig en ny plads, nemlig i livgarden. Han har med held spillet håndbold i sommer, hans hold vandt nemlig turneringen. Knud Buch har også været karl hjemme, og der har været så meget at bestille, at han ikke engang har haft tid til at spille håndbold. Fra 1. november blev han landvæsenselev på Øster Grundet Gods lige nord for Vejle. Han er igang med at få kørekort og skal til prøve på sin fødselsdag?? Så må vi håbe, at han ikke taber »linserne« igen. Vores allesammens Donner er flittig »præp« på Marselisborg Seminarium, hvor han går i klasse med Steen. De gi'r den rigtig på klaver og blokfløjte, var der nogen der lo? Hvis ikke de to snart bliver trætte af hinanden, forstår man det jo ikke. Donner spiller fodbold, og i weekenderne kører han landet tyndt i sin fars bil, men det har nu ikke generet mig, endnu da. Jens og Ejgil har siden maj tjent sammen på statens forsøgsgård, Rønhave, ved Sønderborg. Begge har gået til gymnastik i Sønderborg, og Ejgil har desuden spillet fodbold derhjemme, de endte som en flot nummer to efter sommerens turnering. 1. november begyndte han som lærer på Bramminge Efterskole, hvor han skal undervise i gymnastik og hobbyarbejde, held og lykke med det. Jens er



også blevet træt af forsøgsgården, som han skriver: »Tælle korn og roer og sortere græs kan man hurtigt blive træt af«. Fra november er han karl på et gods i nærheden af Middelfart indtil 2. januar, så kan man træffe ham i Fredericia, på kasernen. Jørgen Erik går på seminariet i Ribe og kan mægtig godt lide det, selvom der er nok at bestille. Den smule fritid, der er, fordriver han med at gå på jagt, hvis han da ikke spiller fodbold. Troels går på Gedved Seminarium og har også måttet sande, at man må hænge i i »præppen«. At der dog har været tid til lidt fodbold ved siden af, ved vel de fleste. Til orientering for dem, som ikke allerede har hørt det, kan jeg oplyse, at han har været med i alle tre ynglingelandskampe i fodbold i år (og bl. a. været med til at slå Norge). Svend Storegård er flyttet til Solbjerg ved Århus, hvor der er nok at gøre for en murer. I sommer har han spillet fodbold i Viby, og i Solbjerg er han træner både i håndbold og fodbold og er medlem af idrætsforeningens bestyrelse, så man kan ikke sige, at han ligger på den lade side. Fra 4. november begyndte han på Håndværkerhøjskolen i Vinding, »dejligt,« skriver han, »at komme inden døre, nu da det er ved at blive koldt«. 570138 Møller, ja, sådan hedder Finn for tiden, ligger i Padborglejren, hvor der skal være gudsjammerligt trist, så han har ikke spor at berette, men beder mig sende alle tidligere og nuværende D. j. Lere sine bedste hilsener. Steen er, som allerede nævnt, »præp« på Marselisborg, og hvis man skal tro, hvad han skriver, er han endda særdeles flittig. Dog fremgår det tydeligt af hans brev, at det ikke mindst er klassefester og bryggeribesøg, der har gjort indtryk på ham. Han får naturligvis også tid til en hel del sport, han spiller fremdeles håndbold i KFUM, og en gang om ugen træner han sine holdkammerater med nogle af Bjerregårds »de gode« pust-støn o. s. v., men er vist stadig lige populær. Tage har tjent sammen med Axel på Axels fars gård indtil november, og nu agter han at slappe af indtil 2. januar, så står den på Dronningens Livregiment. — Nu er jeg snart træt af alle de soldater. — Preben, den kære dreng, slider i det hjemme hos mor og far. Egentlig havde han tænkt sig at tage på landbrugsskole i vinter, men det har han udsat til næste år. Hvad sporten angår, er han rigtig flittig. Han har selvfølgelig spillet fodbold, og da jeg fik brev, lå de så fint, at de skulle spille om oprykning til Lolland-Falster serien. Desuden har han spillet håndbold og trænet et dame- og et herrehold, så han har ikke kedet sig. Andreas har været på en tyrestation ved Skjern fra maj til november, og nu hjælper han til derhjemme, 40 tdr. land 10 km fra Vesterhavet, sikkert ikke den mest taknemmelige jord at

arbejde med. I sommer har han spillet håndbold og været med til amts-gymnastik. Knud Lildholt planter smil og solskin hjemme på sin fars gartneri og har i sinde at blive ved med det. Han går til gymnastik og folkedans og slutter med at skrive, at enhver, der kommer på de kanter, er velkommen til at besøge ham. Niels Smed er hjemme på sin fars gård eller rettere tomt, for gården er lige brændt ned til grunden med undtagelse af stuehuset, der blev reddet. Nu er der nok at gøre med genopbygningen, men lidt idræt er der dog tid til. I vinter skal han lede gymnastik, og hele sommeren trænede han det lokale håndboldhold. Svend Erik, manden med mani for højskole, er begyndt på landbrugsskolen i Høng, en dejlig moderne skole. Det eneste, den mangler i at komme på højde med D. j. I., er piger, i hvert fald efter Svend Eriks udsagn. Til gengæld tjente han fra maj til november på Samsø, hvor der jo skal være nok af kønne piger. Finni læser på akademiet i Århus, så meget andet er der ikke tid til. Af og til, fortæller han, griber han sig selv i at sidde og falde hen i skønne minder fra D. j. I., men mon ikke vi alle gør det??? Allan er murerlærling, men ved siden af det har der været tid til en ivrig idrætslig aktivitet. Så snart han kom hjem fra Vejle, tog han fat som træner i fodbold for Vibys ynglingehold. Det var to gange om ugen, andre to gange trænede han selv, lørdag spillede ynglingene kamp og søndag han selv; hvad han brugte den sidste dag til? Ja, det skriver han ikke noget om. Efter sommerferien gik han igang med at dyrke atletik på bekostning af fodbolden, og indtil videre er det blevet til en andenplads i spydkast ved de danske ungdomsmesterskaber. Må jeg på holdets vegne gratulere! At det blev spydet, han leverede i vore håndboldkampe på skolen. Jeg selv går i »præppen« på seminariet i Skårup, endnu da, om jeg også gør det efter jul ... tja!!! Fra april til midt i august arbejdede jeg som specialarbejder i København. Det var jævnt trist, den ene dag lignede den anden til forveksling, men det gav godt, så jeg var godt tilfreds. Den eneste afveksling var, når der kom gamle D. j. I.ere til staden, men så var der også »knald« på, bare spørg »klaverbokseren«; det er åbenbart i København, man skal være, hvis man vil træffe nogle af 62—63erne, her på Sydfyn har jeg i hvert fald ikke mærket noget til nogen.

Til slut vil jeg på det »stærke« køns vegne sende alle de bedste ønsker for julen og det nye år.

Mange sydfynske hilsener

*Eigil L.*

## Sommeren 1963!

På »sommerpigerne 1963«s vegne vil vi gerne rette en tak til »Den jyske Idrætsskole«, som var med til at gøre de tre dejlige måneder til en uforglemmelig oplevelse.

Anne Christensen startede efter opholdet på D. j. I. som teknisk tegner i et rådgivende ingeniørfirma. To gange om ugen går hun til gymnastik hos Liss Burmester. Hun har netop fået mulighed for at komme til at lede et hold gymnaster på aftenskolene, hvilket hun glæder sig meget til.

Bente B. Christensen »hjalp til hjemme i forretningen til den 1. oktober, hvorefter jeg rejste til London. Her arbejder jeg som pige i huset hos vicepræsidenten for Colgate og Palmolive. Jeg regner med at blive herovre et års tid, da dette kræves for at blive husholdningslærerinde, hvilket er mit mål«.

Birgit Elnes »skal blive hjemme og hjælpe til på gården i vinter. Jeg leder to hold gymnaster — et hold småpiger samt et hold unge piger«.

Else Gundersen »var afløser i min gamle kontorplads i 1½ mdr. Siden da har jeg hjulpet til herhjemme såvel i brugsforeningen som på kontoret. Jeg leder 5 hold gymnaster — fire børnehold fra 4—14 år og et hold unge piger. — Endvidere har jeg deltaget i et gymnastikkursus på Viborg Gymnastikhøjskole«.

Anne Hemmingsen. »Jeg begyndte den 1. august på Testrup Sygeplejehøjskole og har siden da haft mere end nok at gøre med at »studere«.

Anni Hestlund. »Jeg rejste den 15. august til København for at søge arbejde og fik ansættelse i en H. B. fra 1. oktober. Om aftenen går jeg til gymnastik hos Liss Burmester fra kl. 16—21.«

Annie Hougård. »Efter opholdet på D. j. I. var jeg hjemme til november med undtagelse af fjorten dage, hvor jeg passede en rideskole. Derefter begyndte jeg at arbejde i en børnehave, hvad jeg er meget glad for. Mit mål er at blive børnehavelærerinde.«

Inger Elisabeth Jensen. »Indtil den 23. august arbejdede jeg på et gartneri, hvorefter jeg begyndte at læse på Ranum Statsseminarium.«

Kirsten Jensen. »Blev den 1. september optaget på Elbæk Lærerskole, hvor jeg skal gennemgå en toårig uddannelse.«

Rosa Kofod. »Fik en uges tid efter, at jeg var kommet hjem, arbejde på »66« bådenes restaurationskontor. Siden november har jeg ledet gymnastik i Äkirkeby.«

Hanne Emilie Larsen. »Først i september blev jeg genindlagt på hospitalet og opereret i mit knæ, og alt i forbindelse hermed er nu i orden. Den 15. september påbegyndte jeg min uddannelse som aspirant ved en børnehave i Silkeborg. Efter jul skal jeg have arbejde i huset.«

Margit Nielsen. »Begyndte til august at arbejde i en forretning i Horsens. To gange om ugen leder jeg et hold unge gymnaster fra 12—20 år i Tønning-Træden Gymnastikforening.«

Tove Nielsen. »Efter skoleopholdet fik jeg en kontorplads på en landbrugsmaskinfabrik, men skal til december begynde på kontoret i Helsingør Brugsforening. Muligvis skal jeg lede et lille pigehold i gymnastik i vinter.«

Birgit Marie Pedersen. »Sidst i august begyndte jeg at læse på Jelling Seminarium. Med undtagelse af en times badminton om ugen optager læsningen al min fritid.«

Bodil Poulsen. »Arbejder på kontoret på Fjerkræslagteriet i Års. En del af min fritid tilbringer jeg med at spille håndbold i Års-hallen.«

Gudrun Rökkum. »Foruten at passe hus, mann og barn underviser jeg gymnastikk i Realskolen, Framhaldsskolen og Folkeskolen. — Tilsammen har jeg 22 timer i uken. Endvidere har jeg et Husmorgymnastikkparti en kveld i uken.«

Lone Thåning. »De første fem uger efter skoleopholdet hjalp jeg til i min faders boghandel. Derefter har jeg vikarieret i gymnastik på Saxkjøbings to skoler i syv uger og har haft ca. 26 timer om ugen. Endvidere ledede jeg to gange ugentlig et hold motionsdamer. Nu forsøger jeg at få et andet vikariat, men skal indtil videre tage timer for eventuelt sygemeldte lærere.«

Alice Svendsen. »Midt i september rejste jeg til Paris, hvor jeg har taget plads i huset. Jeg arbejder til kl. 15,00 og går derefter på skole fra 16,00—18,00. En del af min fritid tilbringer jeg i svømmehallen, som ligger ca. fem minutters gang herfra.«

Jytte Pedersen. »Arbejder i en børnehave i Varde. Desuden leder jeg to hold småpiger i gymnastik.«

Inge Bruun-Olsen. »Jeg begyndte den 1. september at arbejde på kontor, hvor jeg er ansat i faktureringsafdelingen. Desuden er jeg begyndt på uddannelsen hos Liss Burmester, hvor jeg tilbringer næsten hver aften.«

Anna Marie French. »For tiden er jeg hjemme, men efter jul skal jeg antagelig i huset, da jeg har fået plads på Mariaforbundets Sygeplejeskole i København, hvor jeg så skal begynde den 1. august 1964.«

Vi har hørt fra Annelise Boye Friis, som indtil den 26. oktober har arbejdet hos en dyrlæge i Ålborg. Derefter har hun været indlagt på Statshospitalet i Viborg i ca. 14 dage og har af denne grund været nødsaget til at sige sin plads op.

Med venlig hilsen

*Inger Jensen og Bodil Poulsen.*

NB. Samtidig vil jeg gerne meddele, at min adresse er: Bodil Poulsen, Sjøstrup, Års. Grynderup er mit mellemnavn.

## VINTERSTÆVNE

Gamle elever inviteres herved til at tilbringe en weekend sammen med skolens vinterelever. Programmet tilrettelægges efter tilslutningen, men vil omfatte bl. a. opvisninger og kampe med de nuværende elever samt en del undervisning.

Ankomst lørdag eftermiddag den 14. marts og afslutning søndag den 15. marts kl. 18,00 med aftensmad.

Medbring idrætstøj, sengetøj (kan lejes) m. v. som til elevmødet. Mødeafgift Kr. 20.

Velkommen den 14.—15 marts, lad os se mange af jer. Tilmelding inden den 3. marts direkte til skolen.

*Tage Søgård. Aksel Bjerregaard.*

## ELEVMØDE

Kære gamle elever!

Vi beder jer i år reservere dagene 18.—19. juli til elevmødet 1964. Vi håber at se rigtig mange af jer.

Husk at reservere jer frihed i god tid, tag konen, manden eller kæresten med!

Idrætstøj, sengetøj m. v. må som sædvanlig medbringes.

Mødeafgift kr. 20.

Jeres

*Tage Søgaard. Aksel Bjerregaard.*

## GENERALFORSAMLINGEN DEN 14. JULI 1963

Generalforsamlingen indledtes af formanden, Preben Tornhøj, der bød medlemmerne velkommen. Derefter valgtes Ole Vedel til dirigent.

Dirigenten takkede for valget og gav derefter ordet til formanden, som aflagde beretning om elevforeningens arbejde i det forløbne år.

Det fremgik af beretningen, at et væsentligt arbejde har været udarbejdelsen af årsskriftet og med fremskaffelse af »Nyt« fra gamle elever. Han rettede en tak til repræsentanterne for deres arbejde hermed.

Bestyrelsen havde været repræsenteret ved forskellige møder, således havde formanden Preben Tornhøj og Niels Peder Knudsen deltaget i Dansk Ungdoms Fællesråds ungdomskonference, der afholdtes i København i november måned. På mødet var drøftet Danmarks evt. tilslutning til fællesmarkedet under et hovedemne: Dansk ungdom og Europa.

Ligeledes havde kassereren Hertha Kristoffersen deltaget i 2 møder arrangeret af Landsforeningen af Højskoleelever i henholdsvis Odense og Århus. Man havde haft et godt udbytte af disse møder.

Formanden omtalte videre, at man havde forsøgt afholdt et weekend-møde om vinteren. Der havde været god tilslutning af gamle elever, og man havde indtrykket af, at de var godt tilfredse med mødet, således at man også fremover vil fortsætte med et sådant weekend-møde om vinteren. Ved samme lejlighed var der blevet afsløret et billede af Sv. Aage Thomsen, og han fandt, at det havde fået en smuk plads på den gamle skolemur.

Formanden oplæste derefter et brev fra Thormod Petersen, hvori det oplystes, at den 1. april 1963 var der til Sv. Aage Thomsens Mindefond indsamlet godt 10.000,00 kr. Endvidere at det er tanken, at billedhugger Knud Nellemose skal udføre mindesmærket.

Preben Tornhøj sluttede sin beretning med at bringe en tak til bestyrelsen.

Derefter aflagde Hertha Kristoffersen beretning om regnskabet, der balancerede med kr. 11.331,38 og viste en kassebeholdning på kr. 1.876,98 — en stigning fra sidste år på kr. 430,11.

Formandens og kassererens beretning godkendtes.

Derefter gik man over til valg af 3 bestyrelsesmedlemmer. De afgående var Hertha Kristoffersen, Helge Stenkjær og Poul E. Dupont. Hertha Kristoffersen og Helge Stenkjær blev genvalgt. Poul E. Dupont ønskede ikke genvalg på grund af manglende tid, og i hans sted valgtes Ove Sørensen. Som suppleanter blev Ria Andersen genvalgt og som ny suppleant Bent Rasmussen.

Valgt til revisorer blev: Erik V. Pedersen og Knud Thomassen.

Som næste punkt på dagsordenen var valg af repræsentanter. Her henvises til kartotekets repræsentantskabsliste.

Under eventuelt kom formanden ind på udsendelsen af årskriftet. Flere nye forslag blev drøftet, og det overlodes til bestyrelsen, om man eventuelt skulle forsøge en nyordning.

Dirigenten sluttede med at takke for god ro og orden, og generalforsamlingen hævedes.

*Poul E. Dupont.*

Umiddelbart efter generalforsamlingen blev der afholdt bestyrelsesmøde, hvor man konstituerede sig således:

Formand: Niels Peder Knudsen; næstformand: Helge Stenkjær; kasserer: Hertha Kristoffersen; menige medlemmer: Ove Sørensen og Preben Tornhøj.





## REGNSKAB

FOR DEN JYSKE IDRÆTSSKOLES ELEVFORENING

i tiden fra 1. juli 1962 til 30. juni 1963

### *Indtægter:*

Kassebeholdning pr. 30. juni 1962 .....	1446,87
Indgået for årsskrifter 1962—63 .....	9859,35
Renter på girokonto .....	25,16
Balance ....	<u>11331,38</u>

### *Udgifter:*

Trykning af årsskrifter m. m. ....	6989,65
Porto .....	1750,50
Landselevforeningen .....	170,50
Udgifter ved elevmøde m. m. ....	543,75
Kassebeholdning pr. 30. juni 1963 .....	1876,98
Balance ....	<u>11331,38</u>

Vi har dags dato gennemgået elevforeningens regnskab, konfereret alle bilag og ikke fundet noget at bemærke.

Kassebeholdningen, kr. 1876,98, var til stede.

Vejle, den 14. juli 1963.

*Knud Thomassen. E. V. Petersen.*

## HØJSKOLERNES SEKRETARIAT 1963-64

Man skal 40 år tilbage i højskolernes historie for at finde et elevantal som det, højskolerne har i vinter — men højskolen rider jo også i disse år på bølgen af de store årgange fra krigens tid. Giver man sig til at undersøge spørgsmålet lidt nærmere, vil man endda finde, at procenten af det antal unge i en årgang, som går på højskole, i den nævnte periode er faldet fra omkring 12 % til godt 9 %, hvilket jo ikke ligefrem opfordrer til varig optimisme. Dog skal det så tilføjes, at denne procentvise nedgang falder sammen med den miljø-flytning fra det landlige Danmark til byerne, som så stærkt præger elevtilgangen til højskolen i disse år. Man kunne jo egentlig have frygtet en stærkere nedgang i rekrutteringsprocenten på denne baggrund, men det synes altså, som om højskolen har solidt fat i byerne nu, så regnestykket ender for mig i optimisme alligevel!

Tilgangen til sommerskolerne vil jo nok vedblive at være usikker, det er overordentlig vanskeligt at få byernes unge til at forstå, at der findes en skoleform, som begynder en termin i maj — og begyndelsestidspunkterne maj og november er jo da også en rest fra dengang, da skolerne fortrinsvis hentede deres elever fra landet: Man skulle lige kunne nå hjem efter skiftedag og få vasket skjorter og sokker hjemme, før man rykkede på højskole, medbringende en halv sengs sengetøj . . . . De skoler, der har eksperimenteret med kursusterminerne, har, så vidt vi kan skønne her i sekretariatet, kun haft glæde af deres eksperiment, fordi begyndelsestidspunkterne september og januar passer bedre for unge fra byerne, der er vant til folkeskolens og den frivillige aftenundervisnings terminer.

Sommerkursus-virksomheden omfattede i år 38 almindelige 14-dages kurser og 14 familiekurser og et kursus for mødre med småbørn samt 5 kurser for folkepensionister.

Det blev desværre nødvendigt at aflyse et par kurser, som lå lidt yderligt i sæsonen, men kurserne fik ialt 2845 deltagere i den forløbne sommer, hvilket er en fremgang på ca. 350 fra sidste år. I

betragtning af sommerens voldsomme udbud af billige udlandsrejser må det vist siges at være en pæn fremgang! Som sædvanlig samlede vi sommerkursisterne fra det storkøbenhavnske område til et møde i Folkets Hus på Enghavevej, hvor vi var omkring 350 mennesker. Poul Engberg, Snoghøj, talte, og det underholdningsmæssige besørgetes af grønlænder-truppen MIK under ledelse af radioens Knud Wissum.

Arbejdet for efterskolerne er i støt vækst. Også for denne skoleform begynder man nu at kunne mærke, at byerne er ved at komme med i billedet, og de betænkkeligheder, som en del efterskolefolk har næret siden skoleloven af 1958 for deres skoleforms fremtid, vil forhåbentlig vise sig at være ubegrundede. Det, vi her fra Sekretariatet først og fremmest kan hjælpe efterskolerne med, er tilrettelægningsarbejdet af det oplysningsarbejde i byerne, som på længere sigt skal sikre elevtilgangen for skolerne.

Især i sommerhalvåret går en del af vores tid med tilrettelægningsarbejdet af studieture for det efterhånden meget store antal udenlandske besøgende, som kommer for på stedet at få noget mere at vide om højskolerne og de øvrige frie skoleformer. Vi har på dette punkt et udmærket samarbejde med Udenrigsministeriet, Undervisningsministeriet, Andelsudvalget, UNESCO og en række andre kontorer og instanser — et samarbejde, som i andre henseender i høj grad kommer vores arbejde herinde til gode, og dermed forhåbentlig højskolen til gode.

Som eksempel på dette skal nævnes de sprog- og orienteringskurser, som vi nu for anden gang har tilrettelagt for de u-landsstipendiater, som kommer her til landet for at studere i længere tid. Jeg tror, man tør sige, at det nu fra alle sider accepteres som en højskoleopgave at give disse u-landsfolk den orientering og sprogundervisning, som skal til, før de begynder på deres faglige studier heroppe. Kursusvirksomheden var i år af 2 måneders varighed og var henlagt til Landboskolen ved Odense. Kursusleder var Sv. Erik Bjerre, og blandt de øvrige medvirkende højskolefolk var Frederik Christensen, Vallekilde, Jørgen Gammelgaard, Ry, Hanne Rydal, Grundtvigs Højskole, Frederiksborg, Hestoft og Rolf Dahl fra Landboskolen plus et antal sproglærere.

Der var ialt 79 elever under mange forskellige stipendieordninger og med mange forskellige studieformål, men langt størstedelen af eleverne (ca. 70) skulle videre til de frie skoleformer og fordeltes pr. 3. november på 32 højskoler, landbrugsskoler og husholdningsskoler landet over . . . . På denne baggrund kan man sige, at denne kursusvirksomhed i høj grad er med til at aflaste skolerne for det vanskelige arbejde, det er at lære disse elever dansk nok til, at de kan få et rimeligt udbytte af undervisningen.

Af de 79 deltagere var de 11 »vore egne«, d. v. s. under Danske Folkehøjskolels U-landsarbejdes stipendieordninger, der i de fleste tilfælde indbefatter hele eller halve fripladser fra skoler og elevforeninger. Tak for disse halve og hele fripladstilsagn!

Som bebudet sidste år var det blevet nødvendigt at gøre noget ved den økonomiske situation for at kunne følge de voksende arbejdsopgaver op. Tilskuddet fra skolerne blev ved Foreningen for Højskoler og Landbrugsskolels hjælp med virkning fra oktober sidste år forhøjet med 50 % (fra 2 til 3 kr. pr. elev på de længere kursus), elevforeningsbidragene blev efter vedtagelse på repræsentantskabsmødet i Odense hævet med 40 % (fra 0,25 kr. til 0,35 kr. pr. elevforeningsmedlem), og nu sidst er der på H. og L.s bestyrelses- og forhandlingsmøde i Sønderborg truffet beslutning om hævelse af kursist-gebyret fra 10 til 20 kr. pr. sommerkursist med virkning fra sommeren 1964. Desuden betaler de frie ungdoms- og efterskolels forening nu et fast årligt bidrag til arbejdet herinde. Denne styrkelse af den private side af arbejds finansiering er en nødvendig forudsætning for, at vi kan få vores finanslovtilskud hævet fra 40.000 til 60.000 kr. årligt, altså med 50 %, således at balancen mellem private og offentlige midler i arbejdet bevares nogenlunde som hidtil.

Endelig skal det nævnes, at vi har fået den længe ønskede mulighed for at få mere plads herinde i Vartov. Vi har i sommerens løb fået yderligere 3 mindre kontorlokaler i forlængelse af dem, vi havde i forvejen, og vi har nu nogenlunde de plads- og arbejdsforhold, som er nødvendige for virksomheden. Vi får forhåbentlig en 3. telefonledning og halvautomatisk omstilling med det allerførste, således at det igen skulle blive muligt at få fat i os telefonisk, hvilket — som nogle vil vide — i perioder har været nær umuligt i det sidste års tid.

*Jørgen-Bent Kistorp.*

## NYE MEDLEMMER I ELEVFORENINGEN

*Vinteren 1962—63*

- 1665 Hanna Marie Abrahamson, Knarberg, Breidablik  
p. å. Tønsberg, Norge
- 1666 Gudrun Andersen, Sdr. Sejerslev pr. Højer
- 1667 Ingerlise Andreasen, Grejsdals Ldv. 21, Vejle
- 1668 Jette Andresen, Sognevejen 30, Ny Himmelev pr. Roskilde
- 1669 Brit Elin Bjerke Åse, Roald Amundsensgt. 75, Sandnes,  
Norge
- 1670 Ruth Bundgård, Hundborg pr. Sjørring, Thy
- 1671 Bente Dahl, Stenshøj 15, Ringkøbing
- 1672 Inger Thyssen Eriksen, Sigsgård, Pandrup
- 1673 Lene Marianne Gamsbøl, Rønnebæk pr. Næstved
- 1674 Tove R. Gundersen, Øvregt. 31, Tønsberg, Norge
- 1675 Ulla Boisen Hansen, Skolegade 3, Brørup
- 1676 Anne Kristin Holter, Eddaveien 18 A. V. Holmen, Oslo  
Norge
- 1677 Lis Jensen, Statsgymnasiet, Værnedamsvej 13 A, Kbhvn. V
- 1678 Marianne Birk Jensen, Holløsegård pr. Vejby
- 1679 Elisabeth Raffnsøe Jørgensen, Kattesund 7, Horsens
- 1680 Grete Jørgensen, Storegade, Lunderskov
- 1681 Lis Eskekilde Kruse, Ingemannsvej 26 B1, København V
- 1682 Birgit Eli Skovrup, Ørumgård pr. Daugård
- 1683 Bente Madsen, Harte pr. Kolding
- 1684 Bodil Madsen, Fåborgvej 97, Fruens Bøge
- 1685 Solveig Møinichen, Veim. Krosgt. 8, Trondheim, Norge
- 1686 Birgit Vigtoft Nielsen, Egedevej 28, Fakse
- 1687 Eva Lisbeth Michelsen, Finnåsv. 11, Hillvåg pr. Stavanger,  
Norge
- 1688 Ingunn Sagland, Langgt. 15, Box 33, Sandnes, Norge
- 1689 Britt Wenche Sanne, Ellely, Teie pr. Tønsberg, Norge
- 1690 Grethe Schütz, Vendersgade 10, Fredericia
- 1691 Wenche Wilhelmsen, Grovane St., Sørlandsbanen  
pr. Kristiansand, Norge

- 1692 Anne Lise Wirkulä, Elvebakken, W. Finnmark, Norge  
 1693 Lillian Andersen, Rosenlund, Borsholmsvej 17, Tikøb  
 1694 John Brevik. Årsandøy i Bindal, Norge  
 1695 Kåre Bruaset, Måndalen i Romsdal, Norge  
 1696 Jens Gylsen Buch, Hindsgavl avlsgård, Middelfart  
 1697 Knud Buch, Udbygård pr. Ørsted, Randers  
 1698 Palle Bus, Tidseltoft 10, Mølholm, Vejle  
 1699 Allan Roger Hansen, A. H. Wingsvej 1, Århus  
 1700 Hans Pauli Holm, Trangisvåg, Færøerne  
 1701 Troels Jacobsen, Vegavej 40, Fredensvang, Århus  
 1702 Andreas Overby Jensen, Madum pr. Ulfborg  
 1703 Ejgil Boie Juhl Jensen, Skovlund pr. Toftlund  
 1704 Jøgvan Jensen, Yviri Vid Strond 1, Færøerne  
 1705 Bjarne Nissen Johansen, Øster Alling, Auning st.  
 1706 Jens Jørgen Jørgensen, Mundelstrup  
 1707 Jørgen Erik Jørgensen, Gredstedbro  
 1708 Svend Erik Larsen, Vilsted  
 1709 Knud Lildholdt, Brunde pr. Rødekro, Sdr. Jylland  
 1710 Ernst Lundsberg, Margretesminde, Skibsby pr. Hjørring  
 1711 Bjarne Melchiorsen, Byageren 5, Nærum  
 1712 Finn Arne Møller, Åboulevarden 53, Århus  
 1713 John Lerberg Nielsen, Nordborggade 20, Århus  
 1714 Steen Olsen, Johs. Ewaldsvej 70, Åbyhøj  
 1715 Eigil Laulund Pedersen, Mølmarksvej 27, Svendborg  
 1716 Povl Pedersen, Tømmerup, Kalundborg  
 1717 Finni Hedegård Petersen, Lykkebjerg, Gedved pr. Horsens  
 1718 Axel Sandager, Banggård, Nr. Bjært pr. Kolding  
 1719 Niels Smed, Ny Hvarregård pr. Doense  
 1720 Svend Sørensen Storgård, Lyhne pr. Ølgod  
 1721 Preben Stryg, Gundslev pr. Nr. Alslev, Falster  
 1722 Tore Viken, Ælandsgate, Kongsberg, Norge  
 1723 Tage Ågård Winther, Døstrup, Himmerland

*Sommeren 1963*

- 1724 Inge Bruun-Olsen, Borups alle 186<sup>1</sup>, København NV  
 1725 Anne Christensen, Arabiensvej 13 A, København S  
 1726 Bente Christensen, Byevej 15, Holme pr. Højbjerg  
 1727 Birgit Elnef, Højgård, Egen pr. Guderup, Als  
 1728 Anne Marie French, Ellinggård, Frederikshavn  
 1729 Annelise Boye Friis, Vejrumbro  
 1730 Else Karen Gundersen, V. Thorup Brugsforening,  
 Thorup st., Nordjylland  
 1731 Anne Hemmingsen, Tjelevej 13<sup>7</sup>, Risskov  
 1732 Anni Hestlund, Brugsforeningen, Engesvang st.

- 1733 Else Hjort Hostrup, Hegnshusene 172, Brønshøj  
1734 Anni Margrethe Hougård, Anettevej 26, Brabrand  
1735 Inger Elisabeth Jensen, Høskovvej 11, Viby Jylland  
1736 Kirsten Jensen, Tvingstrup  
1737 Rosa Kofod, Bodil-Minde, Klemensker pr. Nyker, Bornholm  
1738 Hanne Emilie Larsen, Højkøl pr. Ry  
1739 Margit Nielsen, Underup pr. Horsens  
1740 Tove Nielsen, Valby pr. Helsingø  
1741 Birgit Marie Pedersen, Andkær pr. Børkop  
1742 Connie Boe Pedersen, Præstevej 9, Korup, Fyn  
1743 Inge Marie Pedersen, Studsgårds Passage 4 st., København Ø  
1744 Jytte Kirsten Pedersen, Fiskergade 8, Varde  
1745 Bodil Grynderup Poulsen, Sjøstrup pr. Års  
1746 Gudrun Røkkum, Verdal, Norge  
1747 Lone Thaaning Steffensen, Søndervang 3, Saxkjøbing  
1748 Kirsten Laursen Storgård, Christiansborgvej 4, Randers  
1749 Alice Svendsen, Strandpromenaden 17, København Ø



## I N D H O L D

	Side
<i>R. Münster</i> : Julefreden .....	3
<i>Tage Søgaard</i> : Kulturpause .....	5
<i>R. Münster</i> : Unge og kristendommen .....	11
<i>Aksel Bjerregaard</i> : Lidt om undersøgelse af idræts- udøveres ydeevne (testning) .....	13
<i>Signe Troelsen</i> : Om at vælge og trives .....	19
<i>Flemming Blach</i> : Speciel styrketræning for håndbold- spillere .....	22
<i>Astrid Hartvig</i> : Brev .....	28
<i>Tage Søgaard</i> : Brev til gamle elever .....	29
<i>Aksel Bjerregaard</i> : Skolens kursusvirksomhed .....	48
Nyt fra gamle elever .....	57
Elevmøde og -stævne .....	99
Generalforsamlingen den 14. juli 1963 .....	101
Regnskab for elevforeningen .....	103
Beretning fra Højskolernes Sekretariat .....	104
Nye medlemmer i elevforeningen .....	107